

USTAWA

z dnia

Prawo energetyczne¹⁾²⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki dostarczania energii elektrycznej i ciepła, przyłączania do sieci, sprzedaży energii elektrycznej lub paliw oraz zmiany sprzedawcy energii elektrycznej;
- 2) zasady i warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania, dystrybucji energii elektrycznej i ciepła oraz obrotu nimi;
- 3) zasady wyznaczania oraz funkcjonowania operatorów systemów elektroenergetycznych, a także działania operatora informacji pomiarowych;
- 4) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji;
- 5) zasady postępowania w sytuacji zagrożenia równowagi na rynku energii

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża postanowienia dyrektywy.....

²⁾ Niniejszą ustawą dokonuje się zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawy z dnia 26 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów u wytwórców w związku przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, ustawy z dnia 7 września 2007 r. o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

elektrycznej lub rynkach ciepła lub paliw stałych;

6) kształtowanie polityki energetycznej państwa;

7) działania planistyczne w energetyce;

8) kompetencje organu właściwego w sprawach regulacji paliwami, energią elektryczną i ciepłem;

9) zasady kształtowania taryf;

10) wymagania dla urządzeń, instalacji i sieci oraz ich eksploatacji.

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji konsumentów.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) wydobywania kopalin ze złóż oraz bezzbiornikowego magazynowania paliw w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 163, poz. 981);
- 2) wykorzystywania energii atomowej w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276, z późn. zm.³)

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej - zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz równoważenia dostarczania energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię;
- 2) bezpieczeństwo energetyczne - stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa, energię elektryczną i ciepło w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska;
- 3) bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej - nieprzerwaną pracę sieci

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 583 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 107, poz. 679 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 657 i Nr 132, poz. 766.

elektroenergetycznej, a także spełnianie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostarczaniu energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci;

- 4) bilansowanie handlowe - zgłaszanie operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, przez podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe, do realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej zawartych przez użytkowników systemu i prowadzenie z nimi rozliczeń różnicy rzeczywistej ilości dostarczonej albo pobranej energii elektrycznej i wielkości określonych w tych umowach, dla każdego okresu rozliczeniowego;
- 5) bilansowanie systemu - działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub dystrybucyjnego elektroenergetycznego w ramach świadczonych usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, polegającą na równoważeniu zapotrzebowania na energię elektryczną z dostarczaniem tej energii;
- 6) biogaz rolniczy – biogaz rolniczy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia..... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U...Nr...,poz.);
- 7) centralny mechanizm bilansowania handlowego - prowadzony przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w ramach bilansowania systemu, mechanizm rozliczeń podmiotów odpowiedzialnych za bilansowanie handlowe;
- 8) ciepło użytkowe w kogeneracji - ciepło wytwarzane w kogeneracji, służące zaspokojeniu niezbędnego zapotrzebowania na ciepło lub chłód, które gdyby nie było wytworzone w kogeneracji, zostałoby pozyskane z innych źródeł;
- 9) dane pomiarowe – dane rzeczywiste uzyskane z licznika energii elektrycznej, zawierające informacje o:
 - a) wielkości zużytej energii elektrycznej przez odbiorcę końcowego lub grupę odbiorców końcowych,
 - b) wielkości wytworzonej energii elektrycznej,
 - c) parametrach jakościowych dostarczanej energii elektrycznej;
- 10) dystrybucja:
 - a) transport energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczania odbiorcom,

- b) rozdział paliw ciekłych do odbiorców przyłączonych do sieci rurociągów,
 - c) rozdział ciepła do odbiorców przyłączonych do sieci ciepłowniczej
- z wyłączeniem sprzedaży tych paliw lub energii;
- 11) efektywność energetyczna – efektywność energetyczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551);
- 12) energia elektryczna z kogeneracji - energię elektryczną wytwarzaną w kogeneracji i obliczoną jako:
- a) całkowitą roczną produkcję energii elektrycznej w jednostce kogeneracji w roku kalendarzowym, wytworzoną ze średnioroczną sprawnością przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji, co najmniej równą sprawności granicznej:
 - 75 % dla jednostki kogeneracji z urządzeniami typu: turbina parowa przeciwprężna, turbina gazowa z odzyskiem ciepła, silnik spalinowy, mikroturbina, silnik Stirlinga, ogniwo paliwowe, albo
 - 80 % dla jednostki kogeneracji z urządzeniami typu: układ gazowo-parowy z odzyskiem ciepła, turbina parowa upustowo-kondensacyjna, albo
 - b) iloczyn współczynnika i rocznej ilości ciepła użytkowego w kogeneracji wytworzonego ze średnioroczną sprawnością przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji niższą niż sprawności graniczne, o których mowa w lit. a; współczynnik ten jest obliczany na podstawie pomiarów parametrów technologicznych jednostki kogeneracji, dla danego przedziału czasowego, i określa stosunek energii elektrycznej z kogeneracji do ciepła użytkowego w kogeneracji;
- 13) gaz ziemny – gaz ziemny w rozumieniu ustawy z dnia.....Prawo gazowe (Dz. U. Nr...,poz....);
- 14) gmina - gminy oraz związki i porozumienia międzygminne w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.⁴⁾);

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 214, poz. 1806 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. 52, poz. 420 i Nr

- 15) instalacje - urządzenia z układami połączeń między nimi;
- 16) informacje pomiarowe – dane pomiarowe, sygnały rynkowe oraz komendy sterujące;
- 17) jednostka kogeneracji - wyodrębniony zespół urządzeń, który może wytwarzać energię elektryczną w kogeneracji, opisany poprzez dane techniczne;
- 18) jednostka rezerwy interwencyjnej - jednostkę wykorzystywaną do pracy interwencyjnej lub pozostającą w gotowości do pracy interwencyjnej;
- 19) jednostka wytwórcza (źródło) - wyodrębniony zespół urządzeń należący do przedsiębiorstwa energetycznego, służący do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła i wyprowadzania mocy;
- 20) kogeneracja - równoczesne wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej lub mechanicznej w trakcie tego samego procesu technologicznego;
- 21) komendy sterujące – bezpośrednie polecenia kierowane do licznika inteligentnego, wpływające na pobór energii elektrycznej;
- 22) koordynowana sieć 110 kV - część sieci dystrybucyjnej 110 kV, w której przepływy energii elektrycznej zależą także od warunków pracy sieci przesyłowej;
- 23) koszty dostarczenia ciepła – koszty zakupu ciepła lub jego wytworzenia we własnym źródle, przeznaczonego do ogrzania budynku wielolokalowego i przygotowania ciepłej wody dostarczanej centralnie w tym budynku;
- 24) koszty uzasadnione - koszty niezbędne do wykonania zobowiązań powstałych w związku z wykonywaną przez przedsiębiorstwo energetyczne działalnością gospodarczą w zakresie wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji oraz obrotu paliwami, energią elektryczną lub ciepłem oraz przyjmowane przez przedsiębiorstwo energetyczne do kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców; koszty uzasadnione nie są kosztami uzyskania przychodu;
- 25) licznik inteligentny – zespół urządzeń służących do pomiaru energii elektrycznej oraz do przekazywania informacji pomiarowych za pomocą systemu teleinformatycznego;
- 26) linia bezpośrednia - linię elektroenergetyczną łączącą wydzieloną jednostkę wytwórczą energii elektrycznej bezpośrednio z wydzielonym odbiorcą lub linię

157, poz.1241, z 2010 r. Nr 28, poz.142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz.675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz.113, Nr 117, poz.679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz.887 i Nr 217, poz. 1281.

elektroenergetyczną łączącą jednostkę wytwórczą energii elektrycznej przedsiębiorstwa energetycznego z instalacjami należącymi do tego przedsiębiorstwa albo instalacjami należącymi do przedsiębiorstw energetycznych od niego zależnych lub innych odbiorców korzystających z prawa wyboru sprzedawcy energii elektrycznej;

- 27) nielegalne pobieranie paliw lub energii - pobieranie paliw, energii elektrycznej lub ciepła bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy;
- 28) normalny układ pracy sieci - układ pracy sieci i przyłączonych źródeł wytwórczych, zapewniający najkorzystniejsze warunki techniczne i ekonomiczne transportu energii elektrycznej oraz spełnienie kryteriów niezawodności pracy sieci i jakości energii elektrycznej dostarczanej użytkownikom sieci;
- 29) obrót - działalność gospodarczą polegającą na handlu hurtowym albo detalicznym paliwami, energią elektryczną lub ciepłem;
- 30) odbiorca - otrzymującego lub pobierającego paliwa, energię elektryczną lub ciepło na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym;
- 31) odbiorca energii elektrycznej w gospodarstwie domowym - odbiorcę końcowego dokonującego zakupu energii elektrycznej wyłącznie w celu jej zużycia w gospodarstwie domowym;
- 32) odbiorca końcowy - odbiorcę dokonującego zakupu paliw, energii elektrycznej lub ciepła na własny użytek; do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 33) odbiorca wrażliwy – odbiorcę energii elektrycznej w gospodarstwie domowym:
 - a) któremu przyznano zasiłek stały lub zasiłek okresowy albo będący członkiem rodziny, której przyznano zasiłek okresowy - na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.⁵⁾) oraz

⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 202, poz. 1551, Nr 219, poz. 1706 i Nr 221, poz. 1738, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 229, Nr 81, poz. 527, Nr 125, poz. 842 i Nr 217, poz. 1427 oraz z 2011 r. Nr 81, poz. 440, Nr 106, poz. 622 i Nr 149, poz. 887.

- b) posiadający zawartą z przedsiębiorstwem energetycznym umowę, zawierającą postanowienia umowy sprzedaży energii elektrycznej i zamieszkujący w miejscu dostarczania energii elektrycznej;
- 34) odnawialne źródło energii – odnawialne źródło energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia.....o odnawialnych źródłach energii;
- 35) operator informacji pomiarowych – podmiot prowadzący centralny zbiór informacji pomiarowych, odpowiedzialny za ich przetwarzanie i przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie tych informacji;
- 36) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego - przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 37) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego - przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie przesyłowym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci przesyłowej, w tym połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 38) paliwa - paliwa stałe i ciekłe będące nośnikami energii chemicznej;
- 39) podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe - osobę fizyczną lub prawną uczestniczącą w centralnym mechanizmie bilansowania handlowego na podstawie umowy z operatorem systemu przesyłowego, zajmującą się bilansowaniem handlowym użytkowników systemu;
- 40) praca interwencyjna - wprowadzanie do sieci energii elektrycznej w ilości wynikającej z poleceń operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostarczania energii elektrycznej lub utrzymywania parametrów jakościowych energii elektrycznej;
- 41) procesy energetyczne - techniczne procesy w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji oraz użytkowania paliw, energii elektrycznej lub ciepła;

- 42) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji paliw, energii elektrycznej lub ciepła lub obrotu nimi;
- 43) przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo - przedsiębiorstwo energetyczne lub grupę przedsiębiorstw, których wzajemne relacje są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 024 z 29.01.2004), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej oraz wytwarzania lub sprzedaży tej energii;
- 44) przesyłanie - transport:
- a) energii elektrycznej sieciami przesyłowymi w celu ich dostarczania do sieci dystrybucyjnych lub odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci przesyłowych,
 - b) paliw ciekłych siecią rurociągów,
 - c) ciepła siecią ciepłowniczą do odbiorców przyłączonych do tej sieci
- z wyłączeniem sprzedaży tej energii, paliw lub ciepła;
- 45) punkt świetlny - kompletną oprawę oświetleniową, obejmującą urządzenia służące do rozsyłania, filtrowania lub przekształcania światła wysyłanego przez źródło światła, zawierającą elementy niezbędne do mocowania i ochrony źródła światła oraz do przyłączania go do obwodu zasilającego;
- 46) punkt pomiarowy – punkt w którym, za pomocą licznika energii elektrycznej lub licznika inteligentnego, są mierzone dane pomiarowe;
- 47) referencyjna wartość sprawności dla wytwarzania rozdzielonego - sprawność wytwarzania rozdzielonego energii elektrycznej albo ciepła stosowana do obliczenia oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji zamiast wytwarzania rozdzielonego energii elektrycznej i ciepła;
- 48) regulacja - stosowanie określonych ustawą środków prawnych, włącznie z koncesjonowaniem, służących do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, prawidłowej gospodarki paliwami, energią elektryczną i ciepłem oraz ochrony interesów odbiorców;
- 49) równoważenie dostarczania energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię – zaspokojenie, możliwego do przewidzenia, bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na energię elektryczną i moc, bez konieczności

podejmowania działań mających na celu wprowadzenie ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze;

50) ruch sieciowy - sterowanie pracą sieci;

51) rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany – obrót towarami giełdowymi organizowany na podstawie przepisów ustawy z, dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz.1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391)

odpowiednio, przez spółkę prowadzącą giełdę albo przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy;

52) sieci - instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw, energii elektrycznej lub ciepła, należące do przedsiębiorstwa energetycznego;

53) sieć dystrybucyjna - sieć elektroenergetyczną wysokich, średnich i niskich napięć, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;

54) sieć przesyłowa - sieć elektroenergetyczną najwyższych lub wysokich napięć wraz z połączeniami z systemami przesyłowymi w innych państwach, do której przyłączone są urządzenia lub instalacje elektroenergetyczne przeznaczone do wytwarzania, przesyłania, dystrybucji lub odbioru energii elektrycznej, służącą do przesyłania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

55) sprzedaż awaryjna – sprzedaż energii elektrycznej dokonywaną przez operatora systemu dystrybucyjnego na rzecz odbiorcy energii elektrycznej przyłączonego do sieci tego operatora, któremu dotychczasowy sprzedawca zaprzestał, z przyczyn niezależnych od odbiorcy, sprzedaży energii elektrycznej, a odbiorca nadal pobiera z sieci energię elektryczną;

56) standardowy profil zużycia - zbiór danych o przeciętnym zużyciu energii elektrycznej w poszczególnych godzinach doby przez grupę odbiorców końcowych:

a) nieposiadających urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych umożliwiających rejestrację tych danych,

b) o zbliżonej charakterystyce poboru energii elektrycznej,

c)zlokalizowanych na obszarze działania danego operatora systemu

dystybucyjnego elektroenergetycznego;

- 57) subsydiowanie skrośne - pokrywanie kosztów jednego rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej lub kosztów dotyczących jednej grupy odbiorców przychodami pochodzącymi z innego rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej lub od innej grupy odbiorców;
- 58) sygnały rynkowe – informacje związane z mechanizmem zarządzania popytem do którego przystąpił odbiorca oraz informacje o cenach i stawkach opłat za energię elektryczną obowiązujących w danym okresie;
- 59) system ciepłowniczy – sieć ciepłowniczą oraz przyłączone do niej urządzenia i instalacje służące do wytwarzania, przesyłania i dystrybucji ciepła;
- 60) system elektroenergetyczny - sieć elektroenergetyczną oraz przyłączone do niej urządzenia i instalacje, współpracujące z siecią;
- 61) system opomiarowania - liczniki inteligentne wraz z obsługującym je systemem teleinformatycznym;
- 62) system teleinformatyczny – system w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm. ⁶⁾.);
- 63) taryfa - zbiór cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez przedsiębiorstwo energetyczne albo operatora informacji pomiarowych i wprowadzany jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców;
- 64) umowa kompleksowa - umowę zawierającą postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, lub ciepła, zawartą przez sprzedawcę na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub ciepła;
- 65) urządzenia - urządzenia techniczne stosowane w procesach energetycznych;
- 66) usługa kompleksowa - usługę świadczoną na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 67) użytkownik systemu - podmiot dostarczający energię elektryczną do systemu

elektroenergetycznego lub zaopatrywany z tego systemu;

- 68) wysokosprawna kogeneracja - wytwarzanie energii elektrycznej lub mechanicznej i ciepła użytkowego w kogeneracji, które zapewnia oszczędność energii pierwotnej zużywanej w:
- a) jednostce kogeneracji w wysokości nie mniejszej niż 10 % w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego lub
 - b) jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 1 MW w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;
- 69) zagrożenie bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej - stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej, lub równoważenie dostarczania energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię;
- 70) zarządzanie ograniczeniami systemowymi - działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w ramach świadczonych usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w celu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania tych systemów oraz parametrów jakościowych energii elektrycznej w przypadku wystąpienia ograniczeń technicznych w przepustowości tych systemów;
- 71) zbiór praw konsumenta energii – dokument sporządzany przez Komisję Europejską w konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi, organizacjami konsumentów, partnerami społecznymi, przedsiębiorstwami energetycznymi oraz innymi zainteresowanymi stronami, zawierający praktyczne informacje o prawach konsumentów energii elektrycznej.

Art. 3. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw, energii elektrycznej lub ciepła jest obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia

⁶ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 216, poz. 1371, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 134, poz. 779.

w te paliwa, energię elektryczną lub ciepło w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu wymagań jakościowych określonych w przepisach odrębnych i zawartych umowach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w źródłach przyłączonych do sieci, zobowiązane jest do utrzymania należących do niego jednostek wytwórczych w stanie koniecznym do zapewnienia ciągłości i niezawodności dostarczania energii elektrycznej lub ciepła, przy zachowaniu parametrów i wymagań jakościowych określonych w przepisach odrębnych i zawartych umowach.

Art. 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub przesyłania i dystrybucji ciepła jest obowiązane zapewnić wszystkim odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą energii elektrycznej lub ciepła, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub przesyłania i dystrybucji ciepła, na zasadach i w zakresie określonym w ustawie.

2. Świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub przesyłania i dystrybucji ciepła odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tych usług.

3. Świadczenie usług, o których mowa w ust. 1, nie może obniżać niezawodności dostarczania i jakości energii elektrycznej lub ciepła poniżej poziomu określonego w przepisach odrębnych oraz powodować niekorzystnej zmiany cen lub stawek opłat za dostarczaną energię elektryczną lub ciepło i zakresu ich dostarczania odbiorcom przyłączonym do sieci, a także uniemożliwiać wywiązywanie się przez przedsiębiorstwa energetyczne z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej odbiorcom, jeżeli energia ta byłaby dostarczana z systemu elektroenergetycznego innego państwa, które nie nałożyło obowiązku świadczenia tych usług na działające w tym państwie przedsiębiorstwa, lub gdy odbiorca, do którego energia elektryczna miałaby być dostarczana, nie jest uznany za odbiorcę uprawnionego do korzystania z tych usług w tym państwie.

5. W przypadku odmowy świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, z powodu

nieuznania odbiorcy za uprawnionego do wyboru sprzedawcy w jednym z dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zwany dalej „Prezesem URE”, może, na uzasadniony wniosek odbiorcy lub sprzedawcy, zwrócić się, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki, do Komisji Europejskiej o zobowiązanie państwa, w którym odmówiono świadczenia tych usług, do realizacji żądanej usługi.

Art. 5. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub przesyłania i dystrybucji ciepła jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić Prezesa URE oraz zainteresowany podmiot, podając uzasadnienie odmowy.

2. W przypadku odmowy zawarcia umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej operator systemu elektroenergetycznego, na żądanie podmiotu występującego o jej zawarcie, przedstawia temu podmiotowi istotne informacje o działaniach, jakie należy podjąć, aby wzmocnić sieć w celu umożliwienia zawarcia tej umowy; za opracowanie informacji może być pobrana opłata odzwierciedlająca koszty jej przygotowania.

Art. 6. 1. Operator informacji pomiarowych jest obowiązany zapewnić przedsiębiorstwom energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, oraz operatorom systemu elektroenergetycznego, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usługi udostępniania informacji pomiarowych, na zasadach i w zakresie określonym w ustawie; udostępnianie informacji pomiarowych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie tej usługi.

2. Operator informacji pomiarowych jest obowiązany utrzymywać zdolność urządzeń służących do świadczenia usługi udostępniania informacji pomiarowych, w sposób ciągły i niezawodny, przestrzegając wymagań dotyczących ochrony informacji pomiarowych.

Rozdział 2

Zasady i warunki dostarczania energii elektrycznej lub ciepła, przyłączenia do sieci, sprzedaży energii elektrycznej oraz zmiany sprzedawcy energii elektrycznej

Art. 7. 1. Dostarczanie energii elektrycznej lub ciepła odbywa się po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 8, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo na podstawie umowy kompleksowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dostarczanie energii elektrycznej do odbiorców w gospodarstwie domowym oraz ciepła do odbiorców końcowych odbywa się na podstawie umowy kompleksowej.

3. W przypadku gdy ciepło jest kupowane od przedsiębiorstw energetycznych nie będących stroną umowy kompleksowej, umowa ta powinna zawierać w szczególności warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.

Art. 8. 1. Przyłączenie urządzeń, instalacji i sieci podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej albo ciepłowniczej następuje na podstawie umowy o przyłączenie do sieci i po spełnieniu warunków przyłączenia do sieci, zwanych dalej „warunkami przyłączenia”.

2. Podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci urządzeń, instalacji i sieci składa wniosek o określenie warunków przyłączenia, zwany dalej „wnioskiem”, w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie.

3. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie urządzeń, instalacji i sieci do sieci elektroenergetycznej albo ciepłowniczej;
- 2) określenie nieruchomości, obiektu lub lokalu do których energia elektryczna lub ciepło ma być dostarczane;
- 3) informacje niezbędne do zapewnienia spełnienia wymagań, o których mowa w art. 26.

4. Do wniosku należy dołączyć w szczególności:

- 1) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu
- 2) wypis i wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla nieruchomości określonej we wniosku, jeżeli są one wymagane na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także tytuł prawny do nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku albo
- 3) decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 maja 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz.789), w przypadku budowy obiektu energetyki jądrowej;

5. Wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, lub decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej powinny potwierdzać dopuszczalność lokalizacji danego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej potwierdza pisemnie złożenie wniosku, w tym datę jego złożenia.

Art. 9. Podmioty ubiegające się o przyłączenie urządzeń, instalacji i sieci do sieci elektroenergetycznej albo ciepłowniczej dzieli się na grupy, biorąc pod uwagę parametry sieci, parametry jakościowe energii elektrycznej lub ciepła oraz rodzaj i parametry techniczne przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci.

Art. 10. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłania i dystrybucji ciepła jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotem ubiegającymi się o przyłączenie urządzeń instalacji lub sieci do sieci

elektroenergetycznej albo ciepłowniczej, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania energii elektrycznej lub ciepła, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadku, gdy ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których energia elektryczna lub ciepło ma być dostarczane.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, odmówi przyłączenia do sieci, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o tej odmowie Prezesa URE i zainteresowany podmiot, podając uzasadnienie odmowy.

Art. 11. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 10 ust. 1, jest obowiązane wydać, na wniosek podmiotu ubiegającego się o przyłączenie urządzeń, instancji lub sieci do sieci elektroenergetycznej albo ciepłowniczej, oświadczenie, o którym mowa w przepisach prawa budowlanego, o zapewnieniu dostarczania energii elektrycznej lub ciepła oraz warunkach przyłączenia obiektu budowlanego do sieci.

Art. 12. 1. Podmiot ubiegający się o przyłączenie źródła do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV wnosi zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie do sieci, zwaną dalej "zaliczką", w wysokości 30 zł za każdy kilowat mocy przyłączeniowej określonej we wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wysokość zaliczki nie może być wyższa niż wysokość przewidywanej opłaty za przyłączenie do sieci i nie wyższa niż 3.000.000 zł. W przypadku gdy wysokość zaliczki przekroczy wysokość opłaty za przyłączenie do sieci, różnica między wysokością wniesionej zaliczki a wysokością tej opłaty podlega zwrotowi wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia zaliczki.

3. Zaliczkę wnosi się w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 13. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej rozpatruje wnioski według

kolejności ich wpływu.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, pozostawia bez rozpatrzenia wnioski o określenie warunków przyłączenia źródła, jeżeli wartość łącznej dostępnej mocy przyłączeniowej, o której mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż moc określona we wniosku.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, informuje wnioskodawcę o pozostawieniu wniosku, o którym mowa w ust. 2, bez rozpatrzenia oraz niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, zwraca pobraną zaliczkę bez odsetek.

4. W sprawach spornych dotyczących pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia rozstrzyga Prezes URE w trybie określonym w art. 49.

Art. 14. 1. W przypadku urządzeń, instalacji i sieci przyłączanych bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV sporządza się ekspertyzę wpływu tych urządzeń, instalacji i sieci na system elektroenergetyczny, z wyjątkiem:

- 1) przyłączanych jednostek wytwórczych o łącznej mocy zainstalowanej nie większej niż 2 MW lub
- 2) urządzeń odbiorcy końcowego o łącznej mocy przyłączeniowej nie większej niż 5 MW.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej zapewnia sporządzenie ekspertyzy. Koszty wykonania ekspertyzy, uwzględnia się odpowiednio w nakładach, o których mowa w art. 19 pkt 1 i 3.

Art. 15. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, jest obowiązane wydać warunki przyłączenia w terminie:

- 1) 30 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przyłączenie urządzeń, instalacji lub sieci do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączania źródła - od dnia wniesienia zaliczki;

- 2) 150 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przyłączenie urządzeń, instalacji lub sieci do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączania źródła - od dnia wniesienia zaliczki.

Art. 16. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej:

- 1) odmówi wydania warunków przyłączenia z powodu braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia, jest obowiązane niezwłocznie zwrócić pobraną zaliczkę;
- 2) wyda warunki przyłączenia po terminie, o którym mowa w art. 15, jest obowiązane do wypłaty odsetek od wniesionej zaliczki liczonych za każdy dzień zwłoki w wydaniu tych warunków;
- 3) wyda warunki przyłączenia, które będą przedmiotem sporu między przedsiębiorstwem energetycznym a podmiotem ubiegającym się o ich wydanie i spór zostanie rozstrzygnięty na korzyść tego podmiotu, jest obowiązane zwrócić pobraną zaliczkę wraz z odsetkami liczonymi od dnia wniesienia zaliczki do dnia jej zwrotu, o ile nie nastąpi przyłączenie.

2. Stopę odsetek, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przyjmuje się w wysokości równej rentowności pięcioletnich obligacji skarbowych emitowanych na najbliższy dzień poprzedzający dzień 30 czerwca roku, w którym złożono wniosek o wydanie warunków przyłączenia, według danych opublikowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Główny Urząd Statystyczny.

Art. 17. 1. Warunki przyłączenia są ważne dwa lata od dnia ich doręczenia.

2. W okresie ważności warunki przyłączenia stanowią zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci.

Art. 18. Umowa o przyłączenie do sieci powinna zawierać co najmniej postanowienia określające:

- 1) termin realizacji przyłączenia;
- 2) wysokość opłaty za przyłączenie do sieci;

- 3) miejsce rozgraniczenia własności sieci przedsiębiorstwa energetycznego i urządzeń, instalacji i sieci podmiotu przyłączanego;
- 4) zakres robót niezbędnych przy realizacji przyłączenia;
- 5) wymagania dotyczące lokalizacji układu pomiarowo-rozliczeniowego i jego parametrów;
- 6) warunki udostępnienia przedsiębiorstwu energetycznemu nieruchomości należącej do podmiotu przyłączanego w celu budowy lub rozbudowy sieci niezbędnej do realizacji przyłączenia;
- 7) przewidywany termin zawarcia umowy, na podstawie której nastąpi dostarczanie energii elektrycznej lub ciepła;
- 8) ilości energii elektrycznej lub ciepła przewidzianych do dostarczania lub odbioru;;
- 9) moc przyłączeniową;
- 10) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, a w szczególności za opóźnienie terminu realizacji prac w stosunku do ustalonego w umowie;
- 11) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

Art. 19. Za przyłączenie do sieci pobiera się opłatę ustaloną na podstawie następujących zasad:

- 1) za przyłączenie do sieci przesyłowej oraz do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV i nie wyższym niż 110 kV, z wyłączeniem przyłączenia źródeł i sieci, opłatę ustala się na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;
- 2) za przyłączenie do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz sieci ciepłowniczej, z wyłączeniem przyłączenia źródeł i sieci, opłatę ustala się w oparciu o stawki opłat zawarte w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE, kalkulowane na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączania tych podmiotów, określonych w planie rozwoju w zakresie zaspokojenie obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną lub ciepło; stawki te mogą być kalkulowane w odniesieniu do wielkości mocy przyłączeniowej, jednostki długości odcinka sieci służącego do przyłączenia lub rodzaju tego odcinka;

- 3) za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej lub przesyłaniem i dystrybucją ciepła pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów.

Art. 20. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłaniem i dystrybucją ciepła odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w art. 10 ust.1, za przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo to może ustalić opłatę w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie urządzeń, instalacji lub sieci do sieci elektroenergetycznej lub ciepłowniczej w umowie o przyłączenie do sieci; do ustalania tych opłat przepisów art. 19 nie stosuje się.

Art. 21. Koszty wynikające z nakładów na realizację przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie, w zakresie, w jakim zostały pokryte wpływami z opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 19 i art. 20, nie stanowią podstawy do ustalania w taryfie stawek opłat za przesyłanie lub dystrybucję energii elektrycznej albo przesyłanie i dystrybucję ciepła.

Art. 22. 1. W umowie o przyłączenie do sieci ciepłowniczej mogą być ustalone niższe stawki opłat za przyłączenie do sieci, niż ustalone zgodnie z art. 19, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Opłat za przyłączenie do sieci ciepłowniczej nie pobiera się w przypadku, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

Art. 23.1. Przyłączany podmiot jest obowiązany umożliwić przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 10, w obrębie swojej nieruchomości budowę i

rozbudowę sieci w zakresie niezbędnym do realizacji przyłączenia oraz udostępnić pomieszczenia lub miejsca na zainstalowanie układu pomiarowego, na warunkach określonych w umowie o przyłączenie do sieci.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 10, jest obowiązane:

- 1) powiadomić przyłączany podmiot o planowanych terminach prac, o których mowa w ust.1, z wyprzedzeniem umożliwiającym przyłączanemu podmiotowi przygotowanie nieruchomości lub pomieszczeń do przeprowadzenia i odbioru tych prac;
- 2) spełniać techniczne warunki dostarczania energii elektrycznej lub ciepła określone w przepisach wydanych na podstawie art. 51 i art. 52 oraz w przepisach odrębnych i w koncesji.

Art. 24. 1. Podmiot posiadający tytuł prawny do obiektu, w którym przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń służących do jego ogrzewania wynosi nie mniej niż 50 kW, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczej, w której nie mniej niż 75 % ciepła w roku kalendarzowym stanowi ciepło wytwarzane w odnawialnych źródłach energii, ciepło użytkowe w kogeneracji lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych, jest obowiązany zapewnić efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii:

- 1) wyposażając obiekt w indywidualne odnawialne źródło ciepła, źródło ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródło ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, albo
- 2) przyłączając obiekt do sieci ciepłowniczej.

2. Podmiot, o którym mowa w ust.1, zwalnia się z obowiązku, o którym mowa w ust.1, w przypadku gdy:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła odmówiło wydania warunków przyłączenia albo
- 2) dostarczanie ciepła do obiektu z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnego odnawialnego źródła ciepła, źródła ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródła ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych zapewnia mniejszą efektywność

energetyczną, niż z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy przypadku, gdy ceny ciepła stosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą zakresie wytwarzania ciepła i dostarczające ciepło do sieci, o której mowa w ust. 1, są równe lub wyższe od obowiązującej średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. c, dla źródła ciepła zużywającego tego samego rodzaju paliwo.

4. Efektywność energetyczną dostarczania ciepła, o której mowa w ust. 1, określa się na podstawie audytu, o którym mowa w art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej.

Art. 25. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej jest obowiązane opracować informacje dotyczące:

- 1) podmiotów ubiegających się o przyłączenie źródeł do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lokalizacji przyłączy, mocy przyłączeniowej, rodzaju instalacji, dat wydania warunków przyłączenia, zawarcia umów o przyłączenie do sieci i rozpoczęcia dostarczania energii elektrycznej,
- 2) wartości łącznej dostępnej mocy przyłączeniowej dla źródeł, a także planowanych zmian tych wartości w okresie kolejnych 5 lat od dnia ich publikacji, dla całej sieci o napięciu znamionowym powyżej 1 kV z podziałem na stacje elektroenergetyczne lub ich grupy wchodzące w skład sieci o napięciu znamionowym 110 kV i wyższym; wartość łącznej dostępnej mocy przyłączeniowej pomniejsza się o moc wynikającą z wydanych i ważnych warunków przyłączenia źródeł do sieci elektroenergetycznej
– z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

2. Informacje, o których mowa w ust.1, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej aktualizuje co najmniej raz na kwartał, uwzględniając dokonaną rozbudowę i modernizację sieci oraz realizowane i będące w trakcie realizacji przyłączenia.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ich aktualizacje przedsiębiorstwo energetyczne zamieszcza niezwłocznie na swojej stronie internetowej.

Art. 26. 1. Przyłączane do sieci urządzenia, instalacje i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie muszą spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne zapewniające:

- 1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego albo systemu ciepłowniczego;
- 2) zabezpieczenie systemu elektroenergetycznego albo systemu ciepłowniczego przed uszkodzeniami spowodowanymi niewłaściwą pracą przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci;
- 3) zabezpieczenie przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci przed uszkodzeniami w przypadku awarii lub wprowadzenia ograniczeń w poborze lub dostarczaniu energii elektrycznej lub ciepła;
- 4) dotrzymanie, w miejscu przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci, parametrów jakościowych energii elektrycznej lub ciepła;
- 5) spełnianie wymagań w zakresie ochrony środowiska, określonych w przepisach odrębnych;
- 6) możliwość dokonywania pomiarów wielkości i parametrów niezbędnych do prowadzenia ruchu sieci oraz rozliczeń za pobraną energię elektryczną lub ciepło.

2. Rozliczeń za pobraną energię elektryczną, o których mowa w ust.1 pkt 6, dokonuje się na podstawie rzeczywistego jej zużycia.

3. Dane niezbędne do rozliczenia za energię elektryczną, za okres rozliczeniowy sprzedawca energii uzyskuje wyłącznie od operatora informacji pomiarowych.

4. Urządzenia, instalacje i sieci, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać także wymagania określone w przepisach odrębnych, w szczególności: przepisach prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o systemie oceny zgodności oraz w przepisach dotyczących technologii wytwarzania energii i rodzaju stosowanego paliwa do jej wytwarzania.

Art. 27 .1. Umowa sprzedaży zawiera co najmniej postanowienia określające:

- 1) miejsce dostarczenia energii elektrycznej lub ciepła do odbiorcy oraz ilość

dostarczanej energii elektrycznej lub ciepła w podziale na okresy umowne;

- 2) moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian;
- 3) cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej;
- 4) sposób prowadzenia rozliczeń;
- 5) wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 6) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy;
- 7) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

2. Umowa sprzedaży energii elektrycznej, której stroną jest odbiorca niebędący podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe, powinna zawierać także sposób:

- 1) określania niezbilansowania energii elektrycznej oraz jego rozliczania odpowiednio według:
 - a) grafiku indywidualnego przedstawiającego zbiór danych o planowanej realizacji umowy sprzedaży energii elektrycznej oddzielnie dla poszczególnych okresów rozliczeniowych centralnego mechanizmu bilansowania handlowego, zwanego dalej "grafikiem handlowym", oraz rzeczywistego poboru energii elektrycznej lub
 - b) standardowego profilu zużycia oraz rzeczywiście pobranej energii elektrycznej;
- 2) zgłaszania grafików handlowych.

Art. 28. Umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo o świadczenie usług przesyłania i dystrybucji ciepła zawiera co najmniej postanowienia określające:

- 1) moc umowną;
- 2) ilość przesyłanej energii elektrycznej lub ciepła w podziale na okresy umowne;
- 3) miejsce dostarczania energii elektrycznej lub ciepła do sieci i ich odbioru z sieci;
- 4) standardy jakościowe obsługi odbiorców oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych standardów;
- 5) warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania energii elektrycznej lub ciepła;
- 6) stawki opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach;
- 7) sposób prowadzenia rozliczeń za dostarczoną energię elektryczną lub ciepło;

- 8) parametry techniczne energii elektrycznej lub ciepła oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów;
- 9) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania, w tym kwestie zabezpieczeń finansowych.

Art. 29. Projekt umowy, o której mowa w art. 27 ust. 1 i w art. 28, oraz projekt zmiany tej umowy, z wyjątkiem zmian cen lub stawek opłat ustalonych w taryfach zatwierdzonych przez Prezesa URE, powinny być niezwłocznie przesłane odbiorcy; wraz z projektem zmienianej umowy należy przesłać pisemną informację o prawie do wypowiedzenia umowy.

Art. 30. 1. Sprzedawca energii elektrycznej lub ciepła powiadamia odbiorców o podwyżce cen lub stawek opłat za dostarczaną energię elektryczną lub ciepło określonych w taryfach zatwierdzonych przez Prezesa URE, w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia tej podwyżki.

2. Sprzedawca energii elektrycznej informuje odbiorcę o:

- 1) strukturze paliw zużytych lub innych nośników energii służących do wytworzenia energii elektrycznej sprzedanej przez niego w poprzednim roku kalendarzowym oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania tej energii na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów;
- 2) ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o przeciętnym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń i środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej;
- 3) możliwości złożenia reklamacji;
- 4) prawie dochodzenia roszczeń przed sądami polubownymi, o których mowa w art. 174 ust.1.

3. W przypadku energii elektrycznej kupowanej na giełdzie towarowej lub importowanej z systemu elektroenergetycznego państw niebędących członkami Unii

Europejskiej, informacje o strukturze paliw zużytych lub innych nośników energii służących do wytworzenia energii elektrycznej mogą być sporządzone na podstawie zbiorczych danych dotyczących udziału poszczególnych rodzajów źródeł energii elektrycznej, w których energia ta została wytworzona w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 31. 1 Sprzedawca energii elektrycznej lub ciepła dokonujący ich sprzedaży odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej albo sieci ciepłowniczej zamieszcza na stronach internetowych oraz udostępnia do publicznego wglądu w swojej siedzibie informacje o cenach sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła oraz warunkach ich stosowania.

2. Sprzedawca energii elektrycznej, w uzgodnieniu z Prezesem URE, dostarcza, odbiorcy końcowemu kopię zbioru praw konsumenta energii oraz zapewniania jego publiczny dostęp.

Art. 32. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje do operatora informacji pomiarowych informację o zmianie sprzedawcy sprzedającego energię elektryczną do danego punktu pomiarowego, za pośrednictwem centralnego zbioru informacji pomiarowych.

2. Operator informacji pomiarowych powiadamia, za pośrednictwem centralnego zbioru informacji pomiarowych, dotychczasowego sprzedawcę o dokonanej zmianie sprzedawcy.

Art. 33. Sprzedawca energii elektrycznej przekazuje niezwłocznie operatorowi informacji pomiarowych dodatkowe informacje o energii elektrycznej dostarczanej do danego punktu pomiarowego; wykaz tych informacji określa instrukcja postępowania z informacją pomiarową, o której mowa w art. 100.

Art. 34. 1. Operator informacji pomiarowych, w celu realizacji usługi przekazywania informacji pomiarowych, zawiera umowę o przekazywaniu tych informacji z:

1) przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną;

2) operatorem systemu elektroenergetycznego.

2. Umowa, o której mowa w ust 1, zawiera w szczególności postanowienia określające:

- 1) strony umowy;
- 2) przedmiot umowy;
- 3) sposób powiadamiania operatora sygnałów pomiarowych o zawartych umowach sprzedaży;
- 3) sposób udostępniania i przekazywania informacji pomiarowych;
- 4) zasady rozliczeń za udostępnione i przekazane informacje pomiarowej;
- 5) tryb rozstrzygania sporów;
- 6) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy;
- 7) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

3. Wzór umowy, o której mowa w ust 1, opracowuje operator informacji pomiarowych. Wzór ten podlega zatwierdzeniu przez Prezesa URE.

Art. 35. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w celu umożliwienia realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej zawiera, z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, generalną umowę dystrybucji.

2. Generalna umowa dystrybucji zawiera w szczególności postanowienia określające:

- 1) sposób powiadamiania operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego o zawartych przez sprzedawcę umowach sprzedaży oraz przystępowania do umowy nowych odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej tego operatora;
- 2) podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe, wybrany przez sprzedawcę oraz zasady zmiany tego podmiotu;
- 3) zakres, zasady i terminy udostępniania danych dotyczących odbiorców końcowych, w tym danych pomiarowo-rozliczeniowych oraz innych niezbędnych do dokonania przez sprzedawcę rozliczeń za sprzedaną energię elektryczną;
- 4) zasady wstrzymania i wznowiania dostarczania energii elektrycznej odbiorcom końcowym;
- 5) podmiot dokonujący sprzedaży awaryjnej.

3. Wzór generalnej umowy dystrybucji opracowuje operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Wzór generalnej umowy dystrybucji podlega zatwierdzeniu przez Prezesa URE.

Art. 36.1. Odbiorca energii elektrycznej ma prawo zakupu energii elektrycznej od wybranego przez siebie sprzedawcy.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników systemu, umożliwia odbiorcy energii elektrycznej przyłączonemu do jego sieci, zmianę sprzedawcy, na warunkach i w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 51.

Art. 37. 1. Odbiorca końcowy może wypowiedzieć umowę zawartą na czas nieoznaczony, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza temu odbiorcy energię elektryczną lub ciepło, bez ponoszenia kosztów i odszkodowań innych, niż wynikające z treści umowy, składając do przedsiębiorstwa energetycznego pisemne oświadczenie.

2. Umowa zawarta na czas nieoznaczony, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza energię elektryczną odbiorcy tej energii w gospodarstwie domowym, ulega rozwiązaniu w terminie 21 dni od dnia, w którym oświadczenie tego odbiorcy dotarło do przedsiębiorstwa energetycznego. Odbiorca ten może wskazać późniejszy termin rozwiązania umowy.

Art. 38. 1. W przypadku gdy dotychczasowy sprzedawca zaprzestał sprzedaży energii elektrycznej odbiorcy a odbiorca nie zawarł umowy sprzedaży z nowym sprzedawcą, dokonywana jest sprzedaż awaryjna.

2. Sprzedaży awaryjnej dokonuje się od dnia zaprzestania sprzedaży energii elektrycznej do dnia rozpoczęcia jej sprzedaży przez wybranego przez odbiorcę nowego sprzedawcę i nie może trwać dłużej niż przez okres 90 dni.

3. W przypadku gdy odbiorca, na rzecz którego jest dokonywana sprzedaż awaryjna, nie zawarł umowy sprzedaży energii elektrycznej z nowym sprzedawcą po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące

działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej wstrzymuje dostarczanie energii elektrycznej temu odbiorcy.

Art. 39. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne dokonujące sprzedaży awaryjnej wylicza ceny energii elektrycznej na podstawie algorytmów ustalonych przez Prezesa URE.

2. Prezes URE ustala algorytmy, stanowiące podstawę do obliczenia cen sprzedaży energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1. Prezes URE ogłasza algorytmy w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem URE”.

3. Ustalając algorytmy Prezes URE bierze w szczególności pod uwagę:

- 1) wysokość cen energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;
- 2) koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo energetyczne dokonujące sprzedaży awaryjnej.

4. Ceny energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1, podlegają kontroli Prezesa URE w zakresie ich zgodności z algorytmem.

Art. 40. Operator systemu dystrybucyjnego, w terminie 7 dni od dnia zaprzestania sprzedaży energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę informuje odbiorcę, w formie pisemnej, o:

- 1) terminie, od którego jest dokonywana sprzedaż awaryjna oraz cenie energii elektrycznej;
- 2) warunkach i procedurze zmiany sprzedawcy oraz prawie wyboru nowego sprzedawcy i zawarcia z nim umowy sprzedaży;
- 3) sprzedawcach, z którymi operator systemu dystrybucyjnego lub przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej.

Art. 41. 1. Odbiorcy wrażliwemu przysługuje prawo do pomniejszenia należności za energię elektryczną o kwotę ryczałtu stanowiącego rocznie nie więcej niż 30% i nie mniej niż 20% iloczynu limitu zużycia energii elektrycznej oraz średniej ceny energii

elektrycznej dla odbiorcy w gospodarstwie domowym, ogłaszanej na podstawie art. 168 ust. 2 pkt 25.

2. Wysokość limitu, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 900 kWh w roku kalendarzowym – dla osoby samotnie gospodarującej, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej;
- 2) 1250 kWh w roku kalendarzowym – dla osoby w rodzinie w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, składającej się z 2 do 4 osób;
- 3) 1500 kWh roku kalendarzowym – dla osoby w rodzinie w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, składającej się z co najmniej 5 osób.

3. W przypadku gdy odbiorca wrażliwy posiadał prawo do zasiłku stałego lub okresowego albo zasiłku okresowego przyznanego rodzinie przez okres krótszy niż rok kalendarzowy wielkość przysługującego mu ryczału, o którym mowa w ust. 1, oblicza się proporcjonalnie do tego okresu.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki ogłosi, w terminie do dnia 31 kwietnia każdego roku, wysokość ryczału, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę środki przewidziane na ten cel w ustawie budżetowej, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 42. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, z którym odbiorca wrażliwy posiada zawartą umowę kompleksową, pomniejsza kwotę należną do zapłaty za energię elektryczną o część przysługującego mu ryczału, proporcjonalnie na dany okres rozliczeniowy, poczynwszy od dnia, w którym odbiorca wrażliwy przedłożył temu przedsiębiorstwu:

- 1) kopię decyzji o przyznaniu mu zasiłku stałego lub okresowego albo kopię decyzji o przyznaniu zasiłku okresowego rodzinie, oraz
- 2) oświadczenie o liczbie osób w rodzinie w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, oraz
- 3) oświadczenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie jego danych osobowych wyłącznie w celu realizacji zadań związanych z ochroną odbiorcy wrażliwego.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne poucza odbiorcę wrażliwego o skutkach złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wynikających z art.

233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁷⁾)

3. Odbiorca wrażliwy jest obowiązany niezwłocznie poinformować przedsiębiorstwo energetyczne o każdej zmianie liczby osób w rodzinie, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne pomniejszyło kwotę należną do zapłaty za energię elektryczną za okres, w którym odbiorca nie posiadał prawa do zasiłku stałego lub okresowego albo zasiłku okresowego przyznanego rodzinie, lub pomniejszyło tę należność w wysokości wyższej niż przysługująca zgodnie z art. 41, kwotę należności za energię elektryczną w kolejnym okresie rozliczeniowym powiększa się o kwotę nienależnie zastosowanego pomniejszenia albo, w przypadku odbiorców wrażliwych z którymi przedsiębiorstwo to nie ma już zawartej umowy, zawierającej postanowienia umowy sprzedaży energii elektrycznej, wystawia się fakturę korygującą.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane sporządzać i aktualizować wykaz odbiorców wrażliwych, którym pomniejszyło kwotę należną do zapłaty za energię elektryczną o ryczałt i niezwłocznie przekazywać go do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania tych odbiorców, ośrodka pomocy społecznej.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

⁷ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549 i Nr 117, poz. 678. i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549 i Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431.

- 1) imię, nazwisko i adres odbiorcy wrażliwego;
- 2) ilość osób w rodzinie, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) datę, od której przedsiębiorstwo energetyczne pomniejsza kwotę należną do zapłaty przez tego odbiorcę.

Art. 43. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 41 ust. 1, otrzymuje z budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki, dotację przedmiotową w wysokości utraconych przychodów z tytułu obniżenia o ryczałt kwoty należnej do zapłaty za energię elektryczną.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 40 ust. 1, jest obowiązane prowadzić ewidencję umożliwiającą określenie wartości i ilości energii elektrycznej dostarczonej do poszczególnych odbiorców wrażliwych, wysokości zastosowanego wobec nich ryczałtu oraz okresu w jakim korzystali oni z prawa do pomniejszenia należności za energię elektryczną.

Art. 44. Minister właściwy do spraw gospodarki, powiadamia Komisję Europejską co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, o wszelkich zmianach w działaniach mających na celu realizację obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców energii elektrycznej i ochrony środowiska oraz o wpływie tych zmian na konkurencję krajową i międzynarodową.

Art. 45. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłania i dystrybucji ciepła przeprowadzają kontrole układów pomiarowych, dotrzymania zawartych umów i prawidłowości rozliczeń.

2. Kontrole przeprowadzają osoby upoważnione przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust.1, po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia wydanego przez właściwy organ przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, mają prawo:

- 1) wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie jest przeprowadzana kontrola, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej;
- 2) przeprowadzać, w ramach kontroli, niezbędne przeglądy urządzeń będących

własnością przedsiębiorstwa energetycznego oraz wykonywać prace związane z ich eksploatacją lub naprawą, a także przeprowadzać ich badania i pomiary;

- 3) zbierać i zabezpieczać dowody naruszania przez odbiorcę warunków używania układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz warunków umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania kontroli, wzory protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzór legitymacji, mając na uwadze sprawne przeprowadzanie kontroli.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:

- 1) przedmiot kontroli;
- 2) szczegółowe uprawnienia upoważnionych przedstawicieli, o których mowa w ust. 2.

Art. 46. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłania i dystrybucji ciepła może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 45 ust. 1, stwierdzono, że:
 - a) instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub środowiska,
 - b) nastąpił nielegalny pobór energii elektrycznej lub ciepła;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności, z zastrzeżeniem art. 48 ust. 2.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie energii elektrycznej lub ciepła, wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do obiektów służących obronności państwa.

Art. 47. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłania i dystrybucji ciepła nie może wstrzymać dostarczania energii elektrycznej lub ciepła do odbiorcy w

gospodarstwie domowym, jeżeli odbiorca złożył skargę na wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej lub ciepła z przyczyn, o których mowa w art. 46 ust 1 pkt 1 lit. b lub pkt 2, do czasu rozpatrzenia tej skargi.

2. W przypadku gdy odbiorca w gospodarstwie domowym po nieuwzględnieniu skargi, o której mowa w ust.1, wystąpił z wnioskiem o rozpatrzenie sporu przez Prezesa URE lub przez stały sąd polubowny, o którym mowa w art. 174 ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłania i dystrybucji ciepła jest obowiązane kontynuować dostarczanie energii elektrycznej lub ciepła do czasu wydania decyzji przez Prezesa URE lub rozstrzygnięcia przez ten sąd.

Art. 48.1. Przedsiębiorstwo energetyczne może zainstalować przedpłatowy układ pomiarowo-rozliczeniowy służący do rozliczeń za dostarczaną energię elektryczną lub ciepło, jeżeli odbiorca:

- 1) co najmniej dwukrotnie w ciągu kolejnych 12 miesięcy zwlekał z zapłatą za pobraną, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi przez okres co najmniej jednego miesiąca;
- 2) nie ma tytułu prawnego do nieruchomości, obiektu lub lokalu, do którego jest dostarczana energia elektryczna lub ciepło;
- 3) użytkuje nieruchomość, obiekt lub lokal w sposób uniemożliwiający cykliczne sprawdzanie stanu układu pomiarowo-rozliczeniowego.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne instaluje przedpłatowy układ pomiarowo – rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 1, jeżeli odbiorca wrażliwy, korzystający z prawa do pomniejszenia należności za dostarczoną energię elektryczną o ryczałt, zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną albo świadczone usługi, co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

3. Koszty zainstalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1 lub 2, ponosi przedsiębiorstwo energetyczne.

4. Funkcję przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust.1, może pełnić licznik inteligentny.

5. W przypadku braku zgody odbiorcy na zainstalowanie układu pomiarowo-

rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1 lub 2, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej lub ciepła.

Art. 49. 1. Prezes URE, na wniosek strony, rozstrzyga w sprawach spornych dotyczących:

- 1) odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub ciepła, umowy kompleksowej oraz umowy o przekazywanie informacji pomiarowych;
- 2) nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej lub ciepła.

2. W sprawach dotyczących odmowy zawarcia umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub ciepła oraz umowy kompleksowej, Prezes URE może wydać, na wniosek jednej ze stron, postanowienie, w którym określa warunki podjęcia bądź kontynuowania dostarczania energii elektrycznej lub ciepła do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Art. 50. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła jest odpowiedzialne za ruch sieciowy i zapewnienie utrzymania należących do niego sieci oraz współdziałanie z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi i odbiorcami korzystającymi z sieci, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 52.

Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu elektroenergetycznego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w przepisach odrębnych.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
- 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych, sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz linii bezpośrednich;

- 3) sposób prowadzenia obrotu energią elektryczną;
- 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji energii elektrycznej, prowadzenia ruchu sieciowego, eksploatacji sieci oraz korzystania z systemu elektroenergetycznego i połączeń międzysystemowych;
- 5) zakres, warunki i sposób bilansowania systemu elektroenergetycznego oraz prowadzenia z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej i pobranej z systemu;
- 6) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 7) sposób koordynacji planowania rozwoju systemu elektroenergetycznego;
- 8) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego, zarządzania przepływami i dysponowania mocą jednostek wytwórczych oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych;
- 9) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 10) zakres i sposób przekazywania odbiorcom przez sprzedawcę informacji o strukturze paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku;
- 11) sposób informowania odbiorców przez sprzedawcę o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów;
- 12) parametry jakościowe energii elektrycznej i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 13) sposób załatwiania reklamacji;
- 14) zakres i sposób udostępniania użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system przesyłowy jest połączony, informacji o:
 - a) warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci przesyłowej, korzystania z tej sieci i krajowego systemu elektroenergetycznego oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego, w tym w szczególności dotyczących realizacji obrotu transgranicznego, zarządzania siecią i bilansowania systemu, planowanych wyłączeniach jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz

jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, a także o ubytkach mocy tych jednostek wytwórczych,

b) ofertach bilansujących składanych dla jednostek wytwórczych, o których mowa w lit. a;

15) zakres i sposób informowania odbiorcy przez sprzedawcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz sposób informowania o miejscu, w którym są dostępne informacje o przykładowym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń i środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej.

Art. 52. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemów ciepłowniczych, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tych systemów, równoprawne traktowanie odbiorców ciepła, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w przepisach odrębnych.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
- 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych i instalacji odbiorców;
- 3) sposób prowadzenia obrotu ciepłem;
- 4) warunki świadczenia usług przesyłania i dystrybucji ciepła, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci;
- 5) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 6) parametry jakościowe nośnika ciepła i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 7) sposób załatwiania reklamacji.

Art. 53. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany zainstalować, do dnia 31 grudnia 2020 r., liczniki inteligentne w systemie

opomiarowania u każdego odbiorcy, któremu świadczy usługę dystrybucji energii elektrycznej, zgodnie z harmonogramem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

2. Koszty zainstalowania licznika inteligentnego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki funkcjonowania systemu opomiarowania oraz harmonogram udostępniania liczników inteligentnych, w tym:

- 1) wymagania jakie powinien spełniać system opomiarowania, w tym w zakresie komunikacji dwustronnej,
 - 2) harmonogram instalowania liczników inteligentnych,
 - 3) sposób wysyłania i odbierania informacji pomiarowych, a także zakres tych informacji,
 - 4) wymagania jakie powinna spełniać informacja pomiarowa,
 - 5) zakres i sposób przekazywania informacji dotyczących punktu pomiarowego, w tym sposób określania numeru punktu pomiarowego, dane charakteryzujące licznik inteligentny oraz umiejscowienia w sieci danego punktu pomiarowego,
 - 6) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i poufności informacji w systemie inteligentnego opomiarowania,
 - 7) sposób synchronizacji czasu w systemie inteligentnego opomiarowania
- uwzględniając bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu oraz równoprawne traktowanie użytkowników systemu elektroenergetycznego.

Art. 54.1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15 % energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208) lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej mające prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów

osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551) jest obowiązane sprzedawać wytworzoną energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, w drodze otwartego przetargu, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

Art. 55. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 54, nie dotyczy energii elektrycznej:

- 1) dostarczanej, od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność w zakresie jej wytwarzania, do odbiorcy końcowego za pomocą linii bezpośredniej;
- 2) wytworzonej w odnawialnym źródle energii;
- 3) wytworzonej w kogeneracji ze średnioroczną sprawnością przemiany, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 113, wyższą niż 52,5 %;
- 4) zużywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na potrzeby własne;
- 5) niezbędnej do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań określonych w ustawie;
- 6) wytworzonej w jednostce wytwórczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie wyższej niż 50 MW.

2. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, może zwolnić to przedsiębiorstwo z obowiązku, o którym mowa w art. 54, w części dotyczącej produkcji energii elektrycznej:

- 1) sprzedawanej na potrzeby wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych z instytucjami finansowymi w celu realizacji inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, lub
 - 2) wytwarzanej na potrzeby operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w celu utrzymania prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego
- jeżeli nie spowoduje to istotnego zakłócenia warunków konkurencji na rynku energii elektrycznej lub zakłócenia na rynku bilansującym.

Art. 56. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 54 ust. 1, przekazują Prezesowi URE informacje o zawartych umowach, na podstawie których sprzedają wytworzoną energię elektryczną na zasadach innych, niż określone w art. 54, w ciągu 7 dni od dnia ich zawarcia. W informacji należy wskazać strony umowy, ilość i cenę energii elektrycznej oraz okres, na jaki umowa została zawarta.

2. Na podstawie przekazanych informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE średnią kwartalną cenę energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 54, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kwartału.

3. Przedsiębiorstwa energetyczne przekazują Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdania z realizacji obowiązków, o których mowa w art. 49.

Art. 57. 1. Przetarg na sprzedaż wytworzonej energii elektrycznej organizowany i przeprowadzany przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 54 ust. 2 albo podmiot działający na jego zlecenie, podlega kontroli Prezesa URE pod względem zgodności ze sposobem oraz trybem organizowania i przeprowadzania przetargu określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2. W przypadku stwierdzenia, że przetarg został przeprowadzony niezgodnie z tymi przepisami, Prezes URE może unieważnić przetarg. Wynik przetargu jest jawny.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, o którym mowa w ust. 1, w tym:

- 1) sposób zamieszczania ogłoszeń o przetargu i dane, które powinny być zamieszczone w ogłoszeniu,
 - 2) wymagania, jakie powinien spełniać oferent oraz jakim powinna odpowiadać oferta,
 - 3) sposób ustalania ceny wywoławczej,
 - 4) sposób publikowania wyników przetargu,
 - 5) warunki, w których dopuszcza się odstąpienie od przetargu
- z uwzględnieniem konieczności ochrony konkurencji na rynku energii elektrycznej, realizacji zadań operatora systemu elektroenergetycznego, zapewnienia równoprawnego traktowania uczestników przetargu oraz przejrzystości obrotu energią elektryczną.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami, energią elektryczną oraz ciepłem

Art. 58. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami, energią elektryczną oraz ciepłem wymaga uzyskania koncesji, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w ust. 2.

2. Nie wymaga uzyskania koncesji :

1) wytwarzanie

- a) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do odnawialnych źródeł energii lub do źródeł wytwarzających energię elektryczną w kogeneracji z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
- b) ciepła w źródle, którego zainstalowana moc cieplna nie przekracza 5 MW oraz ciepła uzyskiwanego w przemysłowych procesach technologicznych;

2) przesyłanie i dystrybucja ciepła, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców w danym systemie ciepłowniczym nie przekracza 5 MW;

3) obrót:

- a) paliwami stałymi, energią elektryczną za pomocą instalacji o napięciu poniżej 1 kV będącej własnością odbiorcy oraz obrót ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców w przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się obrotem ciepłem lub w danym systemie ciepłowniczym nie przekracza 5 MW,
- b) energią elektryczną dokonywany na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi przez towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie prowadzące działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi oraz przez spółkę prowadzącą giełdę towarową, giełdową izbę rozrachunkową lub Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., lub przez

spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające energię elektryczną, z tytułu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,

- c) benzyną lotniczą oznaczoną symbolem PKWiU 23.20.11-40 oraz objętą kodem CN 2710 11 31, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 1.000.000 euro.

Art. 59. 1. Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który:

- 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania;
- 3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej;
- 4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 201 ust. 1;
- 5) uzyskał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn zm.⁸).

3. Nie może być wydana koncesja wnioskodawcy:

- 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;
- 2) któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie

⁸ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413, z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159 i Nr 153, poz. 901.

działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz.1447, z późn. zm.⁹) lub

3) którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r o swobodzie działalności gospodarczej;

4) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem wykonywanej działalności gospodarczej określonej ustawą.

4. Uzyskanie koncesji nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych koncesji lub zezwoleń wymaganych na podstawie przepisów odrębnych.

5. Prezes URE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki, informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy udzielenia koncesji.

Art. 60. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, uiszcza corocznie opłatę do budżetu państwa.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób pobierania przez Prezesa URE opłaty, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem wysokości przychodów przedsiębiorstwa energetycznego osiąganego z działalności objętej koncesją, a także kosztów regulacji.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną w odnawialnych źródłach energii o mocy nieprzekraczającej 5 MW jest zwolnione z opłat, o których mowa w ust. 1, w zakresie wytwarzania energii w tych źródłach.

Art. 61. 1. Wniosek o udzielenie koncesji zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby lub miejsca zamieszkania, a w razie ustanowienia pełnomocników do dokonywania czynności prawnych w imieniu przedsiębiorcy - imiona i nazwiska pełnomocników;
- 2) określenie przedmiotu oraz zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, na którą ma być wydana koncesja;
- 3) informacje o dotychczasowej działalności wnioskodawcy, w tym sprawozdania finansowe z ostatnich 3 lat, jeżeli wnioskodawca wykonuje działalność gospodarczą;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej;

⁹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378.

5) określenie środków, jakimi dysponuje wnioskodawca ubiegający się o koncesję, w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem;

6) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej.

2. Do wniosku o udzielenie koncesji należy dołączyć projekt planu, o którym mowa w art. 151 ust. 1 lub w art. 154 ust.1.

Art. 62. Koncesji udziela się na czas nieokreślony.

Art. 63. 1. Koncesja określa:

- 1) oznaczenie podmiotu i jego siedziby lub miejsca zamieszkania;
- 2) przedmiot oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej objętej koncesją;
- 3) datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz warunki jej wykonywania;
- 4) szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, mające na celu właściwą obsługę odbiorców w zakresie:
 - a) zapewnienia zdolności do dostarczania energii elektrycznej lub ciepła w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 51 oraz art. 52,
 - b) powiadamiania Prezesa URE o niepodjęciu lub zaprzestaniu bądź ograniczeniu wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, w okresie jej obowiązywania;
- 5) zabezpieczenie ochrony środowiska w trakcie oraz po zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją;
- 6) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej.

2. Koncesja określa także warunki zaprzestania wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej po wygaśnięciu koncesji lub jej cofnięciu.

Art. 64. Udzielenie koncesji może być uzależnione od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w celu zaspokojenia roszczeń osób

trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, w tym szkód w środowisku.

Art. 65. 1. Prezes URE może zmienić warunki wydanej koncesji na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.

Art. 66. 1. Prezes URE cofa koncesję w przypadku:

- 1) określonym w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub jego wygaśnięcia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych - w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem;
- 3) zmiany warunków wykonywanej działalności gospodarczej objętej koncesją, w zakresie określonym w ustawie

2. Prezes URE cofa koncesję albo zmienia jej zakres w przypadku określonym w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

3. Prezes URE może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres w przypadku:

- 1) określonym w art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej lub
- 2) podziału przedsiębiorstwa energetycznego lub jego łączenia z innymi podmiotami.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes URE powiadamia o cofnięciu koncesji właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego.

Art. 67. Koncesja udzielona przedsiębiorstwu energetycznemu na podstawie ustawy wygasa z dniem wykreślenia tego przedsiębiorstwa z właściwego rejestru lub ewidencji.

Art. 68. 1. Prezes URE może nakazać przedsiębiorstwu energetycznemu, pomimo wygaśnięcia koncesji, dalsze wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją przez okres nie dłuższy niż 2 lata, jeżeli wymaga tego interes społeczny.

2. Jeżeli działalność wykonywana w warunkach, o których mowa w ust. 1, przynosi stratę, przedsiębiorstwu energetycznemu należy się pokrycie strat od Skarbu Państwa w wysokości ograniczonej do uzasadnionych kosztów działalności określonej w koncesji,

przy zachowaniu należytej staranności.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, są zatwierdzane przez Prezesa URE.

Art. 69. 1. Kto zamierza wykonywać działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu, przesyłaniu, dystrybucji oraz obrocie paliwami, energią elektryczną lub ciepłem, podlegającą koncesjonowaniu, może ubiegać się o wydanie promesy koncesji, zwanej dalej "promesą".

2. Promesę wydaje Prezes URE w drodze decyzji administracyjnej.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że uległ zmianie stan faktyczny lub prawny podany we wniosku o wydanie promesy.

5. Do wniosku o wydanie promesy przepisy art. 60 stosuje się odpowiednio.

Art. 70. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszej ustawy w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych, w tym przeprowadzanie przez Prezesa URE kontroli zgodności wykonywanej działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych z udzieloną koncesją, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 4

Zasady funkcjonowania operatorów systemów elektroenergetycznych oraz działania operatora informacji pomiarowych

Art. 71. 1. Operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może być, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) odpowiednio właściciel sieci przesyłowej albo sieci dystrybucyjnej posiadający koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tej sieci;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z którym

właściciel sieci przesyłowej albo sieci dystrybucyjnej zawarł umowę powierzającą temu przedsiębiorstwu pełnienie obowiązków operatora z wykorzystaniem urządzeń, instalacji i sieci będących jego własnością.

2. Powierzenie pełnienia obowiązków operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może dotyczyć wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa energetycznego jest nie większa niż sto tysięcy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, powinna w szczególności określać:

- 1) obszar, na którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego będzie wykonywał działalność gospodarczą;
- 2) zasady realizacji obowiązków, o których mowa w art. 82 lub w art. 88, z wyszczególnieniem obowiązków powierzonych do wykonywania bezpośrednio operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

Art. 72. 1. Właściciel sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, o którym mowa w art. 71 ust.1 pkt 1, występuje z wnioskiem do Prezesa URE o wyznaczenie:

- 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego - w terminie 30 dni od dnia uzyskania przez przedsiębiorstwo energetyczne certyfikatu niezależności, o którym mowa w art. 75;
- 2) operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie 30 dni od dnia:
 - a) doręczenia decyzji Prezesa URE o udzieleniu temu właścicielowi koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tych sieci, albo
 - b) w którym właściciel zawarł umowę o powierzenie wykonywania obowiązków operatora z przedsiębiorstwem, o którym mowa w art. 71 ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do sieci będących jego własnością.

2. Prezes URE wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz określa obszar i sieci, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza.

3. Prezes URE wyznaczając operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego bierze pod uwagę jego efektywność ekonomiczną, skuteczność zarządzania systemami elektroenergetycznymi, bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej oraz spełnianie przez operatora warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 74 lub w art. 77, a także okres obowiązywania jego koncesji.

4. W przypadku gdy operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego nie spełnia kryteriów niezależności, o których mowa w art. 74, Prezes URE uchyla decyzję o wyznaczeniu tego przedsiębiorstwa operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Art. 73. 1. Prezes URE odmawia wyznaczenia operatorem systemu elektroenergetycznego przedsiębiorstwa energetycznego określonego we wniosku, o którym mowa w art. 71 ust. 1, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo to:

- a) nie dysponuje odpowiednimi środkami ekonomicznymi lub technicznymi lub
- b) nie gwarantuje skutecznego zarządzania systemem, lub
- c) nie spełnia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 74 lub w art. 77, lub

2) nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 81 ust. 2.

2. Prezes URE z urzędu wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na przesyłanie lub dystrybucję energii elektrycznej, operatorem odpowiednio systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w przypadku gdy:

- 1) właściciel, o którym mowa w art. 71 ust. 1, nie złożył wniosku o wyznaczenie operatora systemu elektroenergetycznego, który wykonywałby działalność gospodarczą, korzystając z jego instalacji i sieci;
- 2) Prezes URE odmówił wyznaczenia operatora, który wykonywałby działalność gospodarczą korzystając z sieci określonej we wniosku, o którym mowa w art. 71 ust. 1.

3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, Prezes URE określa obszar i sieci, na których operator będzie wykonywał działalność gospodarczą, warunki realizacji

kryteriów niezależności, o których mowa w art. 74 i w art. 77, niezbędne do realizacji zadań operatorów systemów, o których mowa w art. 82 i w art. 88.

4. Właściciel sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej jest obowiązany udostępniać operatorowi, wyznaczonemu zgodnie z ust. 2, informacje oraz dokumenty niezbędne do realizacji zadań operatora oraz współdziałać z tym operatorem.

Art. 74. 1. W celu zapewnienia niezależności operatora systemu przesyłowego i operatora systemu połączonego powinny zostać spełnione łącznie następujące kryteria:

- 1) ta sama osoba lub te same osoby nie mogą być uprawnione do:
 - a) bezpośredniego lub pośredniego sprawowania kontroli nad przedsiębiorstwem prowadzącym jakąkolwiek działalność w zakresie wytwarzania lub dostaw ani do bezpośredniego lub pośredniego sprawowania kontroli lub wykonywania jakichkolwiek praw względem operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu połączonego lub względem systemu przesyłowego lub systemu połączonego; ani
 - b) bezpośredniego lub pośredniego sprawowania kontroli nad operatorem systemu przesyłowego lub operatorem systemu połączonego lub nad systemem przesyłowym lub systemem połączonym ani do bezpośredniego lub pośredniego sprawowania kontroli lub wykonywania jakichkolwiek praw względem przedsiębiorstwa prowadzącego jakąkolwiek działalność w zakresie wytwarzania lub dostaw;
- 2) ta sama osoba lub osoby nie mogą być uprawnione do powoływania członków rady nadzorczej, zarządu ani organów uprawnionych do reprezentacji przedsiębiorstwa operatora systemu przesyłowego lub przedsiębiorstwa operatora systemu połączonego lub systemu przesyłowego lub systemu połączonego, ani do bezpośredniego ani do pośredniego sprawowania kontroli lub wykonywania jakichkolwiek praw względem przedsiębiorstwa prowadzącego jakąkolwiek działalność w zakresie wytwarzania lub dostaw; oraz
- 3) ta sama osoba nie może być uprawniona do pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, zarządu lub organów uprawnionych do reprezentacji przedsiębiorstwa, zarówno przedsiębiorstwa prowadzącego jakąkolwiek

działalność w zakresie wytwarzania lub dostaw, jak i operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu połączonego lub systemu przesyłowego lub systemu połączonego.

2. Prawa, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 obejmują w szczególności

- 1) prawo do wykonywania prawa głosu;
- 2) prawo do powoływania członków rady nadzorczej, zarządu lub organów uprawnionych do reprezentacji prawnej przedsiębiorstwa; lub

3) posiadanie pakietu większościowego udziałów lub akcji.

Art. 75. 1. Prezes URE może wyznaczyć operatorem systemu przesyłowego wyłącznie przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało certyfikat o spełnianiu kryteriów niezależności, zwany dalej certyfikatem niezależności.

2. Prezes URE przyznaje certyfikat niezależności:

- 1) na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego;
- 2) z urzędu, w przypadku braku wniosku, o którym mowa w pkt 1.

3. Prezes URE, po stwierdzeniu, że przedsiębiorstwo energetyczne spełnia kryteria niezależności, o których mowa w art. 74, przyznaje temu przedsiębiorstwu, w drodze decyzji, certyfikat niezależności. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o przyznaniu certyfikatu niezależności.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, wraz z opinią Komisji Europejskiej, Prezes URE ogłasza niezwłocznie w Biuletynie URE oraz na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki .

5. Przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało certyfikat niezależności, jest obowiązane niezwłocznie poinformować Prezesa URE o planowanych transakcjach, które mogą mieć wpływ na spełnianie przez to przedsiębiorstwo kryteriów niezależności.

6. Prezes URE sprawdza spełnianie przez operatora systemu przesyłowego kryteriów niezależności:

- 1) po przekazaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne informacji, o której mowa w ust. 5;
- 2) z własnej inicjatywy, w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do spełniania tych kryteriów;
- 3) na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej.

7. W przypadku stwierdzenia, że operator systemu przesyłowego nie spełnia kryteriów niezależności, Prezes URE uchyla decyzję o wyznaczeniu tego przedsiębiorstwa operatorem systemu przesyłowego.

Art. 76. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją energii elektrycznej.

2. Operator, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonywać działalności gospodarczej związanej z wytwarzaniem lub obrotem energią elektryczną ani jej wykonywać na podstawie umowy na rzecz innych przedsiębiorstw energetycznych.

Art. 77. 1. W celu zapewnienia niezależności operatora, o którym mowa w art. 76 ust. 1, muszą być spełnione łącznie następujące kryteria niezależności:

- 1) osoby odpowiedzialne za zarządzanie nie mogą uczestniczyć w strukturach zarządzania przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego także działalność gospodarczą niezwiązaną z energią elektryczną ani być odpowiedzialne - bezpośrednio lub pośrednio - za bieżącą działalność w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej innej, niż wynikająca z zadań operatorów;
- 2) osoby odpowiedzialne za zarządzanie systemem elektroenergetycznym powinny mieć zapewnioną możliwość niezależnego działania;
- 3) operator powinien mieć zapewnione prawo podejmowania niezależnych decyzji w zakresie zarządzanego majątku koniecznego do jego działania, w tym eksploatacji, konserwacji, remontów lub rozbudowy sieci;
- 4) kierownictwo przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo nie powinno wydawać operatorowi poleceń dotyczących jego bieżącego funkcjonowania ani podejmować decyzji w zakresie budowy sieci lub jej modernizacji, chyba że polecenia te lub decyzje dotyczyłyby działania operatora, które wykraczałyby poza zatwierdzony plan finansowy lub równoważny dokument.

2. Działania mające na celu zapewnienie niezależności operatora, o którym mowa w art. 76 ust. 1, powinny umożliwiać funkcjonowanie mechanizmów koordynacyjnych,

które zapewnią ochronę praw właścicielskich w zakresie nadzoru nad wykonywanym przez operatora zarządem i wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą, w odniesieniu do rentowności zarządzanych przez niego aktywów, w szczególności dotyczących sposobu zarządzania zyskiem z udziałów kapitałowych, zatwierdzania rocznego planu finansowego lub równoważnego dokumentu i ustalania ograniczeń w zakresie poziomu całkowitego zadłużenia jego przedsiębiorstwa.

Art. 78. 1. Operator, o którym mowa w art. 76 ust. 1, opracowuje program, w którym określa przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, w tym szczegółowe obowiązki pracowników wynikające z tych programów. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest odpowiedzialny za realizację tego programu.

2. Operator, o którym mowa w art. 76 ust. 1, przedkłada Prezesowi URE program z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa URE.

3. Prezes URE, w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza program określając termin jego obowiązywania, albo;
- 2) odmawia jego zatwierdzenia, jeżeli określone w programie działania nie zapewniają niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu.

4. W decyzji o odmowie zatwierdzenia programu Prezes URE wyznacza termin przedłożenia nowego programu. Wniesienie odwołania od decyzji nie wstrzymuje obowiązku przedłożenia nowego programu do zatwierdzenia.

5. Operator, o którym mowa w art. 76 ust. 1, przedstawia Prezesowi URE, do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie zawierające opisy działań podjętych w roku poprzednim w celu realizacji programu.

6. Prezes URE, na koszt operatora, o którym mowa w art. 76 ust.1, ogłasza w Biuletynie URE sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5.

Art. 79. Przepisów art. 76 - 78 nie stosuje się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego:

- 1) jeżeli liczba odbiorców przyłączonych do sieci elektroenergetycznej nie jest większa niż sto tysięcy;

- 2) obsługującego system elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5 % rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych.

Art. 80. Przedsiębiorstwo energetyczne wyznaczone operatorem systemu elektroenergetycznego jest obowiązane przekazywać Prezesowi URE informacje dotyczące zmiany zakresu wykonywanej działalności gospodarczej oraz powiązań kapitałowych, w terminie miesiąca od dnia wprowadzenia tych zmian.

Art. 81. 1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego działa w formie spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa.

3. W stosunku do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego uprawnienia Skarbu Państwa, określone w art. 2 pkt 5 lit. a, art. 5a oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.¹⁰) wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 82. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego elektroenergetycznego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tego systemu oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej;
- 2) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci przesyłowej w sposób efektywny, przy

¹⁰ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590, z 2010 r. Nr 229, poz. 1496 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 171, Nr 122, poz. 695 i Nr 185, poz. 1092.

zachowaniu wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, koordynowanie prowadzenia ruchu sieciowego w koordynowanej sieci 110 kV;

- 3) budowę i rozbudowę odcinków sieci służących do przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci należących do podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci, umożliwiając ich wykonanie zgodnie z zasadami konkurencji także innym przedsiębiorcom zatrudniającym pracowników o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu w tym zakresie;
- 4) eksploatację, konserwację i remonty urządzeń, instalacji i sieci wraz z połączeniami z innymi systemami elektroenergetycznymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;
- 5) zapewnienie długoterminowej zdolności systemu elektroenergetycznego w celu zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania energii elektrycznej w obrocie krajowym i transgranicznym, w tym w zakresie rozbudowy sieci przesyłowej, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 6) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów elektroenergetycznych oraz skoordynowania ich rozwoju;
- 7) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, uwzględniając umowy z użytkownikami systemu przesyłowego oraz techniczne ograniczenia w tym systemie;
- 8) zarządzanie zdolnościami przesyłowymi połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 9) zakup usług systemowych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, niezawodności pracy tego systemu i utrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej;
- 10) bilansowanie systemu elektroenergetycznego, określanie i zapewnianie dostępności odpowiednich rezerw zdolności wytwórczych, przesyłowych i połączeń

międzysystemowych na potrzeby równoważenia bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostarczaniem tej energii, zarządzanie ograniczeniami systemowymi oraz prowadzenie rozliczeń wynikających z:

- a) niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej i pobranej z systemu elektroenergetycznego,
 - b) zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 11) prowadzenie centralnego mechanizmu bilansowania handlowego;
- 12) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w systemie przesyłowym elektroenergetycznym, w sposób skoordynowany z innymi połączonymi systemami elektroenergetycznymi oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w koordynowanej sieci 110 kV, z uwzględnieniem technicznych ograniczeń w tym systemie;
- 13) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci przesyłowej podczas przesyłania energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;
- 14) udostępnianie użytkownikom systemu i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system przesyłowy jest połączony, informacji o:
- a) warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci przesyłowej, korzystania z tej sieci i krajowego systemu elektroenergetycznego oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego, w tym w szczególności dotyczących realizacji obrotu transgranicznego, zarządzania siecią i bilansowania systemu, planowanych wyłączeniach jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, a także o ubytkach mocy tych jednostek wytwórczych,
 - b) ofertach bilansujących składanych dla jednostek wytwórczych, o których mowa w lit. a;
- 15) opracowywanie planów działania wypadek przypadku zagrożenia wystąpienia awarii o znacznych rozmiarach w systemie elektroenergetycznym oraz odbudowy tego systemu po wystąpieniu awarii;
- 16) realizację ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej, wprowadzonych zgodnie z

przepisami wydanymi na podstawie art. 125 ust. 3 i art. 126 ust. 1;

- 17) opracowywanie normalnego układu pracy sieci przesyłowej oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV;
- 18) opracowywanie prognoz zapotrzebowania na energię elektryczną i moc w systemie elektroenergetycznym;
- 19) określanie potrzeb rozwoju sieci przesyłowej i połączeń międzysystemowych, a także w zakresie budowy nowych źródeł wytwarzania energii elektrycznej;
- 20) utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci przesyłowej elektroenergetycznej;
- 21) pobieranie opłat w ramach mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. UE L 211 z 14.08.2009, str.15 - 35).

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego jest obowiązany współpracować z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w utrzymywaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci przesyłowej oraz technicznych rezerw zdolności dystrybucyjnych koordynowanej sieci 110 kV.

Art. 83. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, po uzyskaniu zgody Prezesa URE, może posiadać jednostki rezerwy interwencyjnej o łącznej mocy osiągalnej nie większej niż 2,5% mocy zainstalowanej w systemie elektroenergetycznym, które zostały oddane do eksploatacji po dniu 1 stycznia 2012 r.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego może wykorzystywać jednostki rezerwy interwencyjnej wyłącznie na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w art. 82 ust.1 pkt 1 i 10.

3. Prezes URE, na uzasadniony wniosek operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w drodze decyzji, wyraża zgodę lub odmawia wyrażenia zgody na posiadanie przez operatora jednostek, o których mowa w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) analizy potwierdzające identyfikację zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej w określonych obszarach systemu elektroenergetycznego, któremu zapobiec lub przeciwdziałać mają jednostki rezerwy interwencyjnej;
- 2) określenie:
 - a) lokalizacji, rodzaju i mocy jednostek rezerwy interwencyjnej oraz wymagań technicznych, jakie mają spełniać te jednostki,
 - b) warunków uczestnictwa jednostek rezerwy interwencyjnej w bilansowaniu systemu,
 - c) przewidywanej wysokości nakładów inwestycyjnych niezbędnych do poniesienia w trakcie używania jednostek rezerwy interwencyjnej oraz przewidywaną wysokość kosztów związanych z eksploatacją tych jednostek w okresie ich używania;
- 3) propozycję sposobu uwzględnienia nakładów i kosztów, o których mowa w pkt 2 lit.c, w kalkulacji stawek opłat przesyłowych w taryfie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz przewidywany wpływ na wysokość tych stawek.

5. Prezes URE, wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, bierze w szczególności pod uwagę bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej oraz wpływ tej decyzji na wysokość opłat ponoszonych przez odbiorców energii elektrycznej.

Art. 84. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, wykonując zadania, o których mowa w art. 82 ust.1 pkt 8, w zakresie połączeń sieci przesyłowej z sieciami przesyłowymi państw nie będących członkami Unii Europejskiej, określa sposób alokacji zdolności przesyłowych tych połączeń, zwany dalej „sposobem alokacji”, w tym ustalania cen i stawek opłat za korzystanie z tych połączeń oraz okres ich obowiązywania, zapewniając aby opracowany sposób alokacji miał niedyskryminacyjny i przejrzysty charakter.

2. W ramach sposobu alokacji jest dopuszczalne ustalanie ceny wywoławczej.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego informuje użytkowników systemu, w formie pisemnej lub przy użyciu innego środka komunikowania, o opracowanym projekcie sposobu alokacji lub jego zmianach oraz możliwości

zgłaszania uwag, wskazując miejsce udostępnienia projektu i termin do zgłaszania uwag, nie krótszy niż 14 dni od dnia jego udostępnienia.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia sposób alokacji wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operator zamieszcza te dokumenty na swojej stronie internetowej.

Art. 85. 1. Prezes URE, w drodze decyzji, zatwierdza lub odmawia zatwierdzenia sposobu alokacji.

2. W decyzji zatwierdzającej sposób alokacji, Prezes URE może określić maksymalny okres, w którym mogą być ustalane ceny wywoławcze, o których mowa w art. 84 ust. 2.

3. Prezes URE odmawia zatwierdzenia sposobu alokacji, jeżeli został on opracowany niezgodnie z zasadami, o których mowa w art. 84 ust. 1.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, na koszt operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, zatwierdzony sposób alokacji.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego zamieszcza na swojej stronie internetowej zatwierdzony przez Prezesa URE sposób alokacji.

6. Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE, na koszt operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, zatwierdzony sposób alokacji.

7. Do czasu zatwierdzenia sposobu alokacji przez Prezesa URE po raz pierwszy, dla danego połączenia, o którym mowa w art. 84 ust. 1 albo do czasu wprowadzenia do stosowania nowego sposobu alokacji w przypadku upływu okresu, na jaki został zatwierdzony sposób alokacji dotychczas obowiązujący, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego stosuje w celu udostępniania zdolności przesyłowych tych połączeń mechanizm alokacji z miesięcznym wyprzedzeniem oraz może ustalać ceny wywoławcze.

Art. 86. Przepisów art. 84 i art. 85 nie stosuje się do połączeń sieci przesyłowej z sieciami państw niebędących członkami Unii Europejskiej, do których zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1228/2003 z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej (Dz. U. UE. L. 03.176.1, z późn. zm.).

Art. 87. Użytkownicy systemu, w tym odbiorcy, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączone do sieci przesyłowej lub korzystający z usług świadczonych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, są obowiązani stosować się do sposobu alokacji zatwierdzonego przez Prezesa URE i ogłoszonego w Biuletynie URE lub do sposobu alokacji stosowanego zgodnie z art. 85 ust. 7.

Art. 88. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tego systemu oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci dystrybucyjnej w sposób efektywny, z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz we współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w obszarze koordynowanej sieci 110 kV;
- 2) eksploatację, konserwację i remonty sieci dystrybucyjnej w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu dystrybucyjnego;
- 3) zapewnienie rozbudowy sieci dystrybucyjnej, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń międzysystemowych w obszarze swego działania;
- 4) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu zapewnienia spójności działania systemów elektroenergetycznych i skoordynowania ich rozwoju, a także niezawodnego oraz efektywnego funkcjonowania tych systemów;
- 5) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, z wyłączeniem jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV;

- 6) bilansowanie systemu, z wyjątkiem równoważenia bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostarczaniem tej energii, oraz zarządzanie ograniczeniami systemowymi;
- 7) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w sieci dystrybucyjnej oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie zarządzania przepływami energii elektrycznej w koordynowanej sieci 110 kV;
- 8) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci dystrybucyjnej podczas dystrybucji energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;
- 9) dostarczanie użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system jest połączony, informacji o warunkach świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej oraz zarządzaniu siecią, niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci dystrybucyjnej i korzystania z tej sieci;
- 10) umożliwienie realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci poprzez:
 - a) budowę i eksploatację infrastruktury technicznej i informatycznej służącej pozyskiwaniu i transmisji danych pomiarowych oraz zarządzaniu nimi, zapewniającej efektywną współpracę z innymi operatorami i przedsiębiorstwami energetycznymi,
 - b) pozyskiwanie, przechowywanie, przetwarzanie i udostępnianie, w uzgodnionej pomiędzy uczestnikami rynku energii, danych pomiarowych dla energii elektrycznej pobranej przez odbiorców oraz ich sprzedawcom, podmiotom odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe oraz operatorowi systemu przesyłowego,
 - c) opracowywanie, aktualizację i udostępnianie odbiorcom oraz ich sprzedawcom ich standardowych profili zużycia, a także uwzględnianie zasad ich stosowania w instrukcji, o której mowa w art. 92 ust.1,
 - d) udostępnianie danych dotyczących planowanego i rzeczywistego zużycia energii elektrycznej, wyznaczonych na podstawie standardowych profili zużycia dla uzgodnionych okresów rozliczeniowych,
 - e) wdrażanie warunków i trybu zmiany sprzedawcy oraz ich uwzględnianie w instrukcji, o której mowa w art. 92 ust.1,

- f) zamieszczanie na swoich stronach internetowych oraz udostępnianie do publicznego wglądu w swoich siedzibach:
- aktualnej listy sprzedawców, z którymi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej,
 - wzorców umów zawieranych z użytkownikami systemu, w szczególności wzorców umów zawieranych z odbiorcami końcowymi oraz ze sprzedawcami;
- 11) współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu planów, o których mowa w art. 82 ust.1 pkt 15;
- 12) planowanie rozwoju sieci dystrybucyjnej z uwzględnieniem przedsięwzięć związanych z efektywnością energetyczną, zarządzaniem popytem na energię elektryczną lub rozwojem mocy wytwórczych przyłączanych do sieci dystrybucyjnej;
- 13) stosowanie się do warunków współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie funkcjonowania koordynowanej sieci 110 kV;
- 14) opracowywanie normalnego układu pracy sieci dystrybucyjnej w porozumieniu z sąsiednimi operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV;
- 15) utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci dystrybucyjnej oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w utrzymaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy koordynowanej sieci 110 kV.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którego sieć dystrybucyjna nie posiada bezpośrednich połączeń z siecią przesyłową, realizuje określone w ustawie obowiązki w zakresie współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego za pośrednictwem operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którego siecią jest połączony, który jednocześnie posiada bezpośrednie połączenie z siecią przesyłową.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po zawarciu z odbiorcą umowy o świadczeniu usług dystrybucji lub umowy kompleksowej jest obowiązany przekazać niezwłocznie do operatora informacji pomiarowych, dane dotyczące punktu pomiarowego oraz niezwłocznie informować o każdej zmianie tych

danych.

Art. 89. 1. Prezes URE, na wniosek operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może uznać, że system dystrybucyjny elektroenergetyczny jest zamknięty, jeżeli:

- 1) system ten dostarcza energię elektryczną wyłącznie do właściciela sieci, operatora tego systemu lub do przedsiębiorstw z nim powiązanych, lub
 - 2) liczba użytkowników systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest mniejsza niż 250, lub
 - 3) procesy energetyczne użytkowników systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego są zintegrowane ze względów technicznych lub bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej
- oraz z systemu tego nie są zaopatrywani odbiorcy w gospodarstwach domowych.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zamkniętego jest zwolniony z obowiązku:

- 1) przedkładania taryfy do zatwierdzenia, o ile nie zawiera ona cen i stawek opłat wyższych niż najwyższe w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE w poprzednim roku kalendarzowym;
- 2) opracowywania i przedkładania do zatwierdzenia planów rozwoju;
- 3) przyłączania nowych odbiorców;
- 4) opracowywania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) opracowywania, aktualizacji i udostępniania odbiorcom oraz ich sprzedawcom standardowych profili zużycia.

Art. 90. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego są obowiązani:

- 1) zapewnić wszystkim podmiotom pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii oraz w wysokosprawnej kogeneracji, z zachowaniem niezawodności i bezpieczeństwa krajowego systemu elektroenergetycznego;
- 2) do odbioru energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii oraz w wysokosprawnej kogeneracji w źródłach znajdujących się na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych bezpośrednio do sieci danego operatora.

Art. 91. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, do dnia 31 marca każdego roku, informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, w szczególności dotyczące:

- 1) zdolności przesyłowych sieci oraz mocy źródeł przyłączonych do tej sieci;
- 2) jakości i poziomu utrzymania sieci;
- 3) podejmowanych działań mających na celu pokrywanie szczytowego zapotrzebowania na energię elektryczną, w tym, w przypadku wystąpienia przerw w dostarczaniu tej energii do sieci;
- 4) sporządzanych planów w zakresie określonym w pkt 1-3.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, co 2 lata, w terminie do dnia 31 marca danego roku, informacje w zakresie objętym sprawozdaniem, o którym mowa w art. 137. Sporządzając informacje dotyczące oceny połączeń międzysystemowych z sąsiednimi krajami, należy uwzględnić opinie operatorów systemów przesyłowych elektroenergetycznych tych krajów.

3. Użytkownicy systemu elektroenergetycznego, w szczególności operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, przedsiębiorstwa energetyczne i odbiorcy końcowi są obowiązani przekazywać operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na jego wniosek, dane niezbędne do sporządzenia informacji, o których mowa w ust. 2, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego współdziała z Komisją Europejską w sprawach dotyczących rozwoju transeuropejskich sieci przesyłowych.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, informacje o ilości energii elektrycznej importowanej w danym kwartale z państw niebędących członkami Unii Europejskiej.

6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w obszarze swojego

działania, jest obowiązany do przedstawiania Prezesowi URE informacji o ilościach energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do jego sieci i wprowadzonej do systemu elektroenergetycznego, z podziałem na poszczególne rodzaje źródeł, w terminie do dnia:

- 1) 31 lipca - za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
- 2) 31 stycznia - za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

Art. 92. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego są obowiązani do opracowania odpowiednio instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej lub instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, zwaną dalej "instrukcją".

2. Operatorzy, o których mowa w ust.1, informują użytkowników systemu, pisemnie lub za pomocą innego środka komunikowania przyjętego przez danego operatora, o dostępie do projektu instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż 30 dni od dnia udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian.

Art. 93. Instrukcja określa szczegółowe warunki korzystania z sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji oraz planowania rozwoju tej sieci, w szczególności dotyczące:

- 1) przyłączania urządzeń wytwórczych, sieci dystrybucyjnej, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz linii bezpośrednich;
- 2) wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji i sieci wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą;
- 3) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, w tym uzgadniania planów, o których mowa w art. 82 ust.1 pkt 15;
- 4) współpracy pomiędzy operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym w zakresie koordynowanej sieci 110 kV i niezbędnego układu połączeń sieci oraz zakresu, sposobu i harmonogramu przekazywania informacji;
- 5) przekazywania informacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi oraz pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 6) parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi

użytkowników systemu;

- 7) wymagań w zakresie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej i warunków, jakie muszą zostać spełnione dla jego utrzymania;
- 8) wskaźników charakteryzujących jakość i niezawodność dostarczania energii elektrycznej oraz bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
- 9) niezbędnych wielkości rezerw zdolności wytwórczych, przesyłowych i połączeń międzysystemowych.

Art. 94. 1. Instrukcja opracowana przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego powinna zawierać także wyodrębnioną część dotyczącą bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi, określającą:

- 1) warunki, jakie muszą być spełnione w zakresie bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 2) procedury:
 - a) zgłaszania i przyjmowania przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego do realizacji umów sprzedaży oraz programów dostarczania i odbioru energii elektrycznej,
 - b) zgłaszania do operatora systemu przesyłowego umów o świadczenie usług przesyłania energii elektrycznej,
 - c) bilansowania systemu, w tym sposób rozliczania kosztów jego bilansowania,
 - d) zarządzania ograniczeniami systemowymi, w tym sposób rozliczania kosztów tych ograniczeń,
 - e) awaryjne;
- 3) sposób postępowania w stanach zagrożenia bezpieczeństwa zaopatrzenia w energię elektryczną;
- 4) procedury i zakres wymiany informacji niezbędnej do bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 5) kryteria dysponowania mocą jednostek wytwórczych energii elektrycznej oraz zarządzania połączeniami systemów elektroenergetycznych;
- 6) sposób przekazywania użytkownikom systemu informacji o warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego.

2. Warunki w zakresie bilansowania systemu elektroenergetycznego, o których mowa w ust. 1 pkt 1, powinny umożliwiać dokonywanie zmian grafiku handlowego w dniu jego realizacji oraz bilansowanie tego systemu także przez zmniejszenie poboru energii elektrycznej przez odbiorców niespowodowane wprowadzonymi ograniczeniami, o których mowa w art. 125 ust.1.

Art. 95. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operator zamieszcza te dokumenty na swojej stronie internetowej.

2. Operator systemu dystrybucyjnego, w terminie 60 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej instrukcji, o której mowa w ust. 1, przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operator zamieszcza te dokumenty na swojej stronie internetowej.

3. Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE, na koszt właściwego operatora systemu elektroenergetycznego, zatwierdzoną instrukcję.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zamieszczają na swoich stronach internetowych obowiązujące instrukcje oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach.

Art. 96. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego uwzględnia w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wymagania określone w opracowanej przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego dołącza do instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej standardowy profil zużycia wykorzystywany w bilansowaniu handlowym miejsc dostarczania energii elektrycznej dla odbiorców o mocy umownej nie większej niż 40 kW.

Art. 97. 1. Użytkownicy systemu, w tym odbiorcy, których urządzenia, instalacje

i sieci są przyłączone do sieci operatora systemu elektroenergetycznego, lub korzystający z usług świadczonych przez tego operatora, są obowiązani stosować się do warunków i wymagań oraz procedur postępowania i wymiany informacji określonych w instrukcji zatwierdzonej przez Prezesa URE i ogłoszonej w Biuletynie URE. Instrukcja ta stanowi załącznik do umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub umowy kompleksowej.

2. Instrukcja stanowi regulamin w rozumieniu art. 384 Kodeksu cywilnego.

Art. 98. 1. Operatorzy systemów elektroenergetycznych są obowiązani przekazywać niezwłocznie operatorowi informacji pomiarowych dane pomiarowe w celu ich zamieszczenia w centralnym zbiorze informacji pomiarowych.

2. Operator informacji pomiarowych udostępnia zagregowane dane pomiarowe:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw środowiska, Prezesowi URE oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - nieodpłatnie;
- 2) pozostałym podmiotom - odpłatnie.

3. Przez zagregowane dane pomiarowe, o których mowa w ust. 2, rozumie się dane uniemożliwiające identyfikację odbiorców końcowych, sprzedawców energii elektrycznej oraz punktów przyłączeniowych.

4. Jednostkowe dane pomiarowe dotyczące danego odbiorcy końcowego są udostępniane za pośrednictwem centralnego zbioru danych pomiarowych:

- 1) nieodpłatnie - odbiorcy, którego jednostkowe dane pomiarowe dotyczą;
- 2) odpłatnie - na podstawie cen i stawek opłat określonych w taryfie operatora informacji pomiarowych:
 - a) sprzedawcy energii elektrycznej temu odbiorcy, w celu wystawienia faktury za pobraną energię elektryczną,
 - b) operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci są przyłączone urządzenia, instalacje lub sieci odbiorcy końcowego,
 - c) sprzedawcy energii elektrycznej upoważnionemu przez odbiorcę, w celu przygotowania dla tego odbiorcy oferty sprzedaży energii elektrycznej

- bez możliwości dalszego ich udostępniania

Art. 99. Operator informacji pomiarowych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników systemu oraz uwzględniając wymagania w zakresie ich bezpieczeństwa, ochrony danych i poufności, jest odpowiedzialny za:

- 1) utworzenie w systemie teleinformatycznym centralnego zbioru informacji pomiarowych służącego odbieraniu, przechowywaniu, przetwarzaniu, udostępnianiu i wysyłaniu informacji pomiarowych;
- 2) prowadzenie ewidencji punktów pomiarowych;
- 3) opracowanie i aktualizację wymagań dotyczących liczników inteligentnych standardów komunikacji oraz standardów dostępu do centralnego zbioru informacji pomiarowych;
- 4) opracowanie instrukcji postępowania z informacjami pomiarowymi;
- 5) utworzenie klasyfikacji odbiorców umożliwiającej opracowanie harmonogramu odczytów liczników inteligentnych i przekazywanie tych odczytów do centralnego zbioru informacji pomiarowych;
- 6) współpracę z operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemu opomiarowania oraz skoordynowania jego rozwoju;
- 7) przekazywanie Prezesowi URE, do dnia 31 stycznia danego roku, informacji o realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 53 ust. 2.

Art. 100. 1. Operator informacji pomiarowych jest obowiązany opracować instrukcję postępowania z informacjami pomiarowymi, zwaną dalej „instrukcją informacji pomiarowych”, oraz poinformować użytkowników systemu, w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikowania przyjętego przez operatora, o publicznym dostępie do projektu tej instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż 30 dnia od dnia ich udostępnienia.

2. Instrukcja informacji pomiarowych określa:

- 1) sposób funkcjonowania systemu opomiarowania oraz komunikacji pomiędzy współpracującymi w tym systemie urządzeniami;
- 2) zakres informacji pomiarowych oraz sposób i częstotliwość ich przekazywania pomiędzy centralnym zbiorem informacji pomiarowych a pozostałymi urządzeniami systemu opomiarowania, z wykorzystaniem dostępnego oprogramowania;
- 3) zasady:
 - a) przetwarzania informacji pomiarowych,
 - b) dostępu do informacji pomiarowych oraz zakres, sposób i częstotliwość ich udostępniania;
- 4) wymagania w zakresie bezpieczeństwa informacji pomiarowych, w celu ochrony odbiorców i użytkowników systemu;
- 5) wzór umowy przekazywania informacji pomiarowych
- 6) rodzaje usług świadczonych przez operatora informacji pomiarowych.

3. Operator informacji pomiarowych przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję informacji pomiarowych wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operator zamieszcza te dokumenty na swojej stronie internetowej.

4. Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE, na koszt operatora informacji pomiarowych, zatwierdzoną instrukcję informacji pomiarowych.

5. Operator informacji pomiarowych zamieszcza na swojej stronie internetowej zatwierdzoną instrukcję informacji pomiarowych oraz udostępnia ją do publicznego wglądu w swojej siedzibie.

Art. 101. Operatorzy systemu elektroenergetycznego, sprzedawcy energii elektrycznej oraz odbiorcy końcowi są obowiązani stosować się do warunków i wymagań określonych w instrukcji informacji pomiarowych zatwierdzonej przez Prezesa URE i ogłoszonej w Biuletynie URE.

Art. 102. 1. Operator informacji pomiarowych sporządza program w którym określa:

- 1) przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia bezpieczeństwa i poufności

informacji pomiarowych, a także niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu opomiarowania, w tym obowiązki pracowników wynikające z tego programu;

- 2) harmonogram przedsięwzięć inwestycyjnych mających na celu utrzymanie standardów niezawodności świadczonych usług, z uwzględnieniem wymaganego poziomu bezpieczeństwa informacji oraz postępu technologicznego;
- 3) sposób finansowania przedsięwzięć, których mowa w pkt 2, oraz planowane przychody niezbędne do ich realizacji.

2. Harmonogram, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest sporządzany nie rzadziej niż co dwa lata, na okres co najmniej trzech lat.

3. Prezes URE zatwierdza, w drodze decyzji, program, o którym mowa w ust. 1.

Art. 103. Zadania operatora informacji pomiarowych wykonuje spółka, o której mowa w art. 63 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.

Rozdział 5

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji

Art. 104. 1. Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej "świadectwem pochodzenia z kogeneracji".

2. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji:

- 1) opalanej paliwami gazowymi lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej źródła poniżej 1 MW;
- 2) opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub

gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.¹¹);

3) innej niż wymienione w pkt 1 i 2.

3. W jednostce kogeneracji, w której są spalane paliwa gazowe lub metan uwalniane i ujmowany przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wspólnie z innymi paliwami, do energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji:

- 1) w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, zalicza się część energii elektrycznej odpowiadającą udziałowi energii chemicznej paliwa gazowego,
 - 2) w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, zalicza się część energii elektrycznej odpowiadającą udziałowi energii chemicznej metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych
- w energii chemicznej paliw zużywanych do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw.

4. Dla jednostki energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji, o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, wydaje się tylko jedno świadectwo pochodzenia z kogeneracji.

Art. 105. 1. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji określa w szczególności:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) lokalizację, typ i moc zainstalowaną elektryczną jednostki kogeneracji, w której energia elektryczna została wytworzona;
- 3) ilość, rodzaj i średnią wartość opałową paliw, z których została wytworzona energia

- elektryczna i ciepło w jednostce kogeneracji;
- 4) ilość ciepła użytkowego w kogeneracji i sposoby jego wykorzystania;
 - 5) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej świadectwem pochodzenia z kogeneracji, wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w określonej jednostce kogeneracji;
 - 6) okres, w którym została wytworzona energia elektryczna w wysokosprawnej kogeneracji;
 - 7) ilość zaoszczędzonej energii pierwotnej wyrażoną w procentach, kwalifikującą do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji;
 - 8) kwalifikację jednostki kogeneracji do jednostek, o których mowa w art. 104 ust. 2 pkt 1 i 2 albo pkt 3.

Art. 106. 1. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydaje Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się jednostka kogeneracji określona we wniosku, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Do wydawania świadectw pochodzenia z kogeneracji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹²) o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 107. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 106 ust.1, zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) określenie lokalizacji, typu i mocy zainstalowanej elektrycznej jednostki kogeneracji, w której energia elektryczna została wytworzona;

¹¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902, Nr 205, poz. 1208 i Nr 238, poz. 1578.

¹² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r.

- 3) określenie rodzaju i średniej wartości opałowej paliw, z których została wytworzona energia elektryczna i ciepło w jednostce kogeneracji, oraz ilości tych paliw ustalone na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych;
- 4) określenie, na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, ilości ciepła użytkowego w kogeneracji, z podziałem na sposoby jego wykorzystania;
- 5) określenie, na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w danej jednostce kogeneracji;
- 6) określenie okresu, w którym została wytworzona energia elektryczna w wysokosprawnej kogeneracji;
- 7) określenie ilości energii pierwotnej wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona, kwalifikującej do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji obliczonej na podstawie referencyjnych wartości dla wytwarzania rozdzielonego;
- 8) informacje o spełnieniu warunków uprawniających do wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji, dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w art. 104 ust. 2 pkt 1 i 2 albo pkt 3.

2. Wniosek, o którym mowa w art. 106 ust.1, jest sporządzany na podstawie danych dotyczących wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego oraz planowanej w tym roku średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji.

3. Wniosek, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji przedkłada operatorowi systemu elektroenergetycznego w terminie do 14. dnia następnego miesiąca po zakończeniu okresu wytworzenia energii elektrycznej objętej tym wnioskiem.

4. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 106 ust.1, jest składany za okres:

- 1) roku kalendarzowego - należy dołączyć do niego sprawozdanie, o którym mowa w art. 121 ust. 1, sporządzone na podstawie uzyskanej w tym okresie rzeczywistej średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji;
- 2) krótszy niż określony w pkt 1 - dane ilościowe zawarte w tym wniosku podaje się łącznie za okres objęty tym wnioskiem, z podziałem na poszczególne miesiące.

5. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w art. 106 ust.1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej określonych na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 108. 1. Prezes URE odmawia wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji, jeżeli wniosek, o którym mowa w art. 106 ust.1, został przedłożony operatorowi systemu elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 107 ust. 3.

2. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 109. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 113, są obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia z kogeneracji, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 5, obliczoną w sposób określony w art. 110 ust. 1.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym, niebędących

odbiorcami końcowymi, o których mowa w pkt 4;

- 2) odbiorca końcowy będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 3) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy, o której mowa w pkt 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.
- 4) odbiorca końcowy, który w roku poprzedzającym zużył nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej i dla którego udział kosztu energii elektrycznej w wartości produkcji jest nie mniejszy niż 15 %, w odniesieniu do transakcji nie zawieranych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 2, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odbiorcy końcowi, o których mowa w ust. 2 pkt 4, wykonują w danym roku kalendarzowym w zakresie 400 GWh zakupionej i zużytej energii elektrycznej.

4. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, w terminie miesiąca od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 3, obowiązany jest do przekazania Prezesowi URE informacji o wykonaniu tego obowiązku.

5. Opłaty zastępcze stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i powinny być uiszczane na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 110. 1. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Ozs = Ozg \times Eog + Ozk \times Eok + Ozm \times Eom,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Ozs - opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych,

Ozg - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15 % i nie wyższą niż 110 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eog - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 103 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 104 ust. 2 pkt 1, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, umorzonych obowiązującym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 119 wyrażoną w MWh,

Ozk - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15 % i nie wyższą niż 40 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eok - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 104 ust. 2 pkt 3, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, umorzonych obowiązującemu podmiotowi, w terminie, o którym mowa w art. 119 wyrażoną w MWh,

Ozm - jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 30 % i nie wyższą niż 120 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eom - ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z obowiązku określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 103 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 104 ust. 2 pkt 2, i ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, umorzonych obowiązującym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 119 wyrażoną w MWh.

2. Prezes URE ustala jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 1, na podstawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 168 ust. 2 pkt 24 lit. b,

z roku poprzedzającego rok ustalenia jednostkowych opłat zastępczych, biorąc pod uwagę:

- 1) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) różnicę między kosztami wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji i cenami sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;
- 3) poziom cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych;
- 4) poziom zagospodarowania dostępnych ilości metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego oraz gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych .

3. Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 1, do dnia 31 maja każdego roku, obowiązujące w roku następnym.

Art. 111. 1 Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do obrotu.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 109 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których

mowa w art. 109 ust. 1, w zakresie określonym w art. 109 ust. 2 pkt 3.

4. Wysokość zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 112. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 104 ust. 1, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji przez wytwórcę, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.

Art. 113. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji oraz szczegółowy zakres obowiązku, o którym mowa w art. 99 ust. 1, i obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 107 ust. 5, w tym:

1) sposób obliczania:

- a) średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji,
- b) ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
- c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji,
- d) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;

2) sposoby wykorzystania ciepła użytkowego w kogeneracji przyjmowanego do obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji;

3) referencyjne wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego, oddzielnie dla energii elektrycznej i ciepła, służące do obliczania oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji;

- 4) wymagania dotyczące pomiarów ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania, w tym na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 107 ust. 5;
 - 5) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 104 ust. 2, w tym wymagania dotyczące pomiarów bezpośrednich ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania dokonywanych na potrzeby wydawania świadectw pochodzenia z kogeneracji;
 - 6) wielkość i sposób obliczania udziałów ilości energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 104 ust. 2 pkt 1 i 3;
 - 7) maksymalną wysokość i sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 109 ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej
- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 114. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji powstają z chwilą zapisania świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia z kogeneracji, po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w

rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji, prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 115 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

2. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji.

Art. 115. 1. Rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
 - 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi
- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia z kogeneracji.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z kogeneracji z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 109 ust 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.

4. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz dokonane zmiany w

rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 116. 1. Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 109 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

2. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 109 ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

3. Świadectwa pochodzenia z kogeneracji wydane dla energii elektrycznej, o której mowa w art. 112 podlegają umorzeniu z chwilą ich wydania.

Art. 117. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji wygasają z chwilą jego umorzenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 109 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument, o którym mowa w art. 115 ust. 3.

3. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia z kogeneracji podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w art. 115 ust. 1.

Art. 118. Prawom majątkowym wynikającym ze świadectw pochodzenia z kogeneracji odpowiada określona ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wyrażona z dokładnością do jednej kWh.

Art. 119. Świadcstwo pochodzenia z kogeneracji umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego przez Prezesa URE, obejmujące energię elektryczną z kogeneracji wytworzoną w poprzednich latach kalendarzowych, jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 109 ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 120. Prezes URE wydaje świadectwa pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii spełniającej jednocześnie warunki wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 121. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji przedkłada Prezesowi URE do dnia 15 lutego każdego roku sprawozdanie zawierające dane, o których mowa w art. 107 ust. 1, dotyczące jednostki kogeneracji za okres poprzedniego roku kalendarzowego, określone na podstawie rzeczywistej średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji; do wniosku należy dołączyć schemat zespołu urządzeń wchodzących w skład jednostki kogeneracji.

2. Wraz ze sprawozdaniem przedsiębiorstwo energetyczne przedkłada Prezesowi URE opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 122, sporządzaną na podstawie badania przeprowadzonego w przedsiębiorstwie energetycznym dla danej jednostki kogeneracji, stwierdzającą prawidłowość danych zawartych w sprawozdaniu oraz zasadność składania wniosku o wydanie świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej wytworzonej w poprzednim roku kalendarzowym.

3. W przypadku wystąpienia niedoboru ilości energii elektrycznej wynikającej z wydanych przedsiębiorstwu energetycznemu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu przedsiębiorstwo energetyczne wraz ze sprawozdaniem składa wniosek o wydanie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji. Art. 107 ust. 2 i 4 oraz art. 108 nie stosuje się.

4. W przypadku wystąpienia nadwyżki ilości energii elektrycznej wynikającej

z wydanych przedsiębiorstwu energetycznemu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu przedsiębiorstwo energetyczne wraz ze sprawozdaniem składa wniosek o umorzenie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji. Umorzone w ten sposób świadectwa pochodzenia z kogeneracji nie stanowią podstawy do rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 109 ust. 1. Przepisu art. 119 nie stosuje się.

Art. 122. Akredytowana jednostka, o której mowa w art. 123, zapewnia wydanie opinii, o której mowa w art. 121 ust. 2, przez osoby spełniające łącznie następujące kryteria:

- 1) wykazują się co najmniej pięcioletnim doświadczeniem zawodowym w przemyśle energetycznym lub instytucjach zajmujących się tą problematyką, gwarantującym prawidłowe wykonywanie obowiązków, związanych z przeprowadzaniem badań, o których mowa w art. 121 ust. 2;
- 2) posiadają wykształcenie poświadczone dyplomem ukończenia studiów technicznych pierwszego stopnia, w zakresie energetyki lub pokrewnym, lub co najmniej dziesięcioletnie doświadczenie zawodowe, o którym mowa w pkt 1;
- 3) posiadają praktyczną wiedzę w zakresie krajowych przepisów oraz przepisów Unii Europejskiej dotyczących kogeneracji;
- 4) posiadają doświadczenie w prowadzeniu auditów weryfikacyjnych;
- 5) zapewniają niezależność w przedstawianiu opinii, o której mowa w art. 121 ust. 2.

Art. 123. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje Prezesowi URE, na jego wniosek, wykaz akredytowanych jednostek zatrudniających osoby spełniające kryteria, o których mowa w art. 122, a także przekazuje informacje o jednostkach, którym udzielono akredytacji, ograniczono zakres akredytacji, zawieszono lub cofnięto akredytację.

Art. 124. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co cztery lata, sporządza raport oceniający postęp osiągnięty w zwiększaniu udziału energii elektrycznej

wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w całkowitej krajowej produkcji energii elektrycznej oraz zawierający informacje o podjętych działaniach ułatwiających dostęp do systemu elektroenergetycznego przedsiębiorstwom energetycznym wykonującym działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW i przedkłada go Komisji Europejskiej w terminie przez nią wyznaczonym.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza na stronach internetowych w Biuletynie Informacji Publicznej raport, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Zasady postępowania w przypadku zagrożenia równowagi na rynku energii elektrycznej lub rynkach lub paliw stałych

Art. 125.1. W przypadku zagrożenia:

- 1) długookresowym brakiem równowagi na rynku energii elektrycznej lub rynkach ciepła lub paliw stałych w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej,
 - 3) bezpieczeństwa osób,
 - 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych
- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła oraz w sprzedaży paliw stałych.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, polegają na:

- 1) zmniejszeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostarczania ciepła;
- 3) sprzedaży paliw stałych na podstawie wydanych odbiorcom upoważnień do zakupu określonej ilości tych paliw.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, wprowadza, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Ograniczenia wprowadzone na zasadach określonych w ust. 1, podlegają kontroli

w zakresie przestrzegania ich stosowania.

5. Organami uprawnionymi do kontroli stosowania ograniczeń, o których mowa w ust. 1 są:

- 1) Prezes URE - w odniesieniu do energii elektrycznej;
- 2) wojewodowie - w odniesieniu do paliw stałych oraz ciepła;
- 3) organy właściwe w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o których mowa w art. 167 - w odniesieniu do jednostek wymienionych w tym przepisie.

6. Przedsiębiorstwa energetyczne nie ponoszą odpowiedzialności za skutki ograniczeń, o którym mowa w ust. 1.

Art. 126. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 125 ust. 1, biorąc pod uwagę wpływ tych ograniczeń na gospodarkę i funkcjonowanie państwa, a także na sytuację odbiorców, w szczególności zadania przez nich wykonywane.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) sposób wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, w dostarczaniu ciepła oraz w sprzedaży paliw stałych, umożliwiający odbiorcom tej energii, ciepła i paliw, dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;
- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 4) sposób opracowania i zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;
- 5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 6) zasady wydawania odbiorcom upoważnień do zakupu określonej ilości paliw stałych.

Art. 127. Zagrożenie bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej może powstać w szczególności w następstwie:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;

- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.¹³);
- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub wstrzymania dostarczania paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokojów społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 94 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania;
- 6) wysokiego poziomu wytwarzania energii elektrycznej z energii wiatru w poszczególnych węzłach sieci lub w grupie tych węzłów.

2. Wysoki poziom wytwarzania energii elektrycznej z energii wiatru, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, stanowi zagrożenie bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) nie jest możliwe, ze względu na bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, zmniejszenie wytwarzania energii elektrycznej z innych źródeł;
- 2) skutkiem wysokiego poziomu wytwarzania energii elektrycznej z energii wiatru jest wystąpienie zakłóceń w pracy sieci lub wystąpienie znacznych problemów z bilansowaniem systemu.

Art. 128. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego stosuje we współpracy z użytkownikami systemu wszelkie możliwe środki mające na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom, w tym w szczególności:

- 1) wydaje przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej polecenia uruchomienia, odstawienia, zmiany obciążenia lub odłączenia od sieci jednostki wytwórczej centralnie dysponowanej lub innej jednostki przyłączonej do sieci przesyłowej;

¹³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360, Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590, z 2009 r. Nr 11, poz. 59 oraz z 2011 r. Nr 222, poz. 1323.

- 2) dokonuje zakupów interwencyjnych mocy lub energii elektrycznej;
- 3) wydaje właściwemu operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego polecenia uruchomienia, odstawienia, zmiany obciążenia lub odłączenia od sieci jednostki wytwórczej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej na obszarze jego działania, która nie jest jednostką wytwórczą centralnie dysponowaną;
- 4) wydaje właściwemu operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego polecenia zmniejszenia ilości pobieranej energii elektrycznej przez odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej na obszarze jego działania lub przerwania zasilania niezbędnej liczby odbiorców końcowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej na tym obszarze;
- 5) dokonuje zmniejszenia wielkości zdolności przesyłowych wymiany międzysystemowej;
- 6) po wyczerpaniu wszystkich możliwych działań zmierzających do pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną wydaje odbiorcom końcowym, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej, polecenia zmniejszenia ilości pobieranej energii elektrycznej lub odłączenia od sieci urządzeń i instalacji należących do tych odbiorców, zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 126 ust. 1.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 125 ust. 3, na okres nie dłuższy niż 72 godzin.

3. W sytuacji wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej w następstwie zdarzenia, o którym mowa w art. 127 pkt 6, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego wydaje przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się wytwarzaniem energii elektrycznej z energii wiatru polecenie okresowego zmniejszenia wytwarzania energii elektrycznej; przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Art. 129. 1. W przypadku wprowadzenia ograniczeń, o których mowa w art. 128 ust. 2, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia

ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 125 ust. 3.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 60 dni od dnia zniesienia ograniczeń, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i Prezesowi URE raport zawierający w szczególności ustalenia dotyczące przyczyn powstałego zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, zasadności zastosowanych środków w celu jego usunięcia, a także określający środki mające zapobiec w przyszłości wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej.

3. Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania raportu, o którym mowa w ust. 2, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki opinię do tego raportu, zawierającą w szczególności ocenę wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 125 ust. 1.

Art. 130. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o:

- 1) wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w art. 125, w zakresie dostarczania i poboru energii elektrycznej;
- 2) środkach zastosowanych w celu usunięcia stanu zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, o których mowa w art. 128.

Art. 131. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego wydaje polecenia, o których mowa w art. 128 ust. 1, stosownie do planów wprowadzania ograniczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 126 ust. 1, instrukcji, o której mowa w art. 92 ust. 1, planów działania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 15, procedur awaryjnych oraz postanowień umów o świadczenie usług przesyłania energii elektrycznej zawartych z użytkownikami systemu.

2. . Podczas wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii

elektrycznej użytkownicy systemu są obowiązani stosować się do poleceń operatora systemu elektroenergetycznego, o ile wykonanie tych poleceń nie stwarza bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób.

3. Podczas wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej polecenia operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego są nadrzędne wobec poleceń operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

Art. 132. 1. Operator systemu elektroenergetycznego pokrywa koszty poniesione przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w związku z zastosowanymi środkami, o których mowa w art. 128.

2. Koszty poniesione przez operatora systemu elektroenergetycznego w związku z zastosowanymi środkami, o których mowa w art. 128, stanowią koszty uzasadnione działalności, o których mowa w art. 180 ust. 3 pkt 1, z zastrzeżeniem art. 135 ust. 4.

Art. 133. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego ponosi odpowiedzialność na zasadach określonych w ust. 2-4 za szkody powstałe u użytkowników systemu przyłączonych do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wyniku zastosowania ograniczeń, o których mowa w art. 128 albo dopuszczenia się niedbalstwa przy dokonywaniu oceny zasadności wprowadzenia tych ograniczeń, jeżeli zagrożenie bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej powstało w następstwie okoliczności, za które operator ten ponosi odpowiedzialność.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego odpowiada za szkody powstałe w wyniku wprowadzonych ograniczeń wyłącznie w granicach szkody rzeczywistej poniesionej przez użytkowników systemu w związku z uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą przez nich rzeczy ruchomej, lub uszkodzeniem albo zniszczeniem nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 3 – 4 oraz art. 125 ust. 5.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego ponosi odpowiedzialność z tytułu ograniczeń w stosunku do odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym do wysokości 5.000 zł (pięć tysięcy zł.).

4. Całkowita wysokość odszkodowania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego z tytułu ograniczeń, o których mowa w art. 128 ust. 2, gdy ograniczenia te dotyczyły::

- 1) do 25.000 użytkowników systemu - nie może być wyższa niż 25.000.000 zł (dwadzieścia pięć milionów zł);
- 2) od 25.001 do 100.000 użytkowników systemu - nie może być wyższa niż 75.000.000 zł (siedemdziesiąt pięć milionów zł);
- 3) od 100.001 do 200.000 użytkowników systemu - nie może być wyższa niż 150.000.000 zł (sto pięćdziesiąt milionów zł);
- 4) od 200.001 do 1.000.000 użytkowników systemu - nie może być wyższa niż 200.000.000 zł (dwieście milionów zł);
- 5) ponad 1.000.000 użytkowników systemu - nie może być wyższa niż 250.000.000 zł (dwieście pięćdziesiąt milionów zł).

Art. 134. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w odniesieniu do systemu dystrybucyjnego, w zakresie objętym ograniczeniami, o których mowa w art. 128 ust. 2, sporządza i przekazuje niezwłocznie operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego informacje o liczbie użytkowników systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego objętych ograniczeniami, wraz z wykazem udokumentowanych szkód poniesionych przez tych użytkowników powstałych w wyniku zastosowania ograniczeń,

2. W przypadku gdy łączna wartość szkód przekracza odpowiednią kwotę całkowitej wysokości odszkodowania, o której mowa w art. 133 ust. 4, kwotę odszkodowania należnego użytkownikowi systemu obniża się proporcjonalnie w takim samym stosunku, w jakim całkowita kwota odszkodowania, która znajduje zastosowanie zgodnie z art. 133 ust. 4, pozostaje do łącznej wartości szkód powstałych u tych użytkowników.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego nie ponosi odpowiedzialności z tytułu szkód, o których mowa w art. 133 ust. 1, powstałych u użytkownika systemu jeżeli wartość szkody jest niższa niż 100 zł.

4. W zakresie wynikającym z wprowadzonych ograniczeń bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców lub parametrów jakościowych energii elektrycznej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 51 - nie przysługują.

Art. 135. 1. Użytkownik systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zgłasza żądanie naprawienia szkody, o której mowa w art. 133 ust. 1, operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego dany użytkownik jest przyłączony.

2. Odbiorca energii elektrycznej w gospodarstwie domowym może zgłosić żądanie naprawienia szkody operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączony za pośrednictwem sprzedawcy energii elektrycznej, z którym zawarł umowę kompleksową.

3. Żądanie naprawienia szkody należy zgłosić właściwemu operatorowi systemu elektroenergetycznego lub właściwemu sprzedawcy energii elektrycznej przed upływem 180 dni od dnia zniesienia ograniczeń. Po upływie tego terminu roszczenie o naprawienie szkody wygasa.

4. Wyплаcone przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego kwoty odszkodowania za szkody poniesione przez użytkowników tego systemu w wyniku zastosowanych środków, o których mowa w art. 128 ust. 1, pomniejszone o kwoty, które operator ten uzyskał od użytkowników, którzy przyczynili się do powstania stanu zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, nie stanowią dla tego operatora kosztu uzasadnionego, o którym mowa w art. 180 ust. 3 pkt 2.

Art. 136. Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, o których mowa w art. 125 ust. 1, art. 128 oraz w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15-35), powinny:

- 1) powodować jak najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu rynku energii elektrycznej;
- 2) być stosowane:
 - a) w zakresie niezbędnym do przywrócenia prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego,
 - b) na podstawie kryteriów przyjętych dla bieżącego bilansowania systemu elektroenergetycznego i zarządzania ograniczeniami systemowymi;
- 3) być podejmowane w uzgodnieniu z właściwymi operatorami systemów przesyłowych

elektroenergetycznych, stosownie do postanowień umów, w szczególności dotyczących wymiany informacji.

Art. 137. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje, co 2 lata, sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej.

2. Sprawozdanie zawiera informacje dotyczące bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej obejmujące w szczególności:

- 1) prognozę równoważenia dostarczania energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię w kolejnych 5 latach oraz możliwości równoważenia jej dostarczania w okresie od 5 lat do co najmniej 15 lat, licząc od dnia sporządzenia sprawozdania;
- 2) bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej;
- 3) źródła i kierunki zaopatrzenia gospodarki krajowej w energię elektryczną oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 4) stan infrastruktury technicznej sektora elektroenergetycznego;
- 5) działania podejmowane dla pokrycia szczytowego zapotrzebowania na energię elektryczną oraz postępowanie w przypadku niedoborów jej dostarczania;
- 6) planowane lub będące w budowie nowe moce wytwórcze energii elektrycznej;
- 7) zamierzenia inwestycyjne w okresie najbliższych co najmniej 5 lat, w odniesieniu do zapewnienia zdolności przesyłowych połączeń międzysystemowych oraz linii elektroenergetycznych wewnętrznych, wpływające w sposób istotny na pokrycie bieżącego i przewidywanego zapotrzebowania kraju na energię elektryczną oraz na zdolności przesyłowe połączeń międzysystemowych.

3. W sprawozdaniu w części dotyczącej zamierzeń inwestycyjnych, o których mowa w ust. 2 pkt 7, należy uwzględnić:

- 1) zasady zarządzania ograniczeniami przesyłowymi określone w rozporządzeniu (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003;
- 2) istniejące i planowane elementy sieci przesyłowej;
- 3) przewidywane modele (strukturę) wytwarzania, dostarczania, wymiany transgranicznej i zużycia energii elektrycznej, umożliwiające stosowanie

mechanizmów zarządzania popytem na energię elektryczną;

4) regionalne, krajowe i europejskie cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym projekty stanowiące element osi projektów priorytetowych, określonych w załączniku I do decyzji nr 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ustanawiającej wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylającej decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE (Dz. Urz. UE L 262 z 22.09.2006, str. 1).

4. Sprawozdanie zawiera także wnioski wynikające z monitorowania bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki zamieszcza sprawozdanie na swoich stronach internetowych, w Biuletynie Informacji Publicznej, do dnia 31 lipca danego roku.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje sprawozdanie Komisji Europejskiej co 2 lata, do dnia 31 sierpnia.

Art. 138. 1. W przypadku możliwości wystąpienia długookresowego zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, po stwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 137 ust. 1, że istniejące i będące w trakcie budowy moce wytwórcze energii elektrycznej oraz przedsięwzięcia racjonalizujące jej zużycie nie zapewniają długookresowego bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na tę energię.

2. W ogłoszeniu o przetargu określa się przedmiot przetargu, jego zakres, warunki uczestnictwa, rodzaje instrumentów ekonomiczno-finansowych umożliwiających budowę nowych mocy wytwórczych lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną na warunkach preferencyjnych, oraz miejsce i termin udostępnienia dokumentacji przetargowej.

3. Ogłoszenie o przetargu Prezes URE publikuje w Biuletynie URE.

4. Prezes URE określa w dokumentacji przetargowej warunki, jakie powinno spełniać przedsiębiorstwo energetyczne uczestniczące w przetargu, oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert; w dokumentacji

przetargowej mogą być określone warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie budowy mocy wytwórczych energii elektrycznej oraz przedsięwzięć racjonalizujących jej zużycie.

5. Określając w dokumentacji przetargowej kryteria oceny ofert oraz dokonując wyboru oferty na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na tę energię, Prezes URE kieruje się:

- 1) doświadczeniem oferenta i efektywnością ekonomiczną wykonywanej przez niego działalności gospodarczej;
- 2) warunkami technicznymi oraz wysokością środków finansowych, jakie posiada oferent, niezbędnymi do realizacji wymaganych zadań.

6. Dokumentacja przetargowa jest udostępniana za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji; opłata jest pobierana przez Urząd Regulacji Energetyki.

7. W przetargu mogą uczestniczyć także podmioty niebędące przedsiębiorstwami energetycznymi.

8. Przed skierowaniem ogłoszenia o przetargu do Biuletynu URE Prezes URE uzgadnia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i z innymi właściwymi organami administracji państwowej rodzaje instrumentów, o których mowa w ust. 2.

9. Określając w dokumentacji przetargowej kryteria oceny ofert oraz dokonując wyboru oferty na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na tę energię, Prezes URE kieruje się:

- 1) polityką energetyczną państwa;
- 2) bezpieczeństwem systemu elektroenergetycznego;
- 3) wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia i środowiska oraz bezpieczeństwa publicznego;
- 4) efektywnością energetyczną i ekonomiczną przedsięwzięcia;
- 5) lokalizacją budowy nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej;
- 6) rodzajem paliw przeznaczonych do wykorzystania w nowych mocach wytwórczych energii elektrycznej.

10. Prezes URE przekazuje Komisji Europejskiej warunki przetargu w terminie umożliwiającym ich opublikowanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej co najmniej na 6 miesięcy przed dniem zamknięcia składania ofert o przystąpieniu do

przetargu.

Art. 139. 1. Prezes URE zawiera z uczestnikiem przetargu, którego oferta została wybrana umowę, w której określa się w szczególności obowiązki uczestnika, rodzaje instrumentów, o których mowa w art. 138 ust. 2, oraz zasady rozliczania wsparcia finansowego wynikającego z tych instrumentów.

3. Prezes URE, w drodze decyzji:

- 1) unieważnia przetarg, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa;
- 2) uznaje przetarg za nierozstrzygnięty, jeżeli:
 - a) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu,
 - b) w terminie wskazanym w dokumentacji przetargowej do przetargu nie przystąpiło żadne przedsiębiorstwo energetyczne.

Art. 140. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji przetargowej na budowę nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej lub na realizację przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną oraz warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.

Art. 141. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, uwzględniając możliwości techniczne, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, jest obowiązane do:

- 1) wytwarzania energii elektrycznej lub pozostawiania w gotowości do jej wytwarzania;
- 2) utrzymywania rezerw mocy wytwórczych lub zapewnienia innych usług systemowych, w wysokości i w sposób określony w umowie zawartej z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 3) utrzymywania zdolności źródeł do wytwarzania energii elektrycznej w ilości i jakości wynikającej z zawartych umów sprzedaży energii elektrycznej oraz umów o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;

- 4) współpracy z operatorem systemu elektroenergetycznego, do którego sieci źródło jest przyłączone, w szczególności do przekazywania temu operatorowi niezbędnych informacji o stanie urządzeń wytwórczych i wykonywania jego poleceń, na zasadach i warunkach określonych w ustawie, w przepisach wydanych na podstawie art. 51, w instrukcji, o której mowa w art. 92 ust. 1, oraz w umowie zawartej z operatorem systemu elektroenergetycznego.

Art. 142. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej jest obowiązane:

- 1) uzgadniać z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego planowane postoje związane z remontem jednostek wytwórczych, o których mowa w art. 82 ust.1 pkt 7;
- 2) niezwłocznie zgłosić operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego dane o ograniczeniach możliwości wytwarzania energii elektrycznej lub ubytkach mocy jednostek wytwórczych, o których mowa w art. 82 ust.1 pkt 7, w stosunku do możliwości wytwarzania lub mocy osiągalnej wynikających z aktualnego stanu technicznego tych jednostek, wraz z podaniem przyczyn tych ograniczeń lub ubytków.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w jednostce wytwórczej przyłączonej do sieci przesyłowej lub koordynowanej sieci 110 kV jest obowiązane udostępniać informacje niezbędne operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy krajowego systemu elektroenergetycznego oraz wypełnienia obowiązków, o których mowa w art. 82 ust.1 pkt 12.

Art. 143. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła jest obowiązane utrzymywać zapasy paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostarczania energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców, z zastrzeżeniem ust. 2-5.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, może obniżyć ilość zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 145, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ciągłości dostarczania energii elektrycznej

lub ciepła, w przypadku:

- 1) wytworzenia, na polecenie właściwego operatora systemu elektroenergetycznego, energii elektrycznej w ilości wyższej od średniej ilości energii elektrycznej wytworzonej w analogicznym okresie w ostatnich trzech latach, lub
- 2) nieprzewidzianego istotnego zwiększenia produkcji energii elektrycznej lub ciepła, lub
- 3) wystąpienia, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego, nieprzewidzianych, istotnych ograniczeń w dostarczaniu paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do uzupełnienia zapasów paliw do wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 145, w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od ostatniego dnia miesiąca, w którym rozpoczęto ich obniżanie.

4. W przypadku gdy uzupełnienie zapasów paliw, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego, nie jest możliwe w terminie, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE, na pisemny wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, może, w drodze decyzji, wskazać dłuższy termin ich uzupełnienia do wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 145, biorąc pod uwagę zapewnienie ciągłości dostarczania energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców. Termin ten nie może być jednak dłuższy niż 4 miesiące od ostatniego dnia miesiąca, w którym rozpoczęto obniżanie zapasów paliw.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorstwo energetyczne składa nie później niż na 30 dni przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3. Wniosek zawiera szczegółowe uzasadnienie oraz harmonogram uzupełnienia zapasów.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane informować:

- 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego o zużyciu i stanie zapasów paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej w źródłach przyłączonych do sieci przesyłowej lub koordynowanej sieci 110 kV; informacja ta jest przekazywana wraz z informacją o stanie urządzeń wytwórczych;
- 2) Prezesa URE o obniżeniu ilości zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 145 oraz o sposobie i terminie ich uzupełnienia wraz z uzasadnieniem.

7. Informację, o której mowa w ust. 6 pkt 2, przedsiębiorstwo energetyczne przekazuje w formie pisemnej najpóźniej w trzecim dniu licząc od dnia, w którym rozpoczęto obniżanie ilości zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 145.

8. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane umożliwiać przeprowadzenie kontroli w zakresie:

- 1) zgodności wielkości zapasów paliw z wielkościami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 145;
- 2) uzupełnienia zapasów paliw w terminie, o którym mowa w ust. 3 lub 4;
- 3) obniżenia zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 135, w przypadkach, o których mowa w ust. 2.

Art. 144. 1. Kontrolę, o której mowa w art. 143 ust. 8, przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez Prezesa URE, które powinno zawierać:

- 1) oznaczenie osoby dokonującej kontroli;
- 2) nazwę kontrolowanego przedsiębiorstwa energetycznego;
- 3) określenie zakresu kontroli.

2. Osoby upoważnione przez Prezesa URE do dokonywania kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości oraz do miejsc, gdzie są gromadzone i utrzymywane zapasy;
- 2) analizy dokumentów dotyczących ewidencjonowania zapasów.

3. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół i przedstawia go organom kontrolowanego przedsiębiorstwa.

Art. 145. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wielkości zapasów paliw, o których mowa w art. 143, sposób ich gromadzenia oraz szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli stanu zapasów, uwzględniając rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie gromadzenia zapasów

Art. 146. Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, w tym w źródłach odnawialnych z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przesyłaniem energii elektrycznej oraz podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010) przekazując Prezesowi URE informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorze energii elektrycznej, w zakresie określonym w pkt 3 załącznika do tego rozporządzenia.

Rozdział 7

Polityka energetyczna państwa

Art. 147. Celem polityki energetycznej państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju, wzrost konkurencyjności gospodarki i poprawa jej efektywności energetycznej, a także podejmowanie działań mających na celu zmniejszenie oddziaływania energetyki na środowisko.

Art. 148. 1. Naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach polityki energetycznej państwa jest minister właściwy do spraw gospodarki

2. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie polityki energetycznej państwa obejmują:

- 1) przygotowanie projektu polityki energetycznej państwa i koordynowanie jej realizacji;
- 2) określanie szczegółowych warunków planowania i funkcjonowania systemów zaopatrzenia w paliwa, gaz ziemny, energię elektryczną i ciepło, w trybie i zakresie ustalonych w ustawie oraz ustawie z dnia ... - Prawo gazowe;
- 3) nadzór nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w gaz ziemny i energię elektryczną oraz nadzór nad funkcjonowaniem krajowych systemów energetycznych w zakresie określonym ustawą oraz ustawą z dnia ... - Prawo gazowe;
- 4) współdziałanie z wojewodami i samorządami terytorialnymi w sprawach planowania i realizacji systemów zaopatrzenia w paliwa, gaz ziemny, energię elektryczną i ciepło;
- 5) koordynowanie współpracy z międzynarodowymi organizacjami rządowymi w zakresie określonym ustawą oraz ustawą z dnia ... - Prawo gazowe.

Art. 149. 1. Polityka energetyczna państwa jest opracowywana zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju kraju i zawiera:

- 1) ocenę realizacji polityki energetycznej państwa za poprzedni okres;
- 2) część prognostyczną obejmującą okres nie krótszy niż 20 lat;
- 3) program działań wykonawczych na okres 4 lat zawierający instrumenty jego realizacji.

2. Politykę energetyczną państwa opracowuje się co 4 lata.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje politykę energetyczną państwa.

Rozdział 8

Działalność planistyczna w energetyce

Art. 150. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłania i dystrybucji ciepła jest obowiązane planować, realizować i finansować budowę i rozbudowę sieci.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, realizuje w pierwszej kolejności działania niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.

Art. 151. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego sporządza dla obszaru swojego działania, co trzy lata, dziesięcioletni plan rozwoju sieci.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne sporządzając plan rozwoju sieci uwzględnia:

- 1) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo w przypadku braku takiego planu, kierunki rozwoju gminy określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 2) politykę energetyczną państwa;
- 3) dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu wspólnotowym, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 714/ 2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do

transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego sporządza prognozy dotyczące stanu bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej na okresy nie krótsze niż 15 lat.

4. Plan rozwoju sieci określa w szczególności:

- 1) przewidywany zakres dostarczania energii elektrycznej;
- 2) przedsięwzięcia:
 - a) w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy sieci oraz ewentualnych nowych źródeł energii elektrycznej, w tym źródeł odnawialnych,
 - b) w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy połączeń z systemami elektroenergetycznymi innych państw,
 - c) racjonalizujące zużycie paliw, gazu ziemnego, energii elektrycznej i ciepła u odbiorców;
- 3) przewidywany sposób finansowania inwestycji;
- 4) przewidywane przychody niezbędne do realizacji planu rozwoju sieci;
- 5) przewidywany harmonogram realizacji inwestycji.

5. Plan rozwoju sieci określa także wielkość zdolności wytwórczych i ich rezerw, preferowane lokalizacje i strukturę nowych źródeł, zdolności przesyłowych w systemie elektroenergetycznym i stopnia ich wykorzystania, a także działania i przedsięwzięcia zapewniające bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej.

6. Plan rozwoju sieci powinien zapewniać minimalizację nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, tak aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat za energię elektryczną, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości jej dostarczania.

7. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przedkłada Prezesowi URE, do zatwierdzenia, projekt plan rozwoju sieci do dnia 31 marca tego roku, w którym jest obowiązane do jego sporządzenia.

Art. 152. 1. W celu racjonalizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, przy sporządzaniu

planów rozwoju sieci przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania energii elektrycznej jest obowiązane współpracować z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, przyłączonymi podmiotami oraz gminami, na których obszarze przedsiębiorstwa te wykonują działalność gospodarczą.

2. Współpraca, o której mowa w ust.1, powinna polegać w szczególności na przekazywaniu przyłączonym podmiotom informacji o planowanych przedsięwzięciach w takim zakresie, w jakim przedsięwzięcia te będą miały wpływ na pracę urzędów przyłączonych do sieci albo na zmianę warunków przyłączenia lub dostarczania energii elektrycznej.

Art. 153. 1. Prezes URE konsultuje przedłożony projekt planu rozwoju sieci z obecnymi lub potencjalnymi użytkownikami systemu lub ich organizacjami. Prezes URE może nie uwzględnić w procesie konsultacji podmiotów, które nie uprawdopodobniają, że są potencjalnymi użytkownikami systemu.

2. Prezes URE podaje do wiadomości publicznej wyniki konsultacji.

3. Prezes URE po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 1, zatwierdza, w drodze decyzji, uzgodniony plan rozwoju sieci.

4. Gminy, przedsiębiorstwa energetyczne lub odbiorcy końcowi energii elektrycznej udostępniają nieodpłatnie przedsiębiorstwom energetycznym, o których mowa w art. 146, informacje, o których mowa w art. 151 ust. 4 pkt 1- 4, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, określając w planie, rozwoju sieci poziom połączeń międzysystemowych elektroenergetycznych, bierze w szczególności pod uwagę:

- 1) krajowe, regionalne i europejskie cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym projekty stanowiące element osi projektów priorytetowych określonych w załączniku I do decyzji, o której mowa w art. 139 ust. 3 pkt 4.
- 2) istniejące połączenia międzysystemowe elektroenergetyczne i ich wykorzystanie w sposób najbardziej efektywny;
- 3) zachowanie właściwych proporcji między kosztami budowy nowych połączeń międzysystemowych elektroenergetycznych a korzyściami wynikającymi z ich

budowy dla odbiorców końcowych.

Art. 154. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej albo przesyłania i dystrybucji ciepła sporządza dla obszaru swojego działania plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną lub ciepło, zwane dalej „planami rozwoju”, na okres nie krótszy niż 5 lata, uwzględniając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo kierunki rozwoju gminy określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego sporządza prognozy dotyczące stanu bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej na okresy nie krótsze niż 15 lat.

3. Plan rozwoju opracowany przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego powinien uwzględniać plan rozwoju opracowany przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

4. Plan rozwoju określa w szczególności:

- 1) przewidywany zakres dostarczania energii elektrycznej lub ciepła;
- 2) przedsięwzięcia:
 - a) w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy sieci oraz ewentualnych nowych źródeł energii elektrycznej lub ciepła, w tym źródeł odnawialnych,
 - b) racjonalizujące zużycie paliw, gazu ziemnego, energii elektrycznej i ciepła u odbiorców;
- 3) przewidywany sposób finansowania inwestycji;
- 4) przewidywane przychody niezbędne do realizacji planów;
- 5) przewidywany harmonogram realizacji inwestycji.

5. Plan rozwoju powinien także określać wielkość zdolności wytwórczych i ich rezerw, preferowane lokalizacje i strukturę nowych źródeł, zdolności dystrybucyjnych w systemie elektroenergetycznym i stopnia ich wykorzystania, a także działania i przedsięwzięcia zapewniające bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej.

6. Plan rozwoju powinien zapewniać minimalizację nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, tak aby nakłady i koszty nie

powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat za energię elektryczną lub ciepło, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości ich dostarczania.

Art. 155. 1. Projekty planów rozwoju podlegają uzgodnieniu z Prezesem URE, z wyłączeniem planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, dla mniej niż 100 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie mniej niż 50 GWh tej energii albo przesyłu i dystrybucji ciepła.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne przedkłada Prezesowi URE corocznie, do dnia 1 marca, sprawozdanie z realizacji planów rozwoju.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego dokonuje co 3 lata oceny realizacji planu rozwoju. Na podstawie dokonanej oceny, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przedkłada Prezesowi URE do uzgodnienia zmiany tego planu.

4. Gminy, przedsiębiorstwa energetyczne lub odbiorcy końcowi energii elektrycznej udostępniają nieodpłatnie przedsiębiorstwom energetycznym, o których mowa w art. 146, informacje, o których mowa w art. 151 ust. 4 pkt 1- 4, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej dokonuje aktualizacji planu rozwoju nie rzadziej niż co 3 lata, uwzględniając zmiany w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego albo, w przypadku braku takiego planu, zgodnie z ustaleniami zawartymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Art. 156. 1. Prezes URE może zawrzeć z operatorem systemu przesyłowego lub operatorem systemu dystrybucyjnego, na zasadach równoprawnego traktowania, porozumienie:

1) zobowiązujące operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego do realizacji projektów inwestycyjnych, mających na celu efektywne wykonywania przez tego operatora zadań określonych odpowiednio w art. 82 i art. 88, w

szczegółności polegających na wdrożeniu nowych rozwiązań technologicznych lub na modernizacji rozwiązań istniejących;

2) zobowiązujące Prezesa URE do uwzględnienia w kosztach uzasadnionych działalności gospodarczej operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego, o których mowa w art. 180 ust. 3 pkt. 1, kosztów wynikających z realizacji projektu inwestycyjnego, o którym mowa w pkt 1,

- zwane dalej porozumieniem regulacyjnym.

2. Porozumienie regulacyjne ponadto określa w szczególności:

1) cel projektu inwestycyjnego, o którym mowa w ust. 1;

2) harmonogram realizacji projektu;

3) zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie zobowiązań, wynikających z porozumienia regulacyjnego;

4) zasady kontroli realizacji projektu i jego efektów pod kątem osiągnięcia założonego celu.

Art. 157. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej nie niższej niż 50 MW sporządzają prognozy na okres 15 lat obejmujące w szczególności ilość wytworzonej energii elektrycznej, przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy istniejących lub budowy nowych źródeł oraz dane techniczno-ekonomiczne dotyczące typu i wielkości tych źródeł, ich lokalizacji oraz rodzaju paliwa wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, co 3 lata, aktualizuje prognozy, o których mowa w ust. 1, i informuje o tych prognozach Prezesa URE oraz operatorów systemów elektroenergetycznych, do których sieci jest przyłączone, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 158. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej przyłączone do sieci przesyłowej przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego informacje o strukturze i wielkościach zdolności wytwórczych i dystrybucyjnych przyjętych w planach rozwoju sieci i planach rozwoju lub prognozach, o

których mowa w art. 151 ust. 1, stosownie do postanowień instrukcji opracowanej przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Art. 159. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, biopaliw oraz dotyczącej wychwytywania i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te sektory będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010.

Rozdział 9

Organ do spraw regulacji gospodarki paliwami, gazem ziemnym, energią elektryczną i ciepłem

Art. 160. 1. Zadania z zakresu regulacji gospodarki paliwami, gazem ziemnym, energią elektryczną i ciepłem oraz promowania konkurencji realizuje Prezes URE.

2. Prezes URE jest centralnym organem administracji rządowej.

3. Prezesa URE powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

4. Prezes URE jest powoływany na pięcioletnią kadencję i może być ponownie powołany tylko raz. Po upływie kadencji Prezes URE pełni swoją funkcję do czasu powołania następcy.

5. Prezes URE może zostać odwołany, przez Prezesa Rady Ministrów, przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) orzeczenia zakazu zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa;

- 4) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 5) złożenia rezygnacji.

6. Prezes URE wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1, przy pomocy Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej "URE".

Art. 161. 1. Wiceprezes URE tymczasowo, do czasu powołania nowego Prezesa URE, wykonuje obowiązki Prezesa URE w razie:

- 1) śmierci Prezesa URE,
- 2) odwołania Prezesa URE przed upływem kadencji,
- 3) stwierdzenia nieważności powołania Prezesa URE lub innych przyczyn nieobjęcia urzędu po dokonaniu powołania.

2. Osoba wykonująca obowiązki Prezesa URE nie może dokonać zwolnienia, o którym mowa w art. 193 ust. 1.

Art. 162.1. Stanowisko Prezesa URE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa URE.

2. Informację o naborze na stanowisko Prezesa URE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;

- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4. Nabór na stanowisko Prezesa URE przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

7 W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż trzech kandydatów, których przedstawia Prezesowi Rady Ministrów.

8 Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

10. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

Art. 163. 1. Prezes Rady Ministrów powołuje wiceprezesa URE, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

2. Wiceprezes URE jest powoływany na pięcioletnią kadencję i może być ponownie powołany tylko raz. Po upływie kadencji wiceprezes URE pełni swoją funkcję do czasu powołania następcy.

3. Prezes Rady Ministrów odwołuje wiceprezesa URE na wniosek Prezesa URE.

4. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko, o którym mowa w ust. 1, powołuje Prezes URE.

5. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko, o którym mowa w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 162 ust. 5-10.

Art. 164. 1. W skład URE wchodzi Oddział Centralny w Warszawie oraz oddziały terenowe.

2. Dyrektorzy oddziałów URE są powoływani i odwoływani przez Prezesa URE.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zasięg terytorialny i właściwość rzeczową z uwzględnieniem granic powiatów

Art. 165. 1. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje statut URE, określający jego organizację wewnętrzną oraz strukturę terenową. Statut podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania pracowników URE, uwzględniając w szczególności kwalifikacje pracowników oraz rodzaj i charakter wykonywanej pracy.

Art. 166. Organami właściwymi w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią dla:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, jednostek organizacyjnych Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz jednostek organizacyjnych więziennictwa podległych Ministrowi Sprawiedliwości są inspekcje gospodarki energetycznej powoływane przez właściwych ministrów w uzgodnieniu z Prezesem URE;
- 2) jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego są inspekcje gospodarki energetycznej powoływane przez Szefów tych Agencji w uzgodnieniu z Prezesem URE.

Art. 167. 1. Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.

2. Do zakresu działania Prezesa URE należy w szczególności:

- 1) udzielanie i cofanie koncesji;
- 2) zatwierdzanie i kontrolowanie stosowania taryf energii elektrycznej i ciepła pod względem zgodności z zasadami określonymi w art. 180, 182, 188 i 189, w tym analizowanie i weryfikowanie kosztów przyjmowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach;
- 3) zatwierdzanie i kontrolowanie stosowania taryfy informacji pomiarowych, w tym analizowanie i weryfikowanie kosztów przyjmowanych przez operatora informacji pomiarowych jako koszty uzasadnione, o których mowa w art. 180 ust. 3 pkt 3.
- 4) ustalanie:
 - a) współczynników korekcyjnych określających projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego oraz zmianę warunków wykonywania przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej,
 - b) okresu obowiązywania taryf i współczynników korekcyjnych, o których mowa w lit. a,

- c) wysokości uzasadnionego zwrotu z kapitału, o którym mowa w art. 180 ust. 3 pkt 1, dla przedsiębiorstw energetycznych przedkładających taryfy do zatwierdzenia,
 - d) maksymalnego udziału opłat stałych w łącznych opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla poszczególnych grup odbiorców w taryfach dla energii elektrycznej i ciepła, w przypadkach gdy wymaga tego ochrona interesów odbiorców;
- 5) opracowywanie wytycznych i zaleceń zapewniających jednolitą formę planów rozwoju;
- 6) w zakresie dziesięcioletniego planu rozwoju sieci przesyłowej, o którym mowa w art. 151:
- a) konsultowanie planu w sposób otwarty i przejrzysty ze wszystkimi obecnymi lub potencjalnymi użytkownikami systemu;
 - b) podawanie do publicznej wiadomości wyników procesu konsultacji
 - c) badanie spójności planu z niewiążącym dziesięcioletnim planem rozwoju sieci o zasięgu wspólnotowym, o którym mowa w art. 8 ust. 3 lit. b rozporządzenia (WE) nr 714/2009,
 - d) żądanie zmiany dziesięcioletniego planu rozwoju sieci przesyłowej ,
 - e) monitorowanie i ocenianie wdrażania dziesięcioletniego planu rozwoju sieci przesyłowej, sporządzanego każdego roku przez operatorów systemów przesyłowych;
- 7) kontrolowanie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 109 i 111 ust.1;
- 8) kontrolowanie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2;
- 9) uzgadnianie projektów planów, o których mowa w art. 151 i 154;
- 10) wyznaczanie operatorów systemu, o których mowa w art. 72 ust. 2 i art. 73 ust. 2 oraz publikowanie w Biuletynie URE i zamieszczanie na swojej stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o danych adresowych, obszarze działania i okresie, na który zostali wyznaczeni operatorami systemu;
- 11) udzielanie i cofanie zwolnienia z obowiązku świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- 12) kontrolowanie wykonywania zadań przez operatora informacji pomiarowych;
- 13) organizowanie i przeprowadzanie przetargów dotyczących budowy nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej i realizacji przedsięwzięć zmniejszających

zapotrzebowanie na energię elektryczną;

- 14) kontrolowanie standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz kontrolowanie na wniosek odbiorcy dotrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej;
- 15) kontrolowanie realizacji przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz innych uczestników rynku energii elektrycznej obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003, a także wykonywanie innych obowiązków organu regulacyjnego wynikających z tego rozporządzenia;
- 16) monitorowanie niezależności działalności operatora systemu dystrybucyjnego wchodzącego w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo;
- 17) współdziałanie z właściwymi organami w przeciwdziałaniu praktykom przedsiębiorstw energetycznych ograniczającym konkurencję;
- 18) współpraca z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz z Agencją do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki, zwaną dalej „Agencją”;
- 19) zawieranie umów z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu zacieśniania współpracy w zakresie regulacji;
- 20) współdziałanie z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem kapitałowym, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym w zakresie niezbędnym do właściwego wykonywania zadań określonych w ustawie;
- 21) określanie i publikowanie wskaźników i cen wskaźnikowych istotnych dla procesu kształtowania taryf;
- 22) opracowywanie i publikowanie co dwa lata informacji istotnych dla kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej na okres 6 lat;
- 23) publikowanie informacji służących zwiększeniu efektywności użytkowania paliw, energii elektrycznej i ciepła;

- 24) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczanie i ogłaszanie w terminie do dnia 31 marca każdego roku:
- a) średnich cen sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji obliczonych oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 104 ust. 2 pkt 1-3,
 - b) średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym oraz sposób jej obliczenia,
 - c) średnich cen sprzedaży ciepła, wytworzonego w jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji:
 - opalanyymi paliwami węglowymi,
 - opalanyymi paliwami gazowymi,
 - opalanyymi olejem opałowym,
 - stanowiącymi odnawialne źródła energii
- w poprzednim roku kalendarzowym;
- 25) obliczanie i ogłaszanie, w terminie do dnia 31 marca każdego roku średniej ceny energii elektrycznej dla odbiorcy w gospodarstwie domowym, uwzględniającej opłaty za świadczenie usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym;
- 26) gromadzenie informacji dotyczących istniejącej, będącej w budowie lub planowanej infrastruktury energetycznej w sektorach:
- a) energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych z wyłączeniem infrastruktury dotyczącej wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - b) biopaliw ciekłych, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych
 - znajdujących się w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej i przekazywanie ich do ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie do 15 lipca roku sprawozdawczego, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 w zakresie określonym w pkt 2–4 załącznika do powyższego rozporządzenia;
- 27) wyznaczenie operatora systemu przesyłowego i wydanie certyfikatu niezależności;
- 28) przekazywanie do Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 91 ust. 5;

29) monitorowanie funkcjonowania systemu elektroenergetycznego w zakresie:

- a) zasad zarządzania i rozdziału przepustowości połączeń międzysystemowych, z którymi istnieją wzajemne połączenia, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- b) mechanizmów bilansowania systemu elektroenergetycznego i zarządzania ograniczeniami w krajowym systemie elektroenergetycznym,
- c) warunków przyłączania podmiotów do sieci i ich realizacji oraz dokonywania napraw tej sieci,
- d) wypełniania obowiązku publikowania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych informacji dotyczących połączeń międzysystemowych, korzystania z sieci i rozdziału zdolności przesyłowych stronom umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z uwzględnieniem konieczności traktowania tych informacji jako poufnych ze względów handlowych,
- e) warunków świadczenia usług przez przedsiębiorstwa energetyczne,
- f) bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej,
- g) wypełniania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych ich zadań,
- h) wypełniania przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązków, o których mowa w art. 180;

30) wydawanie świadectw pochodzenia, o których mowa w ustawie z dnia ... o odnawialnych źródłach energii i świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 106 ust. 1, oraz ich umarzanie;

31) powoływanie zastępcy wysokiego rangą przedstawiciela organu regulacyjnego wchodzącego w skład rady organów regulacyjnych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającym Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki;

32) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub ustawach odrębnych.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 9, z wyjątkiem spraw wymienionych w art. 58 ust. 2 pkt 3, niezbędna jest opinia właściwego miejscowo zarządu

województwa.

4. Nieprzedstawienie przez zarząd województwa opinii w sprawach wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 9, w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia sprawy do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem pozytywnej opinii.

Art. 168. 1. Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego oraz operatora informacji pomiarowych, a także może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 42, art. 43, art. 54 ust.1 i 2, art. 104, art. 109 i art. 111, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 111 ust. 1 oraz żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków wynikających z ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 169. 1. Prezes URE w zakresie, o którym mowa w art. 167 ust. 2 pkt 26 i 29, w szczególności sporządza raport przedstawiający i oceniający:

- 1) warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu energii elektrycznej;
- 2) realizację planów rozwoju sieci oraz planów rozwoju, z uwzględnieniem zamierzeń inwestycyjnych wynikających ze sprawozdania, o którym mowa w art. 155 ust. 1.

2. Prezes URE przekazuje raport ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku.

3. Raport podlega publikacji w Biuletynie URE.

Art. 170. 1. Zadania Prezesa URE z zakresu ochrony interesów odbiorców paliw,

gazu ziemnego, energii elektrycznej i ciepła wykonuje Rzecznik Praw Odbiorców, zwany dalej „Rzecznikiem”.

2. Rzecznik działa w strukturze URE.

3. Do zadań Rzecznika należy w szczególności:

- 1) udzielanie bezpłatnych porad prawnych w zakresie ochrony interesów odbiorców;
- 2) występowanie do przedsiębiorstw energetycznych i ich organizacji w sprawach dotyczących ochrony praw i interesów odbiorców;
- 3) współdziałanie z właściwymi miejscowo delegaturami URE oraz organizacjami konsumenckimi w zakresie dotyczącym ochrony interesów odbiorców;
- 4) występowanie do właściwych organów z wnioskami dotyczącymi wprowadzenia nowych regulacji prawnych lub wprowadzenia zmian w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony interesów odbiorców.

4. Rzecznik wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Rzecznika.

Art. 171. 1. Rzecznika powołuje Prezes URE spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

2. Rzecznikiem może być wyłącznie osoba:

- 1) wyróżniająca się wiedzą i doświadczeniem w zakresie spraw należących do właściwości Rzecznika;
- 2) posiadająca wyższe wykształcenie prawnicze;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo;
- 5) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Rzecznika.

3. Informacje o naborze na stanowisko Rzecznika ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie URE oraz w Biuletynie Informacji Publicznej URE. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) zakres zadań wykonywanych na stanowisku Rzecznika;
- 3) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 4) termin i miejsce składanych dokumentów;
- 5) informacje o metodach i technikach naboru.

4. Termin, którym mowa w ust. 3 pkt 4, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

5. Nabór na stanowisko Rzecznika przeprowadza zespół powoływany przez Prezesa URE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszego kandydata. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań Rzecznika.

6. Członek zespołu ma obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczące osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż trzech kandydatów, których przedstawia Prezesowi URE.

8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona i nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informacje o niewyłonieniu kandydata.

Art. 172. 1. Do postępowania przed Prezesem URE stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2-4, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Od decyzji Prezesa URE służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

4. Do postanowień Prezesa URE, od których służy zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni.

Art. 173. 1. Przy Prezesie URE mogą być tworzone stałe sądy polubowne, zwane dalej "sądami polubownymi,, na podstawie umów o zorganizowanie takich sądów, zawartych przez Prezesa URE z organizacjami pozarządowymi

reprezentującymi odbiorców lub przedsiębiorstwa energetyczne.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności zasady pokrywania kosztów wynagrodzenia arbitrów oraz zwrotu kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem czynności arbitra.

3. Koszty administracyjne funkcjonowania sądów polubownych pokrywa Prezes URE.

Art. 174. 1. Sądy polubowne rozpatrują spory wynikłe z umów o przyłączenie do sieci, umów sprzedaży, świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła oraz umów kompleksowych zawartych pomiędzy odbiorcami końcowymi, a przedsiębiorstwami energetycznymi, a także spory dotyczące nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej lub ciepła z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Prawo dochodzenia roszczeń w postępowaniu przed sądami polubownymi przysługuje odbiorcy końcowemu po rozpatrzeniu przez przedsiębiorstwo energetyczne złożonej przez odbiorcę końcowego reklamacji.

3. W postępowaniu przed sądami polubownymi w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 175. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wewnętrzną organizację sądów polubownych,
 - 2) tryb funkcjonowania sądów polubownych,
 - 3) czynności jurysdykcyjne i administracyjne sądów polubownych i ich organów,
 - 4) wymagania dotyczące kwalifikacji arbitrów
- mając na uwadze zasady niezawisłości, przejrzystości, kontradiktoryjności, skuteczności i reprezentacji oraz specyfikę spraw z zakresu energetyki.

Art. 176. 1. Prezes URE składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, Agencji oraz Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału

danego roku sprawozdanie ze swojej działalności.

2. Sprawozdanie dotyczy podjętych środków i uzyskanych wyników w zakresie wykonywanych zadań, o których mowa w art. 168 ust. 2, w tym w szczególności ocenę bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, a także ocenę planu inwestycyjnego operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznych w zakresie jego zgodności z planem rozwoju sieci o zasięgu wspólnotowym, o którym mowa w art. 8 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r.

3. Sprawozdanie, zawiera także:

- 1) ocenę podjętych działań zmierzających do realizacji celów określonych w raporcie, o którym mowa w ustawie z dnia ... o odnawialnych źródłach energii, w zakresie ich zgodności z zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych,
- 2) dane związane z funkcjonowaniem sądów polubownych, w tym spraw rozstrzygniętych przez te sądy.

4. Prezes URE, na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki, przedstawia informacje z zakresu swojej działalności.

Art. 177. 1. Prezes URE we współpracy z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa oraz Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opracowuje sprawozdanie dotyczące nadużywania pozycji dominującej przez przedsiębiorstwa energetyczne i ich zachowań sprzecznych z zasadami konkurencji na rynku energii elektrycznej oraz przekazuje je, do dnia 31 lipca każdego roku, Komisji Europejskiej.

2. Sprawozdanie zawiera informacje o:

- 1) zmianie struktury właścicielskiej przedsiębiorstw energetycznych działających na rynku energii elektrycznej;
- 2) podjętych działaniach mających na celu zapewnienie wystarczającej różnorodności uczestników rynku i zwiększenia konkurencji;
- 3) połączeniach z systemami innych państw;
- 4) przedsięwzięciach zapewniających konkurencję na rynku energii elektrycznej i służących rozwojowi połączeń międzysystemowych oraz o praktykach ograniczających konkurencję.

Art. 178. 1. URE wydaje Biuletyn URE.

2. URE ogłasza w Biuletynie URE sprawozdania, o których mowa w art. 176 ust. 1 i art. 177 ust.1.

3. URE ogłasza w Biuletynie URE informacje o:

- 1) podmiotach ubiegających się o koncesję;
- 2) decyzjach w sprawach koncesji i taryf wraz z uzasadnieniem;
- 3) rozstrzygnięciach w sprawach spornych podjętych przez Prezesa URE;
- 4) rozstrzygnięciach sądów polubownych;
- 5) średnich cenach, o których mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24;
- 6) stawkach opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 54 ust. 2;
- 7) zaktualizowanych kwotach kosztów osieroconych, o których mowa w ustawie wymienionej w art. 54 ust. 2;
- 8) średnioważonym koszcie węgla, zużywanego przez jednostki wytwórcze centralnie dysponowane na wytworzenie jednej megawatogodziny energii elektrycznej w poprzedzającym roku kalendarzowym, z uwzględnieniem kosztów jego transportu wyrażonym w złotych na megawatogodzinę, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 54 ust. 2;
- 9) średniej cenie wytwarzanej energii elektrycznej przez wytwórców eksploatujących jednostki centralnie dysponowane opalane węglem, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 54 ust. 2.

4. W odniesieniu do ciepła informacje, o których mowa w ust. 3, ogłasza się we właściwym miejscowo wojewódzkim dzienniku urzędowym.

5. Prezes URE może ustanowić, w drodze zarządzenia, regionalne lub branżowe wydania Biuletynu URE oraz określić ich zakres, zasięg i warunki publikacji ogłoszeń.

Rozdział 10

Zasady kształtowania taryf dla energii elektrycznej i ciepła

Art. 179. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, zapewniając równoprawne traktowanie odbiorców oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego, jest obowiązane

prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) dostarczania energii elektrycznej lub ciepła, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu energią elektryczną, wytwarzania, przesyłania i dystrybucji oraz obrotu ciepłem, a także w odniesieniu do grup odbiorców określonych w taryfie, w tym sprzedaży energii elektrycznej lub ciepła wszystkim odbiorcom;
- 2) niezwiązanym z działalnością wymienioną w pkt 1.

2. Operator informacji pomiarowych jest obowiązany prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie pozyskiwania, przechowywania, przetwarzania i udostępniania informacji pomiarowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do sporządzania i przechowywania sprawozdań finansowych dotyczących poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie dostarczania energii elektrycznej lub ciepła, zawierających bilans oraz rachunek zysków i strat za okresy sprawozdawcze, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o rachunkowości.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, które nie jest obowiązane na podstawie odrębnych przepisów do publikowania sprawozdań finansowych, udostępnia te sprawozdania do publicznego wglądu w swojej siedzibie.

Art. 180. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne ustalają taryfy dla energii elektrycznej, stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 58 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do operatora informacji pomiarowych.

3. Taryfy należy kalkulować w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu energią elektryczną wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność;
- 2) pokrycie kosztów uzasadnionych ponoszonych przez operatorów systemów

przesyłowych i dystrybucyjnych w związku z realizacją ich zadań;

- 3) pokrycie kosztów uzasadnionych ponoszonych przez operatora informacji pomiarowych, w związku z realizacją jego zadań, w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców końcowych;
- 4) ochronę odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat.

4. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3 pkt 1, uwzględnia się koszty pobierania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 54 ust. 2.

5. Taryfy dla energii elektrycznej:

- 1) mogą uwzględniać koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwa energetyczne:
 - a) przedsięwzięć i usług zmierzających do zmniejszenia zużycia paliw i energii u odbiorców, stanowiących ekonomiczne uzasadnienie uniknięcia budowy nowych źródeł energii i sieci,
 - b) przedsięwzięć związanych z rozwojem odnawialnych źródeł energii.
- 2) uwzględniają koszty wynikające z realizacji projektów inwestycyjnych, o których mowa w art. 157, mających na celu efektywne wykonywanie zadań przez operatora systemu elektroenergetycznego.

6. Zwrot z kapitału, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oblicza się w oparciu o:

- 1) średnioważony koszt kapitału, wyznaczony na podstawie kosztu kapitału własnego i obcego, z uwzględnieniem stopy wolnej od ryzyka oraz premii za ryzyko systematyczne (rynkowe) i niesystematyczne (specyficzne);
- 2) wartość regulacyjną aktywów trwałych i obrotowych zaangażowanych w działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu energią elektryczną z uwzględnieniem planowanych inwestycji i związanej z nimi amortyzacji.

Art. 181. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem lub przesyłaniem i dystrybucją lub obrotem ciepłem ustala taryfy stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej.

2. Taryfy dla ciepła należy kalkulować w sposób zapewniający:

- 1) pokrycie uzasadnionych kosztów działalności gospodarczej stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust.1;
- 2) pokrycie zwrotu z kapitału zaangażowanego w działalność związaną z wytwarzaniem, przesyłaniem i dystrybucją oraz obrotem ciepłem;
- 3) warunki do prowadzenia inwestycji w zakresie modernizacji i rozwoju systemów ciepłowniczych;
- 4) poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne ustalając taryfy zgodnie z wymogami określonymi w ust. 2, oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 188 jest obowiązane zapewnić ochronę interesów odbiorców, w szczególności zapobiegać nieuzasadnionemu wzrostowi cen i stawek opłat.

4. Zwrot z kapitału, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, oblicza się na podstawie:

- 1) średnioważonego kosztu kapitału, wyznaczonego na podstawie kosztu kapitału własnego i obcego z uwzględnieniem stopy wolnej od ryzyka oraz premii za ryzyko systematyczne (rynkowe) i niesystematyczne (specyficzne);
- 2) wartości regulacyjnych aktywów trwałych i obrotowych zaangażowanych w działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub przesyłania i dystrybucji lub obrotu ciepłem, z uwzględnieniem planowanych inwestycji i związanej z nimi amortyzacji.

5. Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła w źródłach, w których ciepło jest wytwarzane w jednostkach kogeneracji, może ustalić w taryfie ceny i stawki opłat dla ciepła w sposób uproszczony.

Art. 182. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne różnicują ceny i stawki opłat określone w taryfach dla energii elektrycznej dla różnych grup odbiorców wyłącznie ze względu na koszty uzasadnione spowodowane realizacją świadczenia, o ile przepisy nie stanowią inaczej.

2. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej albo przesyłaniem i dystrybucją ciepła kalkulują stawki opłat za usługi przesyłania lub dystrybucji w taki sposób, aby udział opłat stałych w łącznych

opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla danej grupy odbiorców nie był większy niż ustalony przez Prezesa URE.

3. Taryfy dla energii elektrycznej powinny uwzględniać, w odniesieniu do odbiorców, skutki wprowadzenia opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 49 ust. 2.

Art. 183. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne na podstawie cen i stawek opłat zawartych w taryfie lub cen i stawek opłat ustalanych w warunkach konkurencji, o których mowa w art. 193 ust. 1, wylicza opłaty za dostarczaną do odbiorcy energię elektryczną lub ciepło. Opłaty z tytułu udostępniania zdolności przesyłowych połączeń, o których mowa w art. 84 ust. 1, obliczane są na podstawie cen i stawek opłat ustalanych na podstawie zasad alokacji.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem udzielonych odbiorcy opustów i bonifikat, stanowią koszty zakupu energii elektrycznej lub ciepła dostarczanych do budynku, w którym znajdują się lokale mieszkalne i użytkowe, zamieszkane lub użytkowane przez osoby niebędące odbiorcami, zwanych dalej użytkownikami lokalu.

3. Koszty zakupu, o których mowa w ust. 2, są rozliczane w opłatach pobieranych od użytkowników lokali. Wysokość opłat powinna być ustalana w taki sposób, aby zapewniała wyłącznie pokrycie ponoszonych przez odbiorcę kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do ustalania przez odbiorcę - właściciela lub zarządcę budynku opłat dla użytkowników lokali, do których ciepło dostarczane jest z własnych źródeł i instalacji cieplnych.

Art. 184. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela odbiorcy opustów lub bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, w wysokości określonej w taryfie lub w umowie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców nastąpiło wskutek działania siły wyższej lub spowodowane było działaniem osoby trzeciej, za które przedsiębiorstwo energetyczne nie ponosi odpowiedzialności, przedsiębiorstwo energetyczne nie jest obowiązane do udzielania opustów lub bonifikat,

o których mowa w ust. 1.

Art. 185. 1. W przypadku gdy wyłącznym odbiorcą energii elektrycznej lub ciepła dostarczanych do budynku jest właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego, jest on odpowiedzialny za rozliczanie na poszczególne lokale całkowitych kosztów zakupu energii elektrycznej lub kosztów dostarczenia ciepła.

2. Jeżeli miejsce zainstalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego służącego do rozliczenia kosztów dostarczenia ciepła jest wspólne dla dwóch lub więcej budynków wielolokalowych albo dwóch lub więcej grup lokali, właściciele lub zarządcy tych budynków są obowiązani wyposażyć te budynki i grupy lokali w ciepłomierze, pełniące funkcje podzielników kosztów ogrzewania, w celu rozliczenia kosztów dostarczenia ciepła na poszczególne budynki i grupy lokali.

3. Właściciel węzła cieplnego z którego jest dostarczane ciepło do budynku wielolokalowego, dokonuje pomiarów parametrów i ilości ciepła dostarczonego do węzła i przeznaczonego odpowiednio na ogrzewanie budynku wielolokalowego oraz na potrzeby przygotowania ciepłej wody dostarczanej centralnie przez instalację w tym budynku.

4. Koszty dostarczenia ciepła rozlicza się, w części dotyczącej:

1) ogrzewania, stosując dla lokali mieszkalnych i użytkowych metody wykorzystujące:

a) dla części kosztów zależnej od zużycia indywidualnego:

- wskazania ciepłomierzy lub innych przyrządów pomiarowych, wprowadzonych do obrotu na zasadach określonych w odrębnych przepisach,
- wskazania urządzeń wskaźnikowych, będących wyrobami budowlanymi, wprowadzonymi do obrotu na zasadach określonych w odrębnych przepisach oraz zgodnych z wymaganiami polskich norm, w szczególności PN-EN 834 lub PN-EN 835,
- kubaturę albo powierzchnię tych lokali,

b) dla części kosztów niezależnej od zużycia indywidualnego, kubaturę lub powierzchnię tych lokali;

2) przygotowania ciepłej wody dostarczanej centralnie przez instalację w budynku wielolokalowym, stosując metody wykorzystujące:

a) dla części kosztów zależnej od zużycia indywidualnego:

- wskazania lokalowych wodomierzy ciepłej wody lub
- liczbę użytkowników lokalu,
- b) dla części kosztów niezależnej od zużycia indywidualnego – kubaturę albo powierzchnię lokali,

5. W przypadku gdy ilość ciepła dostarczonego do budynku wielolokalowego w ciągu kolejnych 12 miesięcy przekracza 0,40 GJ w odniesieniu do 1 m³ ogrzewanej kubatury budynku lub 0,30 GJ w odniesieniu do 1 m³ przygotowanej ciepłej wody, właściciel lub zarządca budynku wykonuje audyt energetyczny tego budynku w celu określenia przyczyn nadmiernej energochłonności i wskazania sposobów ograniczenia zużycia ciepła przez ten budynek lub zmiany zamówionej mocy cieplnej.

Art. 186. 1. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów dostarczenia ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku, tak aby wybrana metoda:

- 1) stymulowała energooszczędne zachowania;
- 2) zapewniała zachowanie prawidłowych warunków eksploatacji budynku i lokali w zakresie temperatury i wentylacji określonych w odrębnych przepisach;
- 3) uwzględniała ilość ciepła dostarczanego do lokalu z pionów grzewczych lub przenikania między lokalami oszacowanego, w szczególności na podstawie rejestracji temperatury powietrza w lokalu, jeżeli jest to technicznie możliwe i ekonomicznie uzasadnione;
- 4) uwzględniała współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, wynikające z położenia lokalu w bryle budynku;
- 5) zapewniała ustalanie opłat, o których mowa w art. 183 ust. 3, w sposób odpowiadający zużyciu ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej.

2. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego wprowadza wybraną metodę, o której mowa w ust. 1, w formie wewnętrznego regulaminu rozliczeń kosztów dostarczenia ciepła, zwanego dalej "regulaminem rozliczeń"; regulamin rozliczeń podaje się do wiadomości użytkownikom lokali, w terminie 14 dni od dnia jego wprowadzenia do stosowania.

3. W przypadku gdy właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego wprowadził metodę, o której mowa w ust. 2, wykorzystującą ciepłomierze, inne przyrządy pomiarowe lub urządzenia wskaźnikowe, użytkownik lokalu jest obowiązany udostępnić swoje pomieszczenia w celu zainstalowania lub wymiany tych przyrządów lub urządzeń oraz umożliwić dokonywanie ich kontroli i odczytu wskazań w celu rozliczania kosztów dostarczenia ciepła.

4. W przypadku stosowania w budynku wielolokalowym metody, o której mowa w ust. 3, wykorzystującej wskazania urządzeń wskaźnikowych, regulamin rozliczeń określa także zamienne rozliczanie opłat za ciepło dla lokali mieszkalnych i użytkowych na podstawie ich kubatury lub powierzchni oraz warunki stosowania zamiennego rozliczenia.

5. W przypadku, gdy użytkownik lokalu nie udostępni ciepłomierzy, innych przyrządów pomiarowych lub urządzeń wskaźnikowych w celu dokonania ich odczytu lub dokona ingerencji w ten przyrząd lub urządzenie w celu zafałszowania jego pomiarów lub wskazań, użytkownik ten w okresie rozliczeniowym może zostać obciążony nie więcej niż dwukrotnością iloczynu średniej wartości kosztów ogrzewania 1 m³ kubatury albo 1 m² powierzchni budynku wielolokalowego oraz kubatury albo powierzchni użytkowanego lokalu.

Art. 187. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej oraz szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie energią elektryczną, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania energii elektrycznej, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) podział podmiotów przyłączanych na grupy przyłączeniowe;
- 3) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób

kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;

- 4) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
- 5) sposób uwzględniania w taryfach:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia,
 - b) rekompensat, o których mowa w przepisach rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003;
- 6) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 7) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi, w tym;
- 8) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 9) sposób ustalania opłat za ponadumowny pobór energii biernej i przekroczenia mocy;
- 10) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej lub ingerencję w układ pomiarowy;
- 11) zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryfy informacji pomiarowej oraz szczegółowe zasady rozliczeń za przekazywanie tych informacji, biorąc pod uwagę zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów operatora informacji pomiarowej, w tym kosztów jego rozwoju, poprawę efektywności systemu opomiarowania, równoprawne traktowanie odbiorców, oraz przejrzystość cen i stawek opłat.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria klasyfikacji informacji pomiarowej;
- 2) rodzaje stawek opłat dla każdego rodzaju informacji pomiarowej oraz sposób ich kalkulowania;
- 3) sposób uwzględniania w taryfach kosztów, przetwarzania i przechowywania, a

także odbierania i wysyłania informacji pomiarowej;

4) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności gospodarczej przez operatora informacji pomiarowej;

5) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami za udostępnianie informacji pomiarowej oraz z przedsiębiorstwami energetycznymi udostępniającymi te informacje.

Art. 188. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla ciepła oraz szczegółowe zasady rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania ciepła, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat oraz zapewnienie rozliczenia kosztów zakupu ciepła dostarczanego do budynku wielolokalowego w sposób odpowiadający zużyciu tego ciepła.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności oraz sposób ich kalkulowania;
- 3) warunek efektywności, który przedsiębiorstwo energetyczne musi spełnić, aby być zwolnionym z obowiązku przedłożenia taryfy do zatwierdzenia przez Prezesa URE;
- 4) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
- 5) sposobu kalkulacji zwrotu z kapitału zaangażowanego w działalność ciepłowniczą, zgodnie z art. 181 ust. 4;
- 6) sposób uwzględniania w taryfach zwrotu z kapitału od nakładów przeznaczonych na nowe inwestycje;
- 7) sposób i okres dochodzenia do pokrycia pełnego zwrotu z kapitału;
- 8) uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji ;
- 9) sposób ustalania wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 190 ust. 7;

- 10) sposób uwzględniania w taryfach kosztów zakupu ciepła, o którym mowa w art... ustawy z dnia.....o odnawialnych źródłach energii;
- 11) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 12) sposób uwzględniania w taryfach niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego kosztów wynikających ze zmiany warunków prowadzenia działalności lub warunków funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego;
- 13) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi;
- 14) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 15) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór ciepła lub ingerencję w układ pomiarowy;
- 16) określenie grupy lokali o których mowa w art. 185 ust. 2;
- 17) wymagania dotyczące pomiarów parametrów i ilości ciepła dostarczanego do węzła cieplnego, z którego jest dostarczane ciepło do budynku wielolokalowego oraz okres przechowywania tych pomiarów;
- 18) szczegółowe zasady metod rozliczania kosztów ciepła, o których mowa w art. 185 ust. 6;
- 19) sposób obliczania współczynników wyrównawczych, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 4;
- 20) zakres regulaminu rozliczeń, o którym mowa w art. 186 ust.3.

Art. 189. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla energii elektrycznej lub ciepła, a operator informacji pomiarowych ustala taryfę informacji pomiarowej, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania.

2. Przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust.1 oraz operator informacji pomiarowych, przedkładają Prezesowi URE taryfy z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa URE, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem lub przesyłaniem i dystrybucją ciepła, które spełnia warunek efektywności stanowiącej sumę efektywności energetycznej mierzonej oszczędnością kosztów zużycia paliw lub kosztów strat ciepła

oraz efektywności organizacyjnej mierzonej oszczędnością kosztów stałych z wyłączeniem amortyzacji nie ma obowiązku przedłożenia do zatwierdzenia Prezesowi URE taryfy sporządzonej na podstawie art. 181.

4. Szczegółową metodologię obliczania efektywności określają przepisy wydane na podstawie art. 188.

Art. 190. 1. Prezes URE, z zastrzeżeniem ust. 2, zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 180 -182 i w art. 187 i 188.

2. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdza, na okres nie dłuższy niż 3 lata, taryfę zawierającą ceny i stawki opłat w wysokości nie wyższej niż ceny i stawki opłat obowiązujące przed jej przedłożeniem Prezesowi URE, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) zawarte w taryfie warunki stosowania cen i stawek opłat nie uległy zmianie;
- 2) udokumentowane i opisane we wniosku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, której dotyczy taryfa, nie uzasadniają obniżenia cen i stawek opłat zawartych w taryfie;
- 3) dla proponowanego we wniosku okresu obowiązywania taryfy lub dla części tego okresu nie został ustalony współczynnik korekcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2 pkt 4 lit. a.

3. W przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej Prezes URE może ustalić z urzędu, w drodze decyzji, współczynniki korekcyjne, o których mowa w art. 167 ust. 2 pkt 4 lit. a, wynikające wyłącznie ze zmiany warunków zewnętrznych, które przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane stosować w odniesieniu do cen i stawek opłat określonych w taryfie, o której mowa w ust. 2, do czasu wejścia w życie nowej taryfy wprowadzonej w trybie określonym w ust. 1.

4. W przypadku upływu okresu, na jaki została ustalona taryfa, do dnia wejścia w życie nowej taryfy stosuje się taryfę dotychczasową, jeżeli:

- 1) decyzja Prezesa URE nie została wydana albo
- 2) toczy się postępowanie odwoławcze od decyzji Prezesa URE.

5. Taryfy dotychczasowej, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się, jeżeli decyzja

Prezesa URE odmawiająca zatwierdzenia taryfy jest uzasadniona koniecznością obniżenia cen i stawek opłat poniżej cen i stawek opłat zawartych w dotychczasowej taryfie i wynika z udokumentowanych i opisanych zmian zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej.

6. Prezes URE analizuje i weryfikuje koszty uzasadnione, o których mowa w art. 180 ust. 3 pkt 1 - 3, w zakresie ich zgodności z przepisami ustawy, na podstawie sprawozdań finansowych i planów rzeczowo-finansowych przedsiębiorstw energetycznych, biorąc pod uwagę tworzenie warunków do konkurencji i promocji efektywności wykonywanej działalności gospodarczej, a w szczególności stosując metody porównawcze oceny efektywności przedsiębiorstw energetycznych wykonujących w zbliżonych warunkach działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

7. Planowane przychody ze sprzedaży ciepła przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji, oblicza się przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 188 średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 166 ust. 2 pkt 24 lit. c.

8. W terminie do dnia 31 marca każdego roku Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE wysokość wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w ust. 7.

Art. 191. Prezes URE:

- 1) ogłasza w Biuletynie URE, na koszt:
 - a) przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdzone taryfy dla energii elektrycznej,
 - b) operatora informacji pomiarowych, zatwierdzoną taryfę informacji pomiarowej- w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia taryfy;
- 2) kieruje do ogłoszenia, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, we właściwym miejscowo wojewódzkim dzienniku urzędowym zatwierdzone taryfy dla ciepła - w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia taryfy.
- 3) kieruje do ogłoszenia, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, we właściwym miejscowo wojewódzkim dzienniku urzędowym sporządzone na podstawie art. 182 ust. 1 - 4 taryfy dla ciepła, w terminie 7 dni od dnia przedłożenia Prezesowi URE taryfy przez przedsiębiorstwo energetyczne zwolnione z obowiązku, o którym mowa w art. 193 ust. 1.

Art. 192. Przedsiębiorstwo energetyczne oraz operator informacji pomiarowych wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Art. 193. 1. Prezes URE może zwolnić przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, jeżeli stwierdzi, że działa ono w warunkach konkurencji, albo cofnąć udzielone zwolnienie w przypadku ustania warunków uzasadniających zwolnienie.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć określonej części działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwo energetyczne, w zakresie, w jakim działalność ta prowadzona jest w warunkach konkurencji.

3. Przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, Prezes URE bierze pod uwagę cechy rynku paliw, energii elektrycznej lub ciepła, w szczególności: liczbę uczestników i wielkości ich udziałów w rynku, przejrzystość struktury i zasad funkcjonowania rynku, istnienie barier dostępu do rynku, równoprawne traktowanie uczestników rynku, dostęp do informacji rynkowej, skuteczność kontroli i zabezpieczeń przed wykorzystywaniem pozycji ograniczającej konkurencję, dostęp do wysoko wydajnych technologii.

Art. 194. 1. W przypadku gdy Prezes URE stwierdzi, że taryfa przedsiębiorstwa energetycznego korzystającego ze zwolnienia z obowiązku przedłożenia jej do zatwierdzenia na podstawie art. 190 ust 3, zawiera zawyżone ceny i stawki opłat, może nie później niż w terminie 3 miesięcy od publikacji tej taryfy, wszcząć postępowanie kontrolne w celu jej weryfikacji.

2. W przypadku stwierdzenia zawyżenia cen i stawek opłat, Prezes URE wydaje decyzję, w której nakazuje przedsiębiorstwu energetycznemu zwrot różnicy wskazanej w decyzji wraz z odsetkami liczonymi od dnia wejścia w życie taryfy, o której mowa w ust. 1 odbiorcom w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie decyzji.

3. Wniesienie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 2 wstrzymuje wykonalność decyzji Prezesa URE do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sądowego..

Rozdział 11

Urządzenia, instalacje i sieci oraz ich eksploatacja

Art. 195. 1. Projektowanie, produkcja, import, budowa oraz eksploatacja urządzeń, instalacji i sieci powinny zapewniać racjonalne i oszczędne zużycie paliw, energii elektrycznej lub ciepła przy zachowaniu:

- 1) niezawodności współdziałania z siecią;
- 2) bezpieczeństwa obsługi i otoczenia po spełnieniu wymagań ochrony środowiska;
- 3) zgodności z wymaganiami przepisów odrębnych, w szczególności przepisów: prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o dozorze technicznym, o ochronie dóbr kultury, o muzeach, Polskich Norm lub innych przepisów wynikających z technologii wytwarzania energii i rodzaju stosowanego paliwa.

Art. 196. 1. Budowa linii bezpośredniej wymaga, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, uzyskania zgody Prezesa URE; zgoda jest udzielana w drodze decyzji.

2. Prezes URE, udzielając zgody, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

- 1) wykorzystanie zdolności przesyłowych istniejącej sieci elektroenergetycznej;
- 2) odmowę świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej istniejącą siecią elektroenergetyczną podmiotowi występującemu o uzyskanie zgody.

Art. 197. 1. Producenci i importerzy urządzeń określają w dokumentacji technicznej efektywność energetyczną tych urządzeń.

2. Producenci i importerzy urządzeń wprowadzanych do obrotu informują o efektywności energetycznej urządzeń na etykiecie i w charakterystyce technicznej urządzenia.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie efektywności energetycznej, jakie powinny spełniać urządzenia, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność ochrony interesów odbiorców końcowych.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące dokumentacji technicznej, o której mowa w ust. 1, oraz stosowania etykiet i charakterystyk technicznych, o których mowa w ust. 2,
- 2) wzory etykiet, o których mowa w ust. 2

- uwzględniając konieczność zapewnienia efektywnego użytkowania urządzeń poprzez powszechny dostęp do informacji o efektywności energetycznej tych urządzeń.

Art. 198. Zakazuje się wprowadzania do obrotu na obszarze kraju urządzeń niespełniających wymagań określonych w art. 195.

Art. 199. Przepisów art. 195 i 197 nie stosuje się do urządzeń i instalacji oraz obiektów związanych z obronnością lub bezpieczeństwem państwa, stanowiących integralne części systemów techniki wojskowej lub uzbrojenia, ratowniczo-gaśniczych oraz ochrony granic lub stosowanych w więziennictwie, należących do jednostek, o których mowa w art. 166.

Art. 200. 1. Osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń instalacji lub sieci określonych w przepisach, o których mowa w art. 206, są obowiązane posiadać kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne, zwane dalej świadectwem kwalifikacyjnym.

2. Prezes URE prowadzi rejestr świadectw kwalifikacyjnych.

3. Rejestr jest jawny.

Art. 201. 1. W przypadku stwierdzenia, że eksploatacja urządzeń, instalacji lub sieci jest prowadzona niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji, na wniosek pracodawcy, inspektora pracy, Prezesa URE lub innego organu właściwego w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o którym mowa w art. 166, sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych należy powtórzyć przed upływem pięciu lat.

2. Sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych przeprowadza się także w przypadku:

1) wniosku pracodawcy:

- a) gdy osoba zajmująca się eksploatacją urządzeń instalacji lub sieci określonych w przepisach, o których mowa w art. 206, posiada kwalifikacje potwierdzone

- świadectwem kwalifikacyjnym, ale w ciągu kolejnych pięciu lat nie zajmowała się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, których uprawnienie dotyczy,
- b) który dokonał modernizacji lub innej istotnej zmiany parametrów urządzeń, instalacji lub sieci;
- 2) osób, o których mowa w art. 200, zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, świadczących usługi na rzecz konsumentów w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁴) oraz mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, co pięć lat.

Art. 202. Zabrania się zatrudniania przy samodzielnej eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 207, osób bez wymaganych kwalifikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 207.

Art. 203. Przepisów art. 201 ust. 1 oraz art. 202 nie stosuje się do osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nabyły w tych państwach wymagane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci i uzyskały ich potwierdzenie zgodnie z przepisami o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Art. 204. 1. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez:

¹⁴ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432 i Nr 85, poz. 458.

- 1) Prezesa URE;
- 2) właściwych ministrów i Szefów Agencji, o których mowa w art. 166 - w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji, elektrycznych i ciepłych w jednostkach organizacyjnych podległych tym ministrom lub Szefom Agencji lub przez nich nadzorowanych;
- 3) ministra właściwego do spraw transportu - w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych stosowanych w jednostkach organizacyjnych transportu kolejowego.

2. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 1, może odwołać członka komisji w przypadku:

- 1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 2) rezygnacji z członkostwa w komisji;
- 3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji;
- 4) utraty kwalifikacji umożliwiających powołanie w skład komisji.

3. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:

- 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję kwalifikacyjną, z dalszego prowadzenia tej komisji;
- 2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej, uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję.

Art. 205. 1. Za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w art. 201 ust. 1, są pobierane opłaty od osób kierujących wnioski o stwierdzenie kwalifikacji.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód jednostek organizacyjnych, przy których powołano komisje kwalifikacyjne.

Art. 206. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby, o których mowa w art. 200 ust. 1, oraz zasady prowadzenia rejestru, o którym mowa w

art. 200 ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określi w szczególności:

- 1) rodzaje prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń i sieci, przy których eksploatacji jest wymagane posiadanie kwalifikacji;
- 2) zakres wymaganej wiedzy niezbędnej do uzyskania potwierdzenia posiadanych kwalifikacji, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji i urządzeń, o których mowa w pkt 1;
- 3) tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego;
- 4) jednostki organizacyjne, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne, i tryb ich powoływania;
- 5) wysokość opłat pobieranych za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w pkt 2;
- 6) wzór świadectwa kwalifikacyjnego.
- 7) sposób prowadzenia rejestru świadectw kwalifikacyjnych oraz sposób udostępniania danych wpisanych do rejestru.

Rozdział 12

Kary pieniężne

Art. 207. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązków wynikających ze współpracy z jednostkami upoważnionymi do dysponowania energią elektryczną, wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 51;
- 2) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia z kogeneracji albo nie uiszcza opłat zastępczych, o których mowa w art. 109 ust. 1;
- 3) przedkłada Prezesowi URE wnioski o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji zawierające dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;
- 4) nie przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia instrukcji, o której mowa w art. 92

- ust. 1, lub mimo wezwania przedkłada instrukcję niespełniającą wymagań określonych w ustawie;
- 5) nie przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia instrukcji informacji pomiarowych, lub mimo wezwania przedkłada instrukcję informacji pomiarowych niespełniającą wymagań określonych w ustawie;
 - 6) nie przedstawia informacji, o których mowa w art. 25 ust.1, art. 78 ust.1, art. 80, art. 82 ust. 1 pkt 14 , art. 88 ust.1 pkt 10 lit. f, art. 91 ust. 1- 3, art. 92 ust. 2, art. 107 ust. 4, art. 157 ust. 2 i art. 158 lub nie przedstawia sprawozdań, o których mowa w art. 78 ust. 5;
 - 7) nie przestrzega obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003;
 - 8) nie przedkłada lub przedkłada niezgodną ze stanem faktycznym towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu, deklarację, o której mowa w art. 111 ust. 1;
 - 9) nie przestrzega obowiązku utrzymywania zapasów paliw, o którym mowa w art. 144 ust. 1, lub nie uzupełnia ich w terminie, o którym mowa w art. 144 ust. 3 lub 4, obniża je w innych przypadkach niż wymienione w art. 144 ust. 2, lub nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 144 ust. 6;
 - 10) nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła, wprowadzonych na podstawie art. 125, art. 127 ust. 1 pkt 2 , art. 134 ust. 2;
 - 11) z nieuzasadnionych powodów odmawia zawarcia umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1;
 - 12) stosuje ceny i taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 189 ust.1;
 - 13) nie przedkłada do zatwierdzenia taryfy wbrew żądaniu Prezesa URE, o którym mowa w art. 189 ust. 2;
 - 14) stosuje ceny lub stawki opłat wyższe od zatwierdzonych lub stosuje taryfę niezgodnie z określonymi w niej warunkami;
 - 15) zawarł w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego korzystającego ze zwolnienia z obowiązku przedłożenia jej do zatwierdzenia na podstawie art. 189 ust. 3, zawyżone

- ceny i stawki opłat;
- 16) odmawia udzielenia informacji, o których mowa w art. 168 ust. 2;
 - 17) świadomie lub w wyniku niedbalstwa wprowadza w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 168;
 - 18) prowadzi ewidencję księgową niezgodnie z zasadami określonymi w art. 179;
 - 19) zatrudnia osoby bez wymaganych ustawą kwalifikacji;
 - 20) nie utrzymuje w należytym stanie technicznym obiektów, instalacji lub urządzeń;
 - 21) wprowadza do obrotu na obszarze kraju urządzenia niespełniające wymagań, o których mowa w art. 197 ust. 1 i 2;
 - 22) nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji;
 - 23) z nieuzasadnionych powodów wstrzymuje lub ogranicza dostarczanie energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców;
 - 24) z nieuzasadnionych powodów zwleka z powiadomieniem Prezesa URE lub zainteresowanego podmiotu o odmowie zawarcia umów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub art. 10 ust. 1;
 - 25) nie świadczy sprzedaży awaryjnej, o której mowa w art. 38;
 - 26) nie wydaje w terminie, o którym mowa w art. 15, warunków przyłączenia;
 - 27) nie przestrzega warunków i wymagań technicznych korzystania z systemu elektroenergetycznego, procedur postępowania i wymiany informacji, a także nie stosuje się do zasad i obowiązków w zakresie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej, planów i procedur stosowanych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, instrukcji, o której mowa w art. 93 ust. 3, a także poleceń operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, o których mowa w art. 131 i art. 134 ust. 1;
 - 28) nie przestrzega warunków i kryteriów niezależności operatora systemu, o których mowa w art. 74 i 77;
 - 29) nie zapewnia wyznaczonemu dla swojej sieci operatorowi systemu spełnienia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 74 i 77;
 - 30) nie przedkłada do zatwierdzenia programu określającego przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 1, lub nie przedkłada nowego programu, w przypadku, o którym mowa w art. 78 ust. 3 pkt 2;

- 31) mimo uprzedniego wezwania, nie wykonuje w wyznaczonym terminie programu określającego przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 1, zatwierdzonego przez Prezesa URE lub podejmuje działania niezgodne z postanowieniami tego programu;
- 32) będąc operatorem wyznaczonym na podstawie art. 72 nie realizuje obowiązków operatora wynikających z ustawy;
- 33) z nieuzasadnionych powodów nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 72 ust. 1 oraz nie dopełnia warunków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 73 ust. 2;
- 34) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 73 ust. 4;
- 35) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 132 ust. 3 i 4 lub w art. 133;
- 36) nie przedkłada planów i sprawozdań, o których mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 154 ust. 1;
- 37) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 i 2;
- 38) naruszył sposób i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 57 ust. 3.
- 39) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 43 lub art. 44, lub wykonuje je w sposób nienależyty;
- 40) stosuje zawyżone ceny i stawki opłat w taryfach, które na podstawie art. 189 ust. 2 nie podlegają obowiązkowi przedłożenia do zatwierdzenia Prezesowi URE;
- 41) z nieuzasadnionych powodów wydaje polecenie, o którym mowa w art. 71;
- 42) prowadząc działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej udostępnia dane pomiarowe przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się obrotem energią elektryczną lub innemu podmiotowi nie będącemu operatorem informacji pomiarowych;
- 43) będąc operatorem informacji pomiarowych odmawia uprawnionym podmiotom dostępu do informacji pomiarowych;
- 44) prowadząc działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej odmawia operatorowi informacji pomiarowych dostarczania sygnałów rynkowych do odbiorców przyłączonych do jego sieci.
- 45) nie realizuje w danym roku obowiązku o którym mowa w art. 53 ust. 1.

Art. 208. Karę pieniężną, o której mowa w art. 207, wymierza Prezes URE.

Art. 209. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 207 pkt 2 nie może być niższa niż różnica pomiędzy wysokością opłaty zastępczej obliczonej zgodnie z art. 110 ust. 1, a wysokością uiszczonej opłaty zastępczej.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 207 pkt 2-3 stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 207 pkt 8 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 110 ust. 1, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 111 ust. 1.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 207 pkt 26, nie może być niższa niż 3.000 zł za każdy dzień zwłoki w wydaniu warunków przyłączenia.

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 207 pkt 28 i 29, nie może być niższa niż 1 % i wyższa niż 15 % przychodu, o którym mowa w ust. 6.

6. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 207, nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

7. Kara pieniężna jest płatna na konto właściwego urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

Art. 210. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w art. 207 i w art. 209, Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300

% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 211. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

2. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Art. 212. 1. Prezes URE może na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego lub podmiotów, o których mowa w art. 109, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, odroczyć uiszczenie kary pieniężnej albo rozłożyć ją na raty ze względu na ważny interes wnioskodawcy.

2. Prezes URE może uchylić, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, odroczenie uiszczenia kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty, jeżeli ujawniły się nowe lub poprzednio nieznane okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.

Art. 213. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni, od dnia gdy decyzja Prezesa URE stała się prawomocna..

Art. 214. Kary pieniężne, o których mowa w art. 207, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 215. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003.

Art. 216. 1. W razie nielegalnego pobierania paliw, energii elektrycznej lub ciepła lub ingerencji w układ pomiarowy prowadzącej do zafałszowania jego wskazań, przedsiębiorstwo energetyczne może:

- 1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw, energii elektrycznej lub ciepła nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa, energię elektryczną lub ciepło opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw, energii elektrycznej lub ciepła lub ingerencja w układ pomiarowy wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo
- 2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

2. Należności z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu podlegają ściągnięciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹⁵).

Rozdział 13

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 217. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.⁴) w art. 7

- 1) w ust. 1 po pkt 3a dodaje się pkt 3b – 3e w brzmieniu:

¹⁵ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699, z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1287, Nr 192, poz. 1378 i Nr 247, poz. 1845, z 2008 r. Nr 59, poz. 367, Nr 96, poz. 609 i 619, Nr 110, poz. 706, Nr 116, poz. 731, Nr 119, poz. 772, Nr 120, poz. 779, Nr 122, poz. 796, Nr 171, poz. 1056, Nr 220, poz. 1431, Nr 228, poz. 1507, Nr 231, poz. 1547 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 67, poz. 571, Nr 69, poz. 592 i 593, Nr 131, poz. 1075, Nr 179, poz. 1395 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 7, poz. 45, Nr 40, poz. 229, Nr 108, poz. 684, Nr 109, poz. 724, Nr 125, poz. 842, Nr 152, poz. 1018, Nr 155, poz. 1037, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, Nr 215, poz. 1418, Nr 217, poz. 1435 i Nr 241, poz. 1621 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173 i Nr 85, poz. 458.

- „3b) planowania i organizacji zaopatrzenia w ciepło i energię elektryczną na obszarze gminy;
- 3c) planowania oświetlenia miejsc publicznych oraz gminnych, powiatowych i wojewódzkich dróg znajdujących się na terenie gminy obejmujące finansowanie kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne oraz koszty ich budowy i utrzymania;
- 3d) finansowania oświetlenia ulic, placów oraz gminnych, powiatowych i wojewódzkich dróg , znajdujących się na terenie gminy;
- 3e) planowania i organizacji działań mających na celu racjonalizację zużycia energii elektrycznej i ciepła i promocję rozwiązań zmniejszających zużycie energii elektrycznej i ciepła na obszarze gminy;”;
- 2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- ”1a. Gmina realizuje zadania, o których mowa w ust. 1, zgodnie z:
- 1) miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu - z kierunkami rozwoju gminy zawartymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 2) odpowiednim programem ochrony powietrza przyjętym na podstawie art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁶).

Art. 218. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.¹⁷) w art. 21 w ust. 1 po pkt 97 dodaje się pkt 97a w brzmieniu:

„97a) kwoty pomniejszenia należności za energię elektryczną, dokonane na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo energetyczne (Dz.U .Nr....., poz.....)”.

¹⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz.

¹⁷ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655, Nr 149, poz. 996, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1442, Nr 226, poz. 1475 i 1478 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398, Nr 84, poz. 455 i Nr 102, poz. 585.

Art. 219. W ustawie z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 154, poz. 792 oraz z 2006 r. Nr 183, poz. 1353) w art. 7 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) o których mowa w art. 81 ustawy z dnia ... r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z ... r. Nr ..., poz. ...) do dnia ... r.”;

Art. 220. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.¹⁸) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad Prezesem Głównego Urzędu Miar oraz nad działalnością Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej.”

2) w art. 33a w ust. 1 po pkt 14 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) Urząd Regulacji Energetyki.”.

Art. 221. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. 2010 r. Nr 48, poz. 284,) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia, o których mowa w art. ... ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr ..., poz....) i art. 104 ust. 1 ustawy z dnia - Prawo energetyczne (Dz. U. ...)”;

Art. 222. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁶) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr...., poz....), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 199 pkt 2-3 tej ustawy;”

¹⁸ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168,

Art. 223. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.¹⁹) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 w ust. 2 dodaje pkt 13 w brzmieniu:

„13) plan zaopatrzenia w ciepło i energię elektryczną”;

2) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres planu zaopatrzenia w ciepło i energię elektryczną, obejmującego:

- 1) propozycje w zakresie rozwoju i modernizacji poszczególnych systemów zaopatrzenia w ciepło i energię elektryczną, wraz z uzasadnieniem ekonomicznym;
- 2) propozycje w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii i wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) propozycje stosowania środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej
- 4) harmonogram realizacji zadań;
- 5) przewidywane koszty realizacji proponowanych przedsięwzięć oraz źródło ich finansowania.”.

Art. 224. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 4 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) kwoty pomniejszenia należności za energię elektryczną, dokonane na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr.....,

poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146, Nr 107, poz. 679, Nr 127, poz. 857, Nr 155, poz. 1035 i Nr 239, poz. 1592.

¹⁹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413, z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159 i Nr 153, poz. 901

poz...).”;

2) w art. 17 w ust. 1 po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) weryfikacja wykazów, o których mowa w art. 42 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 8 ust. 4 pkt 6, w zakresie ich zgodności ze stanem faktycznym oraz niezwłoczne informowanie przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 41 ust. 1 tej ustawy, o utracie prawa do zasiłku stałego lub okresowego przez odbiorcę wrażliwego albo zasiłku okresowego przyznanego jego rodzinie;”.

Art. 225. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. 2007 r. Nr 52, poz. 343, z późn. zm.²⁰) w art. 2 pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22)odbiorca:

- w zakresie paliw - odbiorcę, o którym mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia ... - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr..., poz. ...);”
- w zakresie gazu ziemnego – odbiorcę, o którym mowa w art. ...ustawy z dnia ... - Prawo gazowe (Dz. U. Nr..., poz...);”

Art. 226. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 58, poz. 307, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551) wprowadza się następujące zmiany:

„1) w art. 2 :

a) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) sieć elektroenergetyczna - sieć w rozumieniu art. 2 pkt 53 ustawy z dnia ... - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr..., poz....);”

5) sieć przesyłowa elektroenergetyczna - sieć przesyłową w rozumieniu art. 2 pkt 55 ustawy wymienionej w pkt 4;”

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) operator - podmiot pełniący funkcję operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy wymienionej w pkt 4;”,

c) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) płatnik opłaty przejściowej - podmiot pełniący funkcję operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 2 pkt 37 ustawy wymienionej w pkt 4;

11) odbiorca końcowy - podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 33 ustawy wymienionej w pkt 4;”

2) w art. 29 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zmiany sytuacji na rynku energii elektrycznej, z uwzględnieniem cech rynku energii, o których mowa w art. 194 ust. 3 ustawy z dnia ... - Prawo energetyczne.”.

3) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórca będący stroną umowy rozwiązującej, któremu w okresie korygowania cofnięto koncesję na wykonywanie tej działalności:

- 1) nie otrzymuje środków na pokrycie kosztów osieroconych;
- 2) w przypadku otrzymywania środków, o których mowa w art. 22 ust. 1, jest obowiązany niezwłocznie zwrócić te środki na rachunek opłaty przejściowej, pomniejszając je o wysokość środków zwróconych do Zarządcy Rozliczeń S.A. zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b.”;

4) w art. 46 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„ 5. W przypadku gdy w danym roku średnia cena jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszona przez Prezesa URE na podstawie art. 168 ust. 2 pkt 24 lit. b ustawy z dnia ... - Prawo energetyczne, jest wyższa niż koszty wytworzenia jednej megawatogodziny przez danego wytwórcę wymienionego w załączniku nr 8 do ustawy, nie wypłaca się kwot na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 44. W takim przypadku wytwórca, który otrzymał zaliczki na podstawie art. 45, obowiązany jest do ich zwrotu w terminie określonym w art. 34 ust. 1 pkt 1.”.

5) w art. 49 ust 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu :

„6) wykonywanie czynności operatora informacji pomiarowych, określonych w ustawie z dnia..... - Prawo energetyczne (Dz.U. Nr....., poz.....)”

²⁰ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 81, poz. 532, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496 oraz z 2011 r. Nr 171, poz. 1916.

6) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca Rozliczeń S.A. nie może zostać rozwiązany uchwałą Walnego Zgromadzenia przed:

1) spełnieniem w całości świadczeń na rzecz wytwórców w postaci przekazania środków na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44; lub

2) wygaśnięciem praw wytwórców do pokrycia kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44; lub

3) wyznaczeniem innego operatora wykonującego zadania operatora informacji pomiarowych, określone w ustawie - Prawo energetyczne.”

b) uchyla się ust.3.”.

Art. 227. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. Nr 191, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 70) art. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) listę spółek konsolidujących

- mając na uwadze politykę energetyczną państwa przyjętą przez Radę Ministrów zgodnie z art. 149 ust. 3 ustawy z dnia ... - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr ..., poz....)”

Art. 228. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.²¹) w art. 130 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb udzielania i rozliczania dotacji dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 626, z późn. zm.), w tym formę składania wniosków, warunki przekazywania i rozliczenia dotacji oraz termin zwrotu dotacji, mając na uwadze konieczność zapewnienia jawności i przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa.”.

²¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

Art. 229. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

Art. 230. Umowa o przyłączenie do sieci, umowa sprzedaży, umowa o świadczenie usług przesyłania i dystrybucji oraz umowa kompleksowa, o których mowa w art. 5 ustawy wymienionej w art. 253 staje się, z mocy prawa, odpowiednio umową o przyłączenie do sieci, umową sprzedaży, umową o świadczenie usług przesyłania i dystrybucji oraz umową kompleksową, o których mowa w art. 7 i art. 8 niniejszej ustawy.

Art. 231. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej, posiadające zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej z odbiorcą końcowym, o której mowa w art. 5 ustawy wymienionej w art. 253 jest obowiązane do zawarcia z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej na rzecz i w imieniu tego odbiorcy umowy kompleksowej, o której mowa w art. 7 ust. 2 niniejszej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 232. 1. Warunki przyłączenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są ważne dwa lata od dnia ich doręczenia.

2. Wnioski o wydanie warunków przyłączenia złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których termin rozpatrzenia zgodnie z przepisami niniejszej ustawy upływa po dniu wejścia w życie tej ustawy będą rozpatrzone zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 233. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zawrze z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną generalną umowę dystrybucji, o której mowa w art. 35 niniejszej ustawy.

Art. 234. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki ogłosi pierwszy raz wysokość ryczałtu, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym

Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 235. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Prezes URE ustali po raz pierwszy algorytm, o którym mowa w art. 39 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 236. 1. Koncesje wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do końca okresu na jaki zostały wydane.

2. Taryfy zatwierdzone przez Prezesa URE na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do końca okresu na jaki zostały wydane.

Art. 237. Promesa udzielenia koncesji, o której mowa art. 43 ustawy wymienionej w art. 253 staje się, z mocy prawa promesą udzielenia koncesji, o której mowa w art. 69 niniejszej ustawy.

Art. 238. Decyzja, o której mowa w art. 9h ust. 1 ustawy wymienionej w art. 253 staje się, z mocy prawa decyzją, o której mowa w art. 72 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 239. Operator systemu przesyłowego wystąpi z wnioskiem o wydanie certyfikatu niezależności, o którym mowa w art. 75 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 240. Instrukcja ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej oraz instrukcja ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, o których mowa w art. 9g ustawy wymienionej w art. 253 stają się, z mocy prawa, odpowiednio instrukcją ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej oraz instrukcją ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, o których mowa w art. 92 niniejszej ustawy.

Art. 241. Informacje, o których mowa w art. 99 pkt 7 operator informacji pomiarowych przedstawi po raz pierwszy Prezesowi URE do dnia 30 czerwca 2015 r.

Art. 242. Świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 104

niniejszej ustawy, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują ważność do czasu ich umorzenia na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 243. Polityka energetyczna państwa, o której mowa w art. 13 ustawy wymienionej w art. 253 staje się, z mocy prawa polityką energetyczną państwa, o której mowa w art. 147 niniejszej ustawy.

Art. 244. Sprawozdania, o których mowa w art. 9d ust. 5, art. 9l ust. 10, art. 15b ust. 3, 15c, art. 16 ust. 7, art. 24 ust. 1, art. 49 ust. 9, raport, o którym mowa w art. 9n ust. 1, program, o którym mowa w art. 9d ust. 4, prognozy, o których mowa w art. 16 ust. 2a i 11, plany, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2a, jednostkowa opłata zastępcza, o której mowa w art. 9a ust. 8c, informacje, o których mowa w art. 7 ust. 8l, art. 9c ust. 9, 9a i 12, deklaracja, o której mowa w art. 9 ust. 1b ustawy wymienionej w art. 253 stają się, z mocy prawa odpowiednio sprawozdaniami, o których mowa w art. 78 ust. 5, art. 121 ust. 1, art. 137 ust. 1, art. 178 ust. 1, art. 156 ust. 2, art. 177 ust. 1, art. 56 ust. 3, raportem, o którym mowa w art. 124 ust. 1, programem, o którym mowa w art. 78 ust. 1, prognozami, o których mowa w art. 151 ust. 3, art. 158 ust. 1, planami, o których mowa w art. 151 ust. 1, art. 154 ust. 1, jednostkową opłatą zastępczą, o której mowa w art. 110 ust. 3, informacjami, o których mowa w art. 25 ust. 1, art. 91 ust. 1, 2 i 6, deklaracją, o której mowa w art. 111 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 245. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego opracowuje plan rozwoju sieci przesyłowej, o którym mowa w art. 151, po raz pierwszy w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 246. 1. Prezes URE oraz wiceprezes URE powołany na podstawie dotychczasowych przepisów pełni funkcje do czasu powołania Prezesa URE oraz wiceprezesa URE w trybie określonym odpowiednio w art. 161 i art. 164 niniejszej ustawy.

2. Prezes Rady Ministrów powoła po raz pierwszy Prezesa URE w trybie określonym w art. 161 i n. niniejszej ustawy, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy URE, o którym mowa w art. 161 wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Urzędu Regulacji Energetyki utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów.

4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mienie Urzędu Regulacji Energetyki utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów staje się, z mocy prawa, mieniem URE, o którym mowa w art. 160.

5. Przejście praw i mienia Urzędu Regulacji Energetyki utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów na URE, o którym mowa w art. 161 następuje nieodpłatnie oraz jest wolne od podatków i opłat.

6. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów stają się, z mocy prawa, pracownikami URE, o którym mowa w art. 161.

7. Oddziały terenowe wchodzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w skład Urzędu Regulacji Energetyki utworzonego na podstawie dotychczasowych przepisów stają się oddziałami terenowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 247. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki obliczy i ogłosi, po raz pierwszy, średnią cenę energii elektrycznej dla odbiorcy w gospodarstwie domowym, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 25.

Art. 248. Prezes URE powoła po raz pierwszy Rzecznika Praw Odbiorców w trybie określonym w art. 170 niniejszej ustawy w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 249. Właściciele lub zarządcy budynków wielolokalowych są obowiązani wyposażyć je w ciepłomierze, o których mowa w art. 185 ust. 2 w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 250. Operator informacji pomiarowej ustali i przedstawi do zatwierdzenia Prezesowi URE po raz pierwszy, w terminie do dnia 30 września 2014 r., taryfę informacji pomiarowej na 2015 r.

Art. 251. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 4, art. 9 ust. 3, art. 9 ust. 7, art. 9a ust. 10, art. 10 ust. 6, art. 16a ust. 8, art. 22 ust. 2, art. 29, art. 34 ust. 3, art. 46 ust. 3, art. 46 ust. 5, art. 49a ust. 12, art. 52 ust. 5, art. 54 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 253 pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie odpowiednio art. 45 ust. 3, art. 51 ust. 1, art. 52 ust. 1, art. 113, art. 145, art. 140, art. 165 ust. 3, art. 166 ust. 2, art. 60 ust. 2, art. 188 ust. 1, art. 189 ust. 1, art. 57 ust. 2, art. 198 ust. 4, art. 207 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 252. Obowiązek, o którym mowa w art. 109 - 110 oraz art. 112, stosuje się do dnia 31 marca 2021 r.

Art. 253. Traci moc ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.²²).

Art. 254. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2012 r., z wyjątkiem art. 26 ust. 3, art. 32, art. 33, art. 88 ust. 3, art. 98, art. 208 pkt 42 – 44, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. oraz art. 26 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 135, poz. 789.